

ഉമ്മാപദ്ം

അതായത് .

ദേവമാതൃസംക്ഷേപപരിത്രം.

(അത്മത്തോടുകൂടിയത്.)

എന്ന വിശേഷനാമം ധരിക്കപ്പെട്ട
സത്യവൈദികശ്രേഷ്ഠനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത്.

തൃശ്ശിവപേരൂർ

ഭാരതവിലാസം അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ചത്.

+
സകലജ്ഞായ നമഃ

ഉമ്മാപദ്യം

അതായത്

ദേവമാതൃസംക്ഷേപചരിത്രം

ഉമ്മാപദ്യം.

൧. വണ്ണവല്ലോഭായുതാ
സമന്വേശപരമാതാ- വണ്ണ
വതാരനാഥ ദേവ സുമരി
യമെ!

൨. നിന്നടെവണ്ണഞ്ചൊ
ൽവാൻ ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങ
മ്പോൾ - നിന്നടെൻവശം
വാക്കു പോരാഞ്ഞെന്നു ന
നാ.

൩. എന്നാലും തവ സ്തു
തി വണ്ണിപ്പാൻ ഭാവിച്ച
ഞാൻ - എന്നാലുമാകാവ
ണ്ണ ചൊല്ലിയാല്ലോർത്താ
നും.

൪. നാവിന്മേൽ സുവ
ക്രങ്ങൾ നീതന്നെവരുത്തി
യാൽ-നാവിന്മേൽ സ്തുതിക
ടൽ കടപ്പാൻ വിധിയാകും.

൫. ആദികാരണൻ വി
ശ്വഭൂതഭാഷാമതിന്മുൻപെ-
ആദികാഞ്ചുശോചരം നീ ക
ന്യായിരുന്ന.

൬. അധികഗുണാഞ്ജി
നിയാകണമെന്നുവെച്ച- അ
ധികാരണങ്ങളും നിന്നടെ
യിഷ്ടമുമാ.

പൊതു.

൧. പൂണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള ശോഭ
യോടുകൂടിയവളും സദ്യേശപരമൻമാ
താവും സമുദ്രനക്ഷത്രമായ നാഥയും
ദേവമാതാവും ആയിരിക്കുന്ന മറിയ
മെ!

൨. നിന്റെ സ്തുതി ചൊല്ലുവാൻ
വിചാരിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ ഉടനെ വ
ശം നിന്നുപോയി. വാക്കു മതിയാക
യില്ലെന്നും നിശ്ചയം.

൩. എന്നാലും നിന്റെ സ്തുതി
ചൊല്ലുവാൻ ഞാൻ ഭാവിച്ചു, എന്നാ
ൽ കഴിയുംവണ്ണം ചൊല്ലിയാലും മതി
യാകയില്ല.

൪. നല്ല വാക്യങ്ങളെ നാവുനൽ
നീതന്നെ വരുത്തിയാൽ സ്തുതികടൽ
കടക്കുന്നതിന്നു ഇടയാകും.

൫. എല്ലാറ്റിന്നും കാരണമായ
ദൈവം ലോകം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നുമു
മ്പെ ആദിയിൽ ചെയ്യാൻ തീരുമന
സ്സായ വിഷയത്തിൽ നീ കന്യകയാ
യിട്ട് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

൬. അധികമായ നന്മയുടെ കടൽ
നീ ആകുന്നതിന്നുവേണ്ടി ഏറിയ വര
ങ്ങളും നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ (ദൈ
വം നിനക്കു തന്നു.)

ഉമാപദം.

ഒ. കാരണം നിന്നപ്രതി
കൊണ്ടു കൊണ്ടു തദാ -
കാരണമെങ്കിലും ദോഷം ര
ക്ഷിച്ചു നിന്നുവേണം.

വ. നിഷ്കള തവ ഹവി
ക്കന്തരം വരാതെയും-നിഷ്ക
ളക്കന്തെയും നിനക്കവ
രുത്തിയാൻ.

ന്. അചലശൃംഗം യ
ഥാ മാനുഷരായുളളാരിൽ-
അചല ഗുണാനപിതനായ
ത്തി നിന്റെസ്ഥാനം.

ഹ. സുപദ്യുതത്തോടൊ
പ്പം നിന്നാടഗുണനിധി -
സുപദ്യുതഗുണോപരി ശോ
ഭിച്ചുവിട്ടുണ്ടു.

ഹ. ജനനകാലേ ധർമ്മ
മാത്മാവിൽനിറഞ്ഞിട്ട - ജ
നനായകക്കല്ലേ! പിന്നെ
യും വർദ്ധിച്ചിതു.

ഹ. ഗണനംകൂട്ടിക്കൊ
ൾവാൻ വിഷമമുണ്ടുധർമ്മ-
ഗണനൽഗുണമെല്ലാം ചി
ന്തിച്ചാലറും വരും.

ഹ. ജനിതകാലേ ത
ന്നെ മുഴുത്തുതവസ്വരൂപം -
ജനിതയായുള്ളപ്പോൾ
രൈത്രലോകം പ്രസാദിച്ചു.

പൊരുൾ.

ഒ. നിന്നെപ്പ്രതിയുള്ള (സ്നേഹം) കാ
രണമായിട്ടു കാരണവന്റെ ദോഷ
ത്തിൽനിന്നു (അതായത ഉത്ഭവദോ
ഷത്തിൽനിന്നു) തമ്പുരാൻ നിന്നെ ര
ക്ഷിച്ചു.

വ. കറയില്ലാതെയുള്ള നിന്റെ
ശോഭയ്ക്കു അന്തരം വരാതെ കണ്ടു ക
റകൂടാത്ത ശുദ്ധത താൻ നിനക്കു വരു
ത്തി (തന്നു.)

ന്. മാനുഷരായുളളവരിൽവെച്ചു മ
ലയുടെ മുക്തപോലെ ഇളക്കമില്ലാ
ത്ത നന്മയായ ദൈവം നിന്റെ സ്ഥാ
നത്തെ എടുത്തി.

ഹ. നിന്റെ പുണ്യത്തിന്റെ നീ
ക്ഷേപം വലിയ മലയോടു കൂപ്പമാകുന്നു-
മാലാഖമാരുടെ ഗുണങ്ങൾക്കു മീതെ
പ്രകാശിച്ചു മിന്നുന്നു.

ഹ. ജനങ്ങളിൽ മാണിക്കരത്ത
മെ! നീ ഉത്ഭവിച്ച സമയത്തിൽ പു
ണ്യം ആത്മാവിൽ നിറഞ്ഞിട്ടു പി
ന്നെയും അതു വർദ്ധിച്ചു (വെല്ലാം.)

ഹ. (നിന്നിലുള്ള) പുണ്യത്തി
ന്റെ കണക്കു കൂട്ടിക്കൊൾവാൻ പ്ര
യാസമുണ്ട്. നന്മയുടെ കണക്കെല്ലാം
വിചാരിച്ചാൽ അററുമില്ല.

ഹ. (നീ) ഉത്ഭവിച്ച സമയത്തി
ൽതന്നെ നിനക്കു ജ്ഞാനം മുഴുത്തു- ജ
നിക്കപ്പെട്ട പ്രജ ആയപ്പോൾ സ്വ
ർഗ്ഗം സന്തോഷിച്ചു.

ഉമ്മാപദ്യം	പൊന്തം
<p>൧൪. വയസശ്ശിതീയയും കഴിഞ്ഞകാലത്തിൽ- വയസഃ പുത്രിപത്രംസപാധീനമാകുന്നേരം.</p>	<p>൧൪. മൂന്നുവയസ്സു തികഞ്ഞപ്രായത്തിൽ പക്ഷിക്കുഞ്ഞു അതിന്റെ ചിറകു അതിന്നു സപാധീനമാകുന്നേരത്തിൽ</p>
<p>൧൫. ഉപരിഭാഗംവൃക്ഷസാമോദനാടകുപോൽ- ഉപരിമുഖം സവ്യേശാലയംപ്രാപിച്ചിട്ടു.</p>	<p>൧൫. മേൽഭാഗത്തിൽ പാന്ന സന്തോഷമാംവണ്ണം നടക്കുന്നപോലെ ഏകരപ്പെട്ടവനായ സവ്യേശപരന്തന്വരാന്റെ പള്ളിയിൽ ചെന്നിട്ടു.</p>
<p>൧൬. പരമണ്ഡലത്തിങ്കൽ ധീഗത്യാ ചെന്നാളുടൻ- പരമപരമായ ദേവനെച്ചേർന്നനായ്.</p>	<p>൧൬. ഉടനെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആശയാൽ ആകാശമോക്ഷത്തിൽനിചെന്നു പരാപരവസ്തുവായ ദൈവത്തോടു നന്നായിടുചേർന്നു.</p>
<p>൧൭. ദേവാലയത്തിൽ ഭക്ത്യാസാദരം വസിക്കുന്നാൾ- ദേവാലയധനാഞ്ജിനിർമ്മലകന്യയുമായ്.</p>	<p>൧൭. ഭക്തിമയോടുകൂടെ ദേവാലയത്തിൽ ബഹുമാനമായി പാർക്കുന്നപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ലയമില്ലാത്ത സമ്പത്തുകളുടെ ഭണ്ഡാരം ചരിതുഭാകന്യകയായ നീ ആയി.</p>
<p>൧൮. പരലോകവാസികളുന്നസംസർഗ്ഗമായി- പരലോചനത്തിലു മാഗ്രഹം ഭവിച്ചില്ല.</p>	<p>൧൮. അന്നു മോക്ഷവാസികൾ അടുപ്പമായി അന്യ കാഴ്ചയ്ക്കു ആഗ്രഹം ഉണ്ടായില്ല.</p>
<p>൧൯. പരമതപസ്സുകൾ ചിന്തിച്ചുകണ്ടാലതിൽ- പരമജ്ഞാനം വരാനീശ്രേഷ്ഠയെല്ലാരിലും.</p>	<p>൧൯. ഉന്നതമായ തപസ്സുകൾ വിചാരിച്ചുകണ്ടാൽ അതിൽപരം അജ്ഞാനം വരികയില്ല-എല്ലാരിലും മുഖ്യപ്പെട്ടവർ നീ ആയി.</p>
<p>൨൦. സപാമിതൻഭക്തിനിത്യം മനസിപുണ്ടുദേവം സപാമിതഗുണംപ്രതി സ്തോഹിച്ചുവസിച്ചീടും.</p>	<p>൨൦. ദൈവത്തിന്റെമേൽ തനിക്കുള്ള ഏറിക്കുറപ്പെട്ട ഭക്തി ദിവസംപ്രതി മനസ്സിൽ കടന്നു തമ്പരാനെ സ്തോഹിച്ചു പാതുവന്നു.</p>
<p>൨൧. അതിനാദ്രേവദാനംവർഷിക്കും ക്ഷണംതോറും- അതിനായകധർമ്മവർഗ്ഗംബഹുവിധം.</p>	<p>൨൧. അതിനാൽ ദൈവമനുഗ്രഹം അധികമധികം വർദ്ധിച്ചു ഏറവും ശ്രേഷ്ഠതപട്ട ഓരോവക വൃണ്ണങ്ങളുടെ കൂട്ടവും പലവിധം വർദ്ധിച്ചു.</p>

ഉദ്ധാരണം	പൊതു
<p>൨൨. ഉത്തരഗുണാശയ നത്തരസുനിനയും-ഉത്തര സ്തോടഭവകല്പനത്രവണ വും.</p>	<p>൨൨. (അവുണ്ണ)ശ്രേഷ്ഠപെട്ടവു ബ്രത്തിന്മേലുള്ള ആശയാൽ വിശ ഷമായ ലോകവെറുപ്പും ദൈവകല്പ നങ്കു എത്രയും നിമിഷമുള്ള കീഴ്ചക്ക വും.</p>
<p>൨൩. മനശ്ശഭിയുമഹ കാരുഹീനവുംധാഷ്ട്യം മന ശ്ശഭാനവൃത്തിഭവഭീതിയും പിന്നെ.</p>	<p>൨൩. ഹൃദയവെടിപ്പും എളിമയും ഉറപ്പും മനസ്സു പുണ്യത്തോടുകൂടി പ്ര വർത്തിക്കു എന്നുള്ളതും, ദൈവപേടി യും.</p>
<p>൨൪. സന്തോസസ്ഥാനിന യുംക്രോധനരാഹിത്യവും- സന്തോസ ആകൃഷ്ടത്തിൽ ധ്യാനവും നിമോഹവും.</p>	<p>൨൪. അഹംഭാവത്തെ തനിക്കാവ റുപ്പും കോപത്തെ ഉപേക്ഷയും സത്യ വേദത്തിൽ ധ്യാനവും മോഹമില്ലായ്മ യും.</p>
<p>൨൫. ശമനയങ്ങൾദോ ണി നരകരിപുകിയ- ശമ നംവരത്തുന്ന സൽഗുണ സമൃദ്ധവും.</p>	<p>൨൫. ശാന്തതയും നീതിയും വലിയ അടക്കവും നരകശത്രുവിന്റെ പ്രവ ത്തി ഒരുക്കംവരത്തുന്ന പുണ്യങ്ങളു ടെ പെരുപ്പവും ഉണ്ടായി.</p>
<p>൨൬. വത്സരഥമായൊ രുലീലകൂടാതെകണ്ട - വ ത്സരംപതിന്നാലുതികഞ്ഞ ശേഷം സവ്യം.</p>	<p>൨൬. കുട്ടികളുടെ പ്രകൃഷ്ടിപ്പെട്ടതെ ഒരു വിനോദകൂടാതെകണ്ടു പതിന്നാ ലുവയസ്സു മുഴുവനും തികഞ്ഞശേഷം സവ്യംതരയും.</p>
<p>൨൭. ഭത്താവു വിധിച്ച പോൽ വിസ്മയപ്രത്യക്ഷമാ യ്- ഭത്താവു നിനക്കുപ്പോ ട് ദേവിച്ചു പുണ്യശ്രേഷ്ഠൻ.</p>	<p>൨൭. ഭരിക്കുന്ന ആൾ (ആയ ദൈ വം) വിധിച്ചപോലെ വിസ്മയമുള്ളപ്ര ത്യക്ഷമായിട്ടു പുണ്യശ്രേഷ്ഠനായ ഭ ത്താവു നിനക്കുണ്ടായി.</p>
<p>൨൮. കുളിത്തുവടിയിയാ ട്ടെക്കല്ലാക്കു മാശ്ചതുത്താ ൽ- കുളിത്തുചെവിപൂർവ്വ ശ്രുതംകേട്ടനേരം.</p>	<p>൨൮. എല്ലാവർക്കും അതിശയമായി ട്ട ഇയാൾക്കു വടി കുളിത്തു മുന്തിനാൽ പ്രതിജ്ഞചെയ്യതിനെ കേട്ടപ്പോൾ ചെവി തണുത്തു.</p>
<p>൨൯. അബ്ബങ്ങളിവണ്ണ മെ കഴിഞ്ഞോരനന്തരം- അബ്ബങ്ങൾ ഗുണപൂണ്ണ ഭൂമിയിൽ വെച്ചിപ്പാനായ്.</p>	<p>൨൯. ഈവണ്ണം കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മേഘങ്ങൾ പൂ ണ്ണനന്തരയെ ഭൂമിയിൽ ചെയ്യുന്നതി ന്നായിട്ടു.</p>

ഉമ്മാപദ്യം	പൊരുൾ
<p>ന. സുമനശ്രോയസ്സുകൾ നിറഞ്ഞതവസ്ഥയിലെ-സുമനസ്സുകളിൽ വെച്ചാട്ടത നൊന്ത ദൂതൻ.</p>	<p>ന. സുന്ദരമായ സുകൃതങ്ങൾ നിറഞ്ഞ നിന്റെ സ്ഥലത്തിൽ മാലാഖമാരിൽ പ്രധാനമായ ഒരു മാലാഖ-</p>
<p>ന. സകല, ലോകേശ്വരകല്പന നിമിത്തമായ-സകലമാകും വണ്ണ നിന്നോടുവെച്ചേവം.</p>	<p>ന. സകല ലോകനാഥന്റെ കല്പനയോടുവെച്ച മധുരമുള്ള സ്വരത്തോടുകൂടെ ഇപ്രകാരം നിന്നോടു വെച്ചിട്ടു-</p>
<p>ന. സ്വതന്ത്രനിന്നോടു ദേവസ്വത്തു നിറഞ്ഞൊളെ-സ്വതന്ത്രനിവിലേശപരസഹായനിനക്കുണ്ട.</p>	<p>ന. തന്മൂലം നിന്റെ നന്മനിറഞ്ഞവളേ! നിനക്കു സ്വതന്ത്രം! കർത്താവിന്റെ സ്വതന്ത്രം നിനക്കു സഹായമുണ്ടു.</p>
<p>ന. ഗിരിശോഭനിൽ യഥാക്രമങ്ങളിൽവരാ-ഗിരിശോഭരമറിയാഞ്ഞിട്ടുശങ്കിച്ചുററം.</p>	<p>ന. ഭൂമിയിൽ പദ്യം എന്ന പേരിൽ കന്യാശ്രീകളിൽ ശ്രേഷ്ഠതപ്പെട്ടവൾ (ആയ മാതാവു) ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം അറിയാഞ്ഞിട്ടു ഏറ്റവും ശങ്കിച്ചു.</p>
<p>ന. മാനസ പരിഭ്രമം കണ്ടുതൻ ചൊന്നാനപ്പോൾ- മാനസയുക്ത ദൂതൻ ശങ്കിക്കുവേണ്ട നാഥെ!</p>	<p>ന. മനസ്സിന്റെ വിഷാദംകണ്ടു ഉടനെ ആശ്രയിക്കപ്പെട്ട മാലാഖ അപ്പോൾ പറഞ്ഞു:— “മാന്ദ്യമെന്താ! നിശങ്കിക്കേണ്ട”.</p>
<p>ന. തെളിഞ്ഞു ദേവമനസ്സിലേശ്വരനന്തീ-തെളിഞ്ഞു ഗർഭാവൃണു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും.</p>	<p>ന. ദൈവതിരുമനസ്സു പ്രസാദിച്ചു സർവേശ്വരനന്തീ തെളിഞ്ഞു-ഗർഭമുണ്ടായി പുത്രനെ പ്രസവിക്കും.</p>
<p>ന. ഈശോനാമധേയമായ സുതനെ വിളിക്കണം- ഈശോ നാരതരാജ്യ വാണിടും സദാകാലം.</p>	<p>ന. “ഈശോ” എന്ന പേരു പുത്രനെ വിളിക്കേണം. നിത്യരാജിതത്തുകൾ പ്രഭുവായിട്ടു എന്നു നേക്കും വാഴും.</p>
<p>ന. ജനകസിംഹാസനമിയാർക്കു ദേവനാൽക്കും ജനകാരങ്ങൾ ക്ഷിയാളധിപൻവെച്ചിട്ടും.</p>	<p>ന. ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം ഇയാർക്കു ദൈവം നൽകും- ജനങ്ങളുടെ കാൽക്കൽ കിടന്നു അധിപനായി വെരിക്കയും ചെയ്യും.</p>

ഉമ്മാപദം

നവ. ഇവനിപ്രകാരം
ങ്ങൾ ചൊന്നുകേൾപ്പിച്ച
ശേഷം-ഇവനിരൂപിച്ചൊ
രുകന്യകയുൾപ്പെട്ടു.

നന്. നരസംസ്കൃതം
യാതവളാകുന്നുഞാൻ- ന
രസം മോഹവൃന്താ കന്യാ
തപഹീനം വേണ്ട.

ര. സമയമതിന്നു ഞാ
ൻ കഴിച്ച ബാല്യത്തിൽ
സമയമുള്ള ഭാവമൊട്ടുമെ
യരുതല്ലോ.

ര. തനജന്മത്തിൽദേവ
ൻ ജനിപ്പാൻ കല്പിക്കുമ്പോ
ൾ തനജന്മമെന്നൊരു
ങ്ങനെ പറയുന്നു.

ര. സതപരമിതുകേട്ടു
നിയോജ്യനണത്തിച്ചു- സ
തപരഹിതകാൽമിതല്ല പ
ണ്യകന്യ!

ര. സമസുപാലനൊ
രു കാൽമസാഭ്യമല്ല- സമ
സുകന്യാവ്രത ജനനമിതമ
ല്ല.

ര. ഗർഭമായതിൽ ന
ഹാദേയദേശാടെ വശാൽ-
ഗർഭമാദേവൻ പുത്രൻ ജ
നിക്കും സംഗം വിനാ.

ര. നിവൃത്തനേവനില്ല
വശയെന്നു പേരുള്ള-നിവൃ
ശായേലീശ്വരാ ഗർഭിണീഷ
ണാസമാധി.

പൊരുൾ

നവ. ഇവൻ (അതായത്മാലാഖ)
ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചശേഷം
ഇതിന്മേൽ വിചാരിച്ച കന്യാസ്ത്രീ അ
രുളിച്ചെയ്തു.

നന്. പുരുഷരോടുള്ള സംസ്കൃതം
അറിയാത്തവൾ ഞാൻ ആകുന്നു- മോ
ഹത്തിന്റെ തൊഴിൽകൊണ്ടു രസമി
ല്ല, കന്യാവ്രതം കളകയുവേണ്ട.

ര. അതിന്നുഞാൻ ചെറുപ്പപ്രാ
യത്തിൽ പ്രതിജ്ഞചെയ്തു- സമയം
പോലെയാണുള്ള ഭാവം ഒട്ടും പാടു
ള്ളതല്ലല്ലോ?

ര. ശരീരജന്മത്തിൽ ദൈവം ജ
നിപ്പാൻ കല്പിക്കുമ്പോൾ- പിന്നെ എ
ങ്ങിനെ ഇനിക്കു പുത്രനാണ്ടാകും.

ര. ഇതുകേട്ടു ഉടൻ മാലാഖ ഉ
ണർത്തിച്ചു- “ഇതു ഗുണമല്ലാത്ത കാ
ൽമല്ല, പണ്യകന്യയെ!”

ര. സർവ്വത്തെയും പാലിക്കുന്ന
വന്ന ഒരു കാൽമും അസാധ്യമില്ല.
കന്യാവ്രതത്തിന്നു അന്തരമുള്ള ജന
നവുമിതല്ല.

ര. (നിന്റെ വയറിൽ) നഹാ
ദേയദേശായുടെ പ്രവൃത്തിയാലെ ഗർഭ
മുണ്ടാകും. ഗർഭമാകപ്പെടുന്ന തമ്പുരാ
ന്റെ പുത്രൻ പുരുഷസംസ്കൃതംകൂടാ
തെ ജനിക്കും.

ര. വശഹീനം തമ്പുരാനില്ല. മ
റ്റിയെന്നു പേരുള്ള വയസ്സു ചെന്ന
എലീശ്വരാ ഗർഭിണിയായിട്ട് ആരമാ
സമായി.

ഉമ്മാപദം	പൊരുൾ
<p>൪൬. അചിരവാക്കുകേട്ട കന്യക ചൊന്നാളപ്പോൾ- അചിരഹിതയോഗ്രമി ല്ലെന്നുഞാൻ കേട്ടിപ്പോൾ.</p>	<p>൪൬. മനോഹരമായ (ഈ) വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ കന്യാസ്ത്രിചാല്പി- പ്രിയത്തിന്നു യോഗ്രമിച്ഛുന്ന ഇപ്പോൾ ഞാൻകേട്ടു.</p>
<p>൪൭. ചൊല്ലിയകമലരിൽ സർവ്വേശചേടികേട്ട- ചൊല്ലിയ പോലെ നിന്റെ വചനംതികയട്ടെ.</p>	<p>൪൭. തമ്പുരാന്റെ അടിയുട്ടി ഏടെത്തിൽ അനസരിച്ചുചൊല്ലി- നീ ചൊല്ലിയപോലെ നിന്റെ വചനം തികയട്ടെ.</p>
<p>൪൮. അന്നേരം പുണ്യവാന്മാർ സന്തോഷം പുണ്ടുദേവൻ-</p>	<p>൪൮. അപ്പോൾ പുണ്യവാന്മാർസന്തോഷപ്പെട്ടു അന്നതമ്പുരാൻ അച്ഛകൾ കൈക്കൊണ്ടു ഏറ്റവും അനുഗ്രഹം വച്ചു.</p>
<p>അന്നേരപ്പകൾകേട്ടകാരുണ്യധരിച്ചോരം.</p>	<p>൪൯. ലോകഭയത്തിന്നു ഒട്ടക്കവും സകലദോഷങ്ങളുടെ നാശവും ഭൂമി</p>
<p>൪൯. ജഗൽത്രാസത്തിന്നന്തംസകലദോഷനാശം.</p>	<p>൪൯. രക്ഷയും ഈ അനസരിച്ച വാക്കിനാൽ ഉണ്ടാവാനായി</p>
<p>ജഗൽത്രാണവുംകേട്ടുവചസാഭവിപ്പാനായ്.</p>	<p>൫൦. (അങ്ങിനെ)പുണ്യമുള്ള കന്യാസ്ത്രി (മാതാവു) അനുവാദം കൊടുത്ത</p>
<p>൫൦. തന്നേവാദംപുണ്യകന്യക കൊടുത്തപ്പോൾ-തദനനുഗ്രഹമാന നന്മാടെപ്രവൃത്തിയാൽ.</p>	<p>൫൦. തിന്റെശേഷം ഗുരുമാന നന്മാടെദശായുടെ പ്രവൃത്തിയാൽ.</p>
<p>൫൧. അതിനിമ്ബലാസ്യജാനിമിതശരീരമായ്- അതിനിനചഭാഭാമാതാവിനഭരവും.</p>	<p>൫൧. ഏറ്റവും നിമ്ബലമായ ചോരകൊണ്ടു ശരീരം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. അതിന്നു മാതാവിന്റെ വയറു സൂര്യനെപ്പോലെ ശോഭയുള്ളതും.</p>
<p>൫൨. ഭവനം സർപ്പാലഭവേസിംഹാസനവും.</p>	<p>൫൨. സർപ്പപരിപാലകന്റെ വീടും, ദൈവസിംഹാസനവും ആയി-അവു</p>
<p>ഭവനാവുർച്ചമിതു വിസ്മയമെന്നെ വേണ്ടു.</p>	<p>൫൩. പൂർവ്വമായി ഇത ഉണ്ടായതു വിസ്മയമെന്നെ പറയാവു.</p>
<p>൫൩. നാഷ്ടാഭ്യാഹാവാസപ്തശ്രവണ നിമിത്തമായ്-</p>	<p>൫൩. സ്ത്രീകളിൽ മുന്തിലത്തെ സ്ത്രീയായ ഹാവാ സപ്തത്തിന്റെ വാക്കുകേൾക്കുകാരണം-സ്ത്രീയാൽ ആകാശത്തിന്നും ഭൂമിക്കും ദോഷവേരത്തി.</p>
<p>നാഷ്ടാഭ്യാവാപുഥിവ്യോരനിഷ്ടംഭവിപ്പിച്ചു.</p>	

ഉമ്മാവർ.	പൊരുൾ.
<p>ഭ. സന്നാർച്ചവിചല ശപരകല്പന സമ്മതത്താൽ- സന്നാർച്ചപജയത്തിൻ കാരണമെന്നുവന്നു.</p>	<p>ഭ. സ്ത്രീകളിൽ ഉത്തമമായവർ സർവ്വേശ്വരന്റെ കല്പനസമ്മതത്താൽ- ശത്രുവിനെ തോല്പിപ്പാൻകാരണമായി.</p>
<p>ഭ. സർവ്വത്രവന്നനാശ മൊഴിപ്പാൻനരജന- സർവ്വത്രജനനത്താൽ സമയമിതിഭൂതം.</p>	<p>ഭ. മാനുഷവർഗ്ഗത്തിന്ന് എല്ലായിടവും വന്ന നാശമൊഴിപ്പാൻ-ഇങ്ങനെ എല്ലാ മനുഷ്യരും രക്ഷിക്കുന്ന ജനനത്താൽ സമയമായി.</p>
<p>ഭ. സ്വപജനദോഷത്ര ണതല്പരയായുള്ളവർ- സ്വപജനയഗ്രേസര പ്രേഷ്യനാംയോഹന്നാനെ.</p>	<p>ഭ. തന്റെ ജനത്തിന്റെ ദോഷത്തിന്നു രക്ഷയുണ്ടാകുവാൻ താല്പര്യമുള്ളവർ-തന്റെ പുത്രന്റെമുമ്പിൽ വഴി ആസൂമാക്കുന്ന പരിചാരകനായ യോഹന്നാനെ.</p>
<p>ഭ. അധീനപ്രസാദത്തിൽ സ്ഥാപിപ്പാൻ നരകത്തിൻ- അധീനദാസ്യംപുനരുകടനെ യൊഴിപ്പാനും.</p>	<p>ഭ. വരപ്രസാദത്തിൽ സ്ഥാപിപ്പാനും നരകപിശാചിന്റെ അടിമ (യിൽനിന്ന) ഒഴിപ്പാനും(ആയിട്ടു.)</p>
<p>ഭ. കാന്താരമഴയെന്നുള്ളിയേലിതുവായെക്കാണാൻ-</p>	<p>ഭ. ഉടനെ ഏലീശ്വരയെ കാണാനായി ഭർത്താവോടുകൂടിയവർ (അതായത ദേവമാതാവ) എഴുന്നള്ളി-ദുഃഖം വഴിയുള്ള മലയും കടന്നു സക്കറിയ.</p>
<p>കാന്താരപവ്വതവും കടന്നു സക്കറിയ.</p>	<p>ഭ. എന്നാളിന്റെവീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു നല്ലതായ സല്ക്കാരങ്ങളുംചെയ്തു.</p>
<p>ഭ. ധാമപ്രവേശനം ചെയ്തതമപ്രസ്തങ്ങളും- ധാമപ്രകാശം ദൃഷ്ടപാതെളിഞ്ഞുവെല്ലാവരും.</p>	<p>ഭ. അപ്പോൾ ദേവമാതാവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രകാശംകണ്ടു എല്ലാവരും സന്തോഷിച്ചു.</p>
<p>ഭ. കുശലവാക്കത്ര തപാപുണ്യയാമേലിതുവാ- കുശലവർത്തമാനം ധരിച്ചുവന്നായാലേ.</p>	<p>ഭ. എന്താളിന്റെവീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു നല്ലതായ സല്ക്കാരങ്ങളുംചെയ്തു. അപ്പോൾ ദേവമാതാവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രകാശംകണ്ടു എല്ലാവരും സന്തോഷിച്ചു.</p>
<p>ഭ. സന്നാദേശോടുകൂടി പൊല്ലിയാളേലിതുവാ- സന്നാദേശോഷ്ണതോടേസമയം ഭവിച്ചപ്പോൾ.</p>	<p>ഭ. (അന്നരം) നല്ല സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ഏലീശ്വര പാഞ്ഞു-ഇപ്പോൾ ആദേവതീനാൽ ഉണ്ടായദോഷം നീങ്ങുവാൻ സമയം വന്നു.</p>

ഉമ്മാപയ്യം.

നന്ദ. നാട്ടാട്ടാ! നീനി
ൻപുത്രൻവഹപാശീവ്വുക്ക
ൻതെന-നാട്ടാട്ടാ! യോത
മാദോഷാസ്വതപങ്ങൾ നീ
ങ്ങും.

നന്ദ. എന്നക്കാണമ
തിന്നിപ്പോൾവന്നതുചിത്ര
മഹോ.

എന്നക്കാൾ ഭാഗ്യവ
രുമെന്നുചിന്തിച്ചു ഞാനോ.
നന്ദ. സകല ചന്ദ്രനേക്കാ
ൾ ശോഭിതപുണ്യനാഥാ!-
സകല നാഥ മാതാവെ
ന്നുടെ ഗൃഹംചുക്ക.

നന്ദ. സ്വപരമുൾപ്പുക്ക നേ
രം പരമാനന്ദമോട് സ്വപര
മുദരപ്രജയെന്നുള്ളിൽ ചാ
ടിക്കാണ്ടു.

നന്ദ. കുമാരവായുയുക്ത
നിമ്ബസ്ത്രീണാംവരാ.

കുമാരാ വലാ തദാ ക
മ്പകാചൊന്നാളപ്പോൾ.

നന്ദ. സതപ മംഗലനേ
വംഞാൻസ്മൃതിക്കുന്നമമ-

സതപമഖിലേശനാല
ത്വന്തോസ്സവംവുണ്ടു.

നന്ദ. തന്നുടെ ദാസിയ
ടെ സ്വാനന്മാത്തന്നഗ്രഹം
തന്നുടെയവനതു കൊ
ണ്ടിട്ടുസവ്വജനം.

നന്ദ. സുഭാഗ്യയുക്ത
ഞാനെന്നെപ്പൊഴും പറ
ഞ്ഞീടും-സുഭാഗ്യശസ്തമമു
ഷ്ണൻതന്നമൂലം.

പൊന്തം.

നന്ദ. സ്ത്രീകളിൽ വാഴ്ന്നുപെട്ടവർ
നീ, നിന്റെ പുത്രൻ ഏറ്റവുംആശീ
ർവ്വിക്കപ്പെട്ടവൻ. അവനാൽസ്മിയെ!
ശ്രേഷ്ഠയായിരിക്കുന്ന ശോഭയാൽ ദോ
ഷത്തിന്റെ ഇരുൾനീങ്ങും.

നന്ദ. ഓ! എന്ന കാണുന്നതിന്
ഈ വന്നത അത്ഭുതം! എന്നക്കാൾ
ഭാഗ്യം(നിനക്കു)വരുമെന്നു ഞാൻ വി
ചാരിച്ചു.

നന്ദ. പുണ്യചന്ദ്രനേക്കാൾ ശോഭി
ക്കപ്പെട്ട പുണ്യരാജാ(ആയ ദേവമാ
താവു) എന്റെവീട്ടിൽവന്നു.

നന്ദ. സ്വപരം ഉള്ളിൽകടന്നപ്പോൾ
എത്രയുംപ്രസാദത്തോടുകൂടിയെന്റെ
വയാറിനെ ഉണ്ണി ഉള്ളിൽചാടിക്കൊ
ണ്ടു (സന്തോഷിച്ചു).

നന്ദ. (ഇതിന്റെശേഷം) കുമാര
വയസ്സുള്ളവളും സ്ത്രീകളിൽ വാഴ്ന്നുപെ
ട്ടവളും ആയിരിക്കുന്ന പുത്രനോടുകൂടി
യ കന്യക(ദേവമാതാവു)പറഞ്ഞു.

നന്ദ. സകല നന്ദസ്സപരൂപിയാകു
ന്ന ദൈവത്തെ ഞാൻസ്മൃതിക്കുന്നു.
എന്റെജീവൻ ദൈവത്താൽ അ
ധികമായ സന്തോഷംവുണ്ടു.

നന്ദ. ഉടയനാഥൻ തന്റെ അടി
യാട്ടിയുടെ അവസ്ഥ സൂക്ഷിച്ചു അനു
ഗ്രഹാവച്ചു, ആയതുകൊണ്ടു എല്ലാജ
നങ്ങളും.

നന്ദ. ഞാൻ നല്ല ഭാഗ്യത്തോടുകൂടി
യവൾ എന്ന എപ്പൊഴും പറഞ്ഞു
കൊള്ളും. ഏറ്റവും ഭാഗ്യമായ ശക്തി
മുഷ്ണപ്പെട്ടവൻ ഇനിപ്പോൾ തന്നെകാ
ണും.

ഉമാപഥം.	പൊരുൾ.
<p>൭൦. തന്തിരനാമംബഹു സ്തുതിഭാജനം നൂനാ തന്തിരവുളളും തന്നപ്പേ ടിയുളളവർകളെ.</p>	<p>൭൦. തന്റെ തിരുനാമം ഏറിക്ക പ്പെട്ട സ്തുതിക്കു പാത്രമാകപ്പെടുമെ ന്നു നിശ്ചയം, തന്റെ തിരുവുളളും ത ന്നെ ഭയപ്പെടുന്നവരെ-</p>
<p>൭൧. പ്രതിജ്ഞാതത്വോ ൽനിത്യമവരേ സഹായി പ്പാൻ- പ്രതിജ്ഞചെയ്തുവ്യാജര ഹിതസത്യവാദി</p>	<p>൭൧. നിത്യം സഹായിപ്പാൻ പ്രതി ജ്ഞചെയ്തപ്പൊഴെ, വ്യാജമി ല്ലാത്ത സത്യം പറയുന്നവൻപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു.</p>
<p>൭൨. ചിത്തസമുന്നതി യെ ധരിച്ചോർകളെസ്വപ യ-ചിത്ത സഭേഷഞ്ചിത രിച്ചുസ്വപരബലം.</p>	<p>൭൨. അഹങ്കാരമുളളവർകളെ ത ന്റെ മനോഭേഷത്തോടു കൂടുംവണ്ണം തന്റെ കയ്യുടെ ശക്തിയാൽ ചിതറി ച്ചു.</p>
<p>൭൩. അത്യാത്മംബലനാ രെത്താഴ്ത്തിതാൻ നിസ്വപ നാകും-</p>	<p>൭൩. അധിക ശക്തിമാനാറെ താ ൻ താഴ്ത്തി, ദാരിദ്ര്യമുളളവക്ക് അധിക മായ സമ്പത്തും ഏറാവും ശോഭിക്ക പ്പെട്ട മഹത്വവുംകൊടുത്തു.</p>
<p>അത്യാത്മംനൽകിബഹു ശോഭിതമഹത്വവും.</p>	
<p>൭൪. ദാഹമുളളവർകൾ ക്കു സമ്പുണ്ണ വരുത്തിതാ ൻ-ദാഹമുളള സങ്കടമൊഴി പ്പാനുപായവും.</p>	<p>൭൪. ദാഹമുളളവക്ക് താൻ സംവൃ ണ്ണവരുത്തി, ആഗ്രഹമുളള സങ്കടം രീപ്പാൻ വഴിയുംകൊടുത്തു.</p>
<p>൭൫. സമ്പന്നന്മാർക്കുധ നനീക്കിനാരകത്തനിൽ- സമ്പന്നഗങ്ങളോടു വ സിപ്പാൻനിയോഗിച്ചു.</p>	<p>൭൫. സമ്പന്നന്മാരുടെ ദ്രവ്യംനീക്കി നരകത്തിൽ സപ്പങ്ങളോടുകൂടി വസി പ്പാൻ കല്പിച്ചു.</p>
<p>൭൬. ജഗദ്ഗുപ്യുണ്ഡീസ്രാ യേൽ ദാസനെത്തുക്കണ്ണാ ത്തു.</p>	<p>൭൬. നിന്ദയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ജഗദ്ഗുപ്യേൽ എന്ന അടിയാനെ തുക്ക ണ്ണാത്തു തന്റെ കരുണയോടുകൂടിയ വിചാരത്താൽ നിന്ദപോക്കി.</p>
<p>ജഗദ്ഗുപ്തപോക്കിസ്വയകാ രണ്യസ്മരണത്താൽ.</p>	
<p>൭൭. പൂർവ്വന്മാദാബ്രാ ഹകുലത്തിൻഗുണത്തിന്നാ യ്-പൂർവ്വന്മാരോടു ദേവനരു ളിച്ചെയ്യുപോലെ.</p>	<p>൭൭. മഹാ ശോഭയോടുകൂടിയ അ ബ്രാഹ്മം വാചായുടെ കലത്തിന്റെ ഗു ണത്തിന്നായിട്ട, വാചാന്മാരോടു ത മ്പുരാൻ അരുളിച്ചെയ്യുപോലെ.</p>

ഉമാപദ്യം

പൊതു.

ഒ. തന്നെ. സകുറിയാ ഗൃഹത്തിൽ മൂന്നുമാസം- തന്നെ. സത്തോടു കന്യക വാസമെന്നു.

ഒ. സലിലവാഹന ത്താൽ. വൃഷ്ടം. ദാനം കൊണ്ടു- സലിലതയ്ക്കു പൂണ്ടു. പാടങ്ങൾ. തന്നെ. സഭവോൽ.

പു. സുതനായക മാതാവിന്നുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ- സുതനായ യോഹന്നാനു തന്നുടെ. ജനനിക്കു.

പു. ബഹുലാനന്ദ പൂണ്ണമുണ്ടായി മുഖഗുണ- ബഹുലാഭവും ദേവ ദാനവും ബഹുവിധം.

പു. തദേത്തമാനെ കന്യകയും പ്രകാശിച്ചു- തദേത്തനാവസ്ഥയു മറിയത്തതിന്നു.

പു. ഭത്താവു ചേരിച്ചോറും നല്ലൊരു രാജ്യത്തിന്റെ- ഭത്താവു നഷ്ടമതു കണ്ടിട്ടു ദുഃഖിക്കുമ്പോൾ.

പു. പതിയായാലുടൻ ഭായ്യയെ തൃജിപ്പാനും- പതിതനകക്കാമ്പി ലുറെച്ചു രഹസ്യത്തിൽ.

പു. ഭാവവികാരം കണ്ടു ഹേതുവും പുണ്യകന്യ- ഭാവവിസ്തൃതവാത്തരിയിച്ചിട്ടു താനും.

ഒ. അതിന്റെ ശേഷം സകുറിയായുടെ വീട്ടിൽ മൂന്നുമാസം സന്തോഷത്തോടുകൂടെ കന്യാസ്ത്രീ പാർത്തു.

ഒ. വെള്ളത്തിന്നു ദാഹിച്ചുകിടക്കുന്ന പാടങ്ങൾ മേലത്താൽ വിഴുന്ന മഴവെള്ളം കൊണ്ടു തന്നെക്കുന്ന പോലെ.

പു. രക്ഷിതാവായ പുത്രന്റെ മാതാവിന്നുടെ അടുപ്പത്താൽ, പുത്രനായ യോഹന്നാനും തന്റെ തള്ളയ്ക്കും.

പു. അധിക പൂണ്ണ ആനന്ദവും പ്രധാന ഗുണങ്ങളും അധിക ഫലപ്രാപ്തിയും ദൈവവരപ്രസാദവും പലപ്രകാരത്തിൽ ഉണ്ടായി.

പു. ആ കാലത്തിൽ കന്യാസ്ത്രീയുടെ ഗർഭം പ്രകാശിച്ചു, ആ പ്രവൃത്തിയുടെ അവസ്ഥ അറിയാത്തതിന്റെ കാരണം.

പു. ഭത്താവു (ആയ ഓസേപ്പു പിതാവു) ഏറും ചേരിച്ചു മോക്ഷത്തിന്റെ കത്താവ (ആയ ദൈവം) തന്നെക്കു നഷ്ടം (വന്നു) യെന്നുകണ്ടു ദുഃഖിക്കുമ്പോൾ.

പു. ഭ്രഷ്ടവന്നാലുടനെ ഭായ്യയെ തള്ളിക്കളവാന്നും ഭത്താവായ താൻ രഹസ്യമായിട്ടു ഹൃദയത്തിൽ ഉറച്ചു.

പു. ഭാവത്തിന്റെ ഭേദവും അതിനുള്ള ഹേതുവും പുണ്യകന്യക കണ്ടു സംഭവിച്ച അത്ഭുതം പറഞ്ഞറിയിച്ചു തുടർച്ച.

ഉമ്മാപട്ടം.

പുന. അ ഗസ്സ മു ദ മ
ബ്രെ നിശ്ചലം നി ക്കും യ
ഥാ- അഗസ്സമീരയധിയന്ത
നം വളരമ്പോൽ.

പു. അലോനവൃത്തി
സ്വയം നിരൂപ്യസ്രീണാം
നാഥ-അലോനദൈവവി
ധൗമാനസമുദാപിച്ചു.

പു. ചിത്താപായത്തി
ൽദൈവം ശരണം പ്രാപി
ച്ചോക്- ചിത്താപാശപാ
സമുടൻ ഭവിക്കുമെന്നു സി
ദ്ധം.

പുൻ. സ്വപതകോനക
ന്യാചരിത്ര സാക്ഷിക്കപ്പോ
ൾ-സ്വപതാപതിയോടു ദി
വ്യനാ ഭൂതൻ ചൊന്നാൻ.

ൻ. അനന്തകുളപ്പള്ള
ദുഃഖങ്ങൾതൃജിച്ചാലും-അ
നന്തനവഭാഷ വിനയമറി
ഞ്ഞാലും.

ൻ. മാനസശ്ലേഷം വേ
ണ്ട നിജജായുടെ ബഹുമാ
നസംശയമില്ല നഹായാൽ
ഗഭ്മിത.

ൻ. പ്ര സ വ ഫ ല മീ
ശൊപേർകൊണ്ടു വിളിക്ക
ണംപ്രസവത്തിനാൽവന്ന
ദോഷങ്ങളിയാൾപോക്കും.

ൻ. സ്വപാപത്തിൽനി
ന്നുപതി യുണൻ മനസ്സി
ന്റെ-സ്വപാപത്തിൽനിന്നു
രക്ഷപ്പെടുത്തളിഞ്ഞുന്നാ
യ്.

പൊരുൾ.

പുന. കടലിന്റെ നടുവിൽ പാറ
യായ പട്ടം ഇളക്കമില്ലാത്തതില്ല
ന്നതുപോലെയും വായുവിന്റെ യുദ്ധ
ത്തിൽ (അതായത, കാരാടിക്കുന്നതി
നാൽ) വൃക്കും കുറവുകൂടാതെ വളരുന്ന
പോലെയും.

പു. സ്രീകളിൽ ഒന്നുകൾപ്പെട്ട രാ
ജ്ഞി കറയില്ലാത്ത തന്റെ വ്യാപാര
ത്തന്മൽ നിരൂപിച്ചിട്ട കുറമില്ലാത്ത
ദൈവവിധിയിങ്കൽ ശരണപ്പെട്ടു.

പു. മനോക്ലേശത്തിൽ ദൈവത്തു
ങ്കൽ ശരണപ്പെടുന്നവർക്കു മനോതാ
പത്തിനുള്ള ആശ്വാസം കിട്ടുമെന്നു
നിശ്ചയം.

പുൻ. അപ്പോൾ തന്റെ കന്യകയു
ടെ കുറമില്ലാത്ത നടപടിക്കു സാക്ഷി
യായിട്ട സ്വപ്നത്തിൽ ചച്ച ഭർത്താവി
നോടു മാലാഖ ചൊല്ലിയതായത.

ൻ. സംഗതിയില്ലാത്ത ദുഃഖങ്ങ
ൾ കളക, നിന്റെ ഭാഷു കുറമില്ലാ
ത്തവൾ ആകുന്നുയെന്നറിക.

ൻ. മനഃശ്ലേഷംവേണ്ട, നിന്റെ
ഭാഷയുടെ ബഹുമാനത്തിന്നു സംശയ
മില്ല. ഈഗഭാഹ്വദക്ഷദശായാൽ ആ
കുന്നു.

ൻ. പ്രസവിക്കുന്ന പുത്രനെ ഈ
ശോ എന്ന പേരുവിളിക്കണം. കനി
യാൽ വന്ന ദോഷം ഇയാൾ തീർക്കാ.

ൻ. ഭർത്താവു സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു
ണൻ മനസ്സിന്റെ വിഷാദത്തിൽ
നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു നല്ലവണ്ണം പ്രസാദി
ച്ചു.

ഉമ്മാപദ്മം.

പൊരുൾ.

നർ. സപഭായ്തോടു വിഴയിരുന്നമന്യത്രാ - സപഭായ് നാരിമണിപതിയെത്തോഷിപ്പിച്ചാൾ.

നർ. നവമാസങ്ങൾ ഗതപാ ഭ്രോകാശങ്ങളിലും നവമംഗലം ഭവിച്ചുദിപ്തമായ കാലം.

നർ. ഭൂലോകർ പടക്കോപ്പുകൂടാതെ വസിക്കുന്നാൾ - ഭൂലോകന്മാരോടൊന്നിച്ച് കല്പനനിമിത്തമായ്.

നർ. സന്നഗരമാം ബെത്ത് ലെഖൈപോയി ജായാ ശത്രു-സന്നഗരനാം സപകഭത്താവിനോടുകൂടെ.

നർ. നിജജന്മഭൂതലയിരിപ്പാൻ സ്ഥലനോക്കി നിജജന്മിയാം സർവ്വനാഥന്റെ അമ്മയ്ക്കുപോൾ.

നർ. സദനന്നഗരത്തിലൊക്കെയും യേശിഞ്ഞിലും സദനവിഷയവുമവിടെ ഭവിച്ചുള്ള.

നർ. അധിഷ്ഠാനമുള്ളവർക്കധിപനുടെ പ്രസംഗം - അധിഷ്ഠാനത്തിലിടകാണാത്ത ഗോഷ്ഠാനത്തിൽ.

നർ. അയനസമീപത്തിൽപ്പക്കട നെത്ര ചിത്രം - അയനമൊന്നും മൂന്നുമാസവും കഴിഞ്ഞിട്ടു.

നർ. സൂതികൊണ്ടാട്ടം ചെയ്ത തന്റെ ഭായ്യയുടെ പിഴയിരുന്ന തന്റെ ശോഭകൊണ്ടു ശ്രേഷ്ഠയായി സ്ത്രീകളിൽ മാണിക്കരണമായവൾ (ആയ ദേവമാതാവു) ഭത്താവിനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു.

നർ. ഒൻപതു മാസംകഴിഞ്ഞു ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും പുത്തനായ നന്മയുണ്ടായി ഉദിക്കാറായകാലം.

നർ. മാനുഷര സമാധാനമായിവസിക്കുന്ന നാളിൽ ഭൂമിയിൽ മഹാരാജാവിന്റെ കല്പന നിമിത്തമായിട്ടു.

നർ. ഉത്തമനഗരിയായ ബെത്ത് ലഹേമ്മിൽ ശത്രുവായപിശാചിന്റെ വിഷമാകുന്ന (ദോഷം) ഇല്ലാത്ത തന്റെ ഭത്താവിനോടുകൂടെ ഭായ് പോയി.

നർ. തന്റെ ജന്മഭൂമിയിൽ ഇരിപ്പാൻ സ്ഥലംനോക്കി, അപ്പോൾതന്റെ സൃഷ്ടിതാവായ സർവ്വനാഥന്റെ അമ്മയ്ക്കു.

നർ. ആ നഗരിയിൽ പാപ്പാൻ എങ്ങും വീടുകിട്ടിപ്പു. ദുഃഖത്തിന്റെ വിഷയമത്രെ അവിടെ ഉണ്ടായൊള്ള.

നർ. രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവിന്റെ മാതാവു കോട്ടയിൽ ഉടം കിട്ടാത്തതിനാൽ തൊഴുത്തിൽ (പാപ്പാൻ ചെന്നു)

നർ. ഉടനെ പാതിരാത്രി അടുത്തപ്പോൾ എത്രയും അത്ഭുതമായിട്ടു അതിൽ കടന്നു. (ഇങ്ങനെ) ഒൻപതുമാസം കഴിഞ്ഞ(തിന്റെശേഷം)

ഉമ്മാപദ്മം.

പൊരുൾ.

ഘ0൨. വല്ലഭൻസർപ്പഭയം
മൻഘകണ്യോസെന്നാപ
ൻ-വല്ലഭമോടു റോമാനഗ
രെ വാഴുന്നനാൾ.

ഘ0൨. ഭൂമിദക്ഷയ്ക്കുശക്തിപ്പെട്ട ഒരു
കണ്യോസ എന്ന രാജാവു വല്ലഭമോ
ടെ റോമാനഗരിയിൽ വാഴുന്ന നാ
ളിൽ.

ഘ0൩. ചതുസ്സമുദ്രയുക്ത
ധരണി ഭവിച്ചിട്ട്- ചതുസ്സ
ഹസ്ത്രനവ ശതമൻപതും
കാലം.

ഘ0൩. നാലു കടലോടുകൂടിയ ഭൂമി
ഉണ്ടായിട്ട് നാലായിരത്തി തൊള്ളായി
രത്തി അൻപതു കാലവും.

ഘ0൪. ആയിരം രണ്ടു ജ
ലപ്രളയം ഭൂതപാവം-ആ
യിരണ്ടു ശതവും തൊണ്ണ
ററമൂന്നും റോമാ.

ഘ0൪. വെള്ളപ്രളയമുണ്ടായതി
ന്റെ രണ്ടായിരത്തി ഇരുനൂറ്റി തൊ
ണ്ണററമൂന്നും റോമാ.

ഘ0൫. നഗരം ഭവിച്ചിട്ട്
മെഴുന്തററപതും- നഗര
ജ്ഞിതപുഷ്പ ഫലങ്ങളുണ്ടാ
യാറെ.

ഘ0൫. കോട്ടയുണ്ടായിട്ട് എഴുന്ത
ററപത വർഷവും (നാട്ടിൽ) വൃക്ഷങ്ങ
ൾക്കു പുഷ്പഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായ(സമയ
വും ആയ)പ്പോൾ.

ഘ0൬. ഇരുപത്തഞ്ചൊ
ന്നിനെ ധനുവാംമാസത്തി
ങ്കൽ-ഇരുപാറിന്നുമുലക
രണൻസമസ്താദി.

ഘ0൬. ധനുവമാസം ഇരുപത്ത
ഞ്ചാംതീയതി രണ്ടുലോകത്തിന്നും സമ
സ്തവസ്തുക്കൾക്കും ആദികാരണൻ.

ഘ0൭. സൂര്യാഭാപളങ്കി
നെ കടക്കുമെന്നപോലെ-
സൂര്യാഭാ നാട്ടുൻമാതൃഭദ
രാൽ നിവ്വേരിച്ചു.

ഘ0൭. ആദിത്യന്റെ കതിര പ
ളങ്കിനെ കടക്കുമെന്നപോലെ സൂര്യ
നെക്കാൾ ശോഭയുള്ള തമ്പുരാൻ മാ
താവിന്റെ വയറിൽനിന്നു പിറന്നു.

ഘ0൮. തമിസ്രാമദ്ധ്യമാ
ഗ്ധം ഗമിച്ചിരുന്നനേരം.

ഘ0൮. ഇരുട്ടുള്ള പാതിരാത്രി ചെ
ന്നസമയത്തിൽ ഇരുട്ടിനെ നശിപ്പി
ക്കുന്ന ഉണ്ണി തന്റെ ശോഭയെ പ്രകാ
ശിപ്പിച്ചു.

തമിസ്രാന്തദൻ ബാലൻ
സപാഭയെ ശോഭിപ്പിച്ചു.

ഉമ്മാപത്ം	പൊതു
<p>മൗൻ. ഒലിച്ചുപുതുത്തുവി ഫലമകാഗ്രിനൽകി-</p> <p>ഒളിച്ചു ചാപത്താണാരു ഭൽഹോയിൻ ചാക്കുമുട്ടി.</p> <p>മൗ. ഭാനുക്കൾ മൂന്നു പ്രകാശിച്ചാരു നേരത്ത ന്നെ- ഭാനുക്കൾക്കുടയവൻ പിറന്നെന്നതിൻമൂലം.</p> <p>മൗ. വീണാദിഗാനമ ശരീരകൾകേൾപ്പിച്ചുടൻ- വീണാദിചീനനായ പു ത്രാന ചന്ദിച്ചമ്മാ.</p> <p>മൗ. സുരപജനങ്ങൾ ക്കുമനോഹരമായ-</p> <p>സുരപഞ്ചാല നാമ്മപ്പ ഞ്ചിരിയിട്ടുനോക്കി.</p> <p>മൗ. നയനമിളകാ തെബഹുല മനോഭക്ത്യാ- നയനായകൻ മുഖിൽക്ക മ്പിട്ടുകന്യകാബാ.</p> <p>മൗ. തനുവാഹുക്കൾ നീട്ടിവസകൻ മാതാവി ന്റെ-</p> <p>തനുവാഹുക്കൾക്കുപ്ര ിയത്തെ വളിപ്പിച്ചു.</p> <p>മൗ. അതീവണ്ണമെണ് ബ്ബാ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കും വി ധൗ-</p> <p>അതീവമനോഹരമെന്ന ത്രപായേണ്ട-</p> <p>മൗ. ഇടയരോടീവാ ത്തടി ചുന്മാരറിയിച്ചു-</p> <p>ഇടയരാനിടാതകണ്ടുവ രുപ്പൊപ്പട്ട.</p>	<p>മൗൻ. ഭൂമിയിൽ നെയിദൃക്കി പാ കൾ ഫലംകൊടുത്തു-ചാപത്താണാർ ഒളിച്ചു ഭോഷ്ടവചനവുംതീൻ.</p> <p>മൗ. പ്രകാശങ്ങൾമൂന്നും ഒരു സ മയത്തിൽതന്നെ ശോഭിച്ചു- പ്രകാശ ത്തിന്റെ ഉടയവൻ പിറന്നതു കാര ണത്താൽ.</p> <p>മൗ. വീണമുതലായ വാദ്യങ്ങളെ മാലാഖമാർ കേൾപ്പിച്ചു-ഉടനെ ആ ദിയില്ലാത്ത പുത്രാന ഉമ്മാ വീണവ ന്ദിച്ചു.</p> <p>മൗ. അറിവുള്ള ജനങ്ങൾക്കു മ നസ്സിന വിഷയനായ- മനോഹരനാ യ ഉണ്ണി പുഞ്ചിരിയിട്ട അമ്മയെന്നോ ക്കി.</p> <p>മൗ. കണ്ണുതിരിക്കാതെഎത്രയും ഹൃദയഭക്തിയോടുകൂടി- നീരി കത്താ വിന്റെ മുഖിൽ കന്യാസ്ത്രി അമ്മ കു മ്പിട്ടു.</p> <p>മൗ. ഉണ്ണി കൊച്ചുകൈകൾ നീ ട്ടി മാതാവിന്റെ-ഭോമ തമ്മിൽപിടി ച്ചുതഴുകി പ്രിയത്തെ വളിപ്പിച്ചു.</p> <p>മൗ. ഇപ്രകാരം അത സൂക്ഷിച്ചു ബു ദ്ധിമകാണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ-എത്രയും ഏറിക്കൊപ്പട്ട സ്നേഹമെന്നത്ര പര യേണ്ട.</p> <p>മൗ. ഈ വർത്തമാനം മാലാഖ മാർ ഇടയന്മാരോടറിയിച്ചു. ഒട്ടുംവൈ കാതെ കണ്ട അപരം പുറപ്പെട്ട.</p>

ഉമ്മാപദ്യം.

ഫമം. സ്വജന്മരൂപവാ
ക്കമനസ്സോദാര്യത്തോടും-

സ്വജവനായ നരജാത
ജോടുണത്തിച്ചു.

ഫമവ. കാരുണ്യഭാവം
കാട്ടി പസകഞ്ചാരൂപ-

കാരുണ്യഭയോപരംസ്വ
മുഖംശോഭിപ്പിച്ചു.

ഫമൻ. വേദന്ത്രായം
പോലെട്ടാദിപസ ലോ
കംപ്രതി-

വേദനയെന്നാകിലും ക
ഴിഞ്ഞുവരഗീസം.

ഫമം. ഉപരിഷ്ടമാലോ
കരക്ഷകനായമുഖം-

ഉപരികല്പനപോലീശോ
നാമവുമച്ചാർ.

ഫമ. തദാകണ്ടാരു
താരംമൂന്നുഗ്ര രാജാക്കന്മാ
ർ-തദാകാരത്തെ നോക്കി
ജ്യോതിഷശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ.

ഫമം. സുതാരശോഭാം
ദൃഷ്ടപാവിസ്ഥിതചിത്തത്തോ
ടും-

സുതാരത്വ നരാജ്യശ്രേ
ഷ്ഠത്വം ജ്ഞാതപാതസ്വ.

ഫമന്. മാഗ്ഗ്നാരംഭ
ത്തിന്നായവഗ്രഹാശ്ചര്യംകൂ
ട്ടി- മാഗ്ഗ്നാനാ വൈഷമ്യം
ലംഘിച്ചുവേഗത്തോടും.

ഫമർ. ക്ഷിതിയുടയവ
നെ കാട്ടുവാൻ ചെറിയൊ
രു ക്ഷിതിയുടെമേൽ താരമു
റച്ചുരാജാക്കളും.

പൊരുൾ.

ഫമം. പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ള തന്റെ വാ
ക്ക മനസ്സിന്റെ ഉത്തമആചാരത്തോ
ടു കൂടെ-നല്ല ഇടയനും മാനുഷനുമായ
ആളിനോടുണത്തിച്ചു.

ഫമവ. സുന്ദരരൂപനായിരിക്കുന്ന
ഉണ്ണി കരുണയുടെ ഭാവംകാട്ടി-സൂര്യ
ശോഭയേക്കാൾഏറെയും തന്റെമുഖം
ശോഭിപ്പിച്ചു.

ഫമൻ. വേദ ന്യായത്തിന്നൊത്തവ
ണ്ണം എട്ടാംദിവസം ലോകത്തെപ്ര
തി-വേദന(യുള്ളത) എങ്കിലും വരഗീ
സം കഴിച്ചു.

ഫമം. നശിക്കപ്പെട്ട ലോകത്തെ ര
ക്ഷിക്കുന്നവനായതു കാരണത്താൽ-
ആകാശകല്പനപോലെ ഈശോ എ
ന്നപേരുംഇട്ടു.

ഫമ. അപ്പോൾ മൂന്നു മുഖ്യപ്പെട്ട
രാജാക്കന്മാർ ഒരു നക്ഷത്രംകണ്ടു-ആ
യതിനെ ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന്നു മുഖ്യ
ന്മാരായ അവർസൂക്ഷിച്ചു.

ഫമം. നക്ഷത്രത്തിന്റെ വലിയ
ശോഭകണ്ട മനസ്സിൽവിസ്മയിച്ചുപത്ര
ന്റെ മുടിവില്ലാത്ത രാജത്വം അറി
ഞ്ഞിട്ട അവന്റെ.

ഫമന്. അന്വേഷണത്തിന്നു തുട
ങ്ങുവാൻ കാഴ്ചകൾകൂട്ടി- പലവിധം
വൈഷമ്യമുള്ള വഴി വേഗത്തിൽ കട
ന്നു.

ഫമർ. ഭൂമിയുടെ ഉടയനാമനെ
കാട്ടുവാൻ ചെറിയൊരു ഭവനത്തി
ന്റെ മീതെ നക്ഷത്രാനിന്നു അപ്പോൾ
രാജാക്കളും.

ഉമ്മാപദം	പൊന്തം
<p>൧൨൫. അന്തരാലയത്തിൽ കൽവന്ദിച്ച മിശിഹായെ- അന്തരാമോദത്തോടു തിരക്കുപോലും വെച്ചു.</p>	<p>൧൨൫. ആ ആലയത്തിനുള്ളിൽവെച്ചു മിശിഹായെ വന്ദിച്ചു-ഉള്ളിലെ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ തിരക്കുപോലും വെച്ചു.</p>
<p>൧൨൬. സ്വപ്നയാവന സന്നകദൃക്ഷി ചമുനം- സ്വപ്നയകനന്നരനഖിലേശനമിതി.</p>	<p>൧൨൬. പൊന്നാ കുന്തരക്കു മൂർദ്ധ്വം എന്ന ഈ മൂന്നാം- രാജാവും മാനുഷനും ദൈവവും എന്നിപ്രകാരം (അത്ഥം ആകുന്നു.)</p>
<p>൧൨൭. വസതിനാലുതടൻകഴിഞ്ഞശേഷം, ദേവ-വസതിപുക്കേന്ദ്ര സ്വപുത്രനോടുകൂടെ.</p>	<p>൧൨൭. നാലുതരാത്രി കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ദേവാലയത്തിൽ-ഉമ്മാതന്റെ പുത്രനോടുകൂടെ പോയി.</p>
<p>൧൨൮. അഹ്നയായിട്ടുപോൾ ദൈവേഷ്ടാവരുത്തുവാൻ-</p>	<p>൧൨൮. അപ്പോൾ ദൈവഇഷ്ടം വരുത്തുവാൻ- മാന്യനായ പുത്രനേയും പൂജയായിട്ടു ഉമ്മാ കാഴ്ചവെച്ചു.</p>
<p>അഹ്നനന്ദനനേയും മാതാവുകാഴ്ചവെച്ചു.</p>	
<p>൧൨൯. അനവരതന്നിന്നാൽ ജനിതപുത്രനെന്നിൽ-അനവനാവനിയെ രക്ഷിപ്പാൻ നരനായി.</p>	<p>൧൨൯. അനാദിയിൽനിന്നാൽ ജനിക്കപ്പെട്ട പുത്രൻ-രക്ഷയില്ലാത്ത ഭൂമിയെ രക്ഷിപ്പാൻ എന്നിൽ മാനുഷനായി.</p>
<p>൧൩൦. അനുകമ്പയോടിനിക്കയാളെത്തന്നപോലെ അനുകരിപ്പാനിപ്പോളയാളെത്തന്നുതൊൻ.</p>	<p>൧൩൦. മനഗുണമായിട്ടു ഇനിക്കു അയാളെ തന്നപോലെ-പകരമായിട്ടു ഇപ്പോൾ അയാളെ ഞാൻ തരണം.</p>
<p>൧൩൧. നന്ദനനൈക്കാൾ ശ്രേയസ്സില്ലല്ലോ പുത്രനാലാ-</p>	<p>൧൩൧. പുത്രനേക്കാൾ യശസ്സു ഇല്ലല്ലോ-പുത്രനാൽ സന്തോഷം വരണമെ തമ്പുരാനെ! എന്നും ചൊല്ലി.</p>
<p>നന്ദനം വരണമെ സർവ്വേശ! യെന്നും ചൊന്നാൾ.</p>	
<p>൧൩൨. കരളവത്തോടിതിവന്ദിച്ച മുഖ്യപ്രസൂ-കരളവന്ദിതരണ്ടുകൊടുത്തു വിധിപോലെ.</p>	<p>൧൩൨. ഇപ്രകാരം മധുരവാക്കോടുകൂടെ മഹിമപ്പെട്ട മതാവു വന്ദിച്ചു-മയ്യുദപ്രകാരം രണ്ടു പ്രാവിനേയും കൊടുത്തു.</p>

ഉമ്മാപദ്യം.	പൊരുൾ.
<p>൧൩൩. സദാഗന്ധ്യഗോചര്യം ശൈലമുഖം യാചൈ-</p>	<p>൧൩൩. എത്രയും ശുദ്ധമാകപ്പെട്ട ശൈലമുഖം- നാദാക്ഷരേണയാലുണ്ടായ (ദൈവവ്യക്തൻ) വരവിനെനോക്കി ഉണ്ണിയ കണ്ടപ്പോൾ.</p>
<p>സദാഗന്ധം പാത്തുഞ്ചലാനക്ഷണ്ടാനരം.</p>	<p>൧൩൪. അയാൾ ഏറിക്കപ്പെട്ട സന്തോഷം വൃണ്ടുടന അർജ്ജുനയ്ക്കു രക്ഷനാഥനെ ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ തൃപ്തിപന്ന.</p>
<p>൧൩൪. അവനത്യന്തമുത്തമുണ്ടുടനരചെയ്യ-</p>	<p>൧൩൫. ഈ ഉണ്ണി ദൃഷ്ടുരുടെ (തിരുതിരിച്ചറിയപ്പെട്ടവൻ) ലക്ഷണവും- നിന്ദയുടെ വിഷയവും ആയിരിക്കുമെന്ന അമ്മയാടാചൊല്ലി.</p>
<p>അവനനാഥനെ ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ വൃണ്ണവന്ന.</p>	<p>൧൩൬. ഇവനാൽ വ്യാകുലവാർന്നീ ഏർപ്പാൻ സംഗതിവരും-ഇപ്രകാരം പല വർത്തമാനങ്ങൾ ഭീഷ്മൻ നമായി അറിയിച്ചു.</p>
<p>൧൩൫. കളകം ബാലനിവനായിട്ടും ദൃഷ്ടുരുടെ-</p>	<p>൧൩൭. പറഞ്ഞതൊക്കെ ഉമ്മാ മനസ്സിൽ സംഗ്രഹിച്ചു-ഉദിക്കപ്പെട്ട മനസ്സു ദൈവവിധിയിൽ ഉറപ്പിച്ചു (അതായത പറയപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ദൈവതിരുമനസ്സുപോലെ ആകട്ടെ എന്നൊച്ച.)</p>
<p>കളക വിഷയവുമെന്നമ്മയാടാചൊന്നാൻ.</p>	<p>൧൩൮. ഈ കഴിഞ്ഞ വൃത്താന്തം ഹേരാദേശന്ന രാജാവുകേട്ടു-ഉണ്ടായ അപമാനത്തോടുകൂടെ ഉണ്ണിയെ കൊല്ലുവാൻനോക്കി.</p>
<p>൧൩൬. ഇവനാൽ ദുഃഖാസിനീ കൊള്ളുവാൻ യോഗംവരും-</p>	<p>൧൩൯. ഈ അന്യായമായ ഭാവവും രാജശോഭയുള്ളവനെ- സൂക്ഷിപ്പാനും സർവ്വേശ്വരൻ കന്യാസ്ത്രീ ഉമ്മായോടറിയിച്ചു.</p>
<p>ഇവനാനാവാത്തകൾഭീഷ്ടക്കറിയിച്ചാൻ.</p>	
<p>൧൩൭. ഉദിതമാക്കയുമ്മാമനസ്സിൽ സംഗ്രഹിച്ചാൾ-ഉദിതചിത്തം ദേവ വിധിയിലുറപ്പിച്ചാൾ.</p>	
<p>൧൩൮. ഭൂതാഖണ്ഡകൾ കേട്ട ഹേരാദേശന്നനൃപൻ.</p>	
<p>ഭൂതവമാനത്തോടു ബാലനെക്കൊൽവാണാക്കി.</p>	
<p>൧൩൯. ഇതരധർമ്മഭാവം കന്യയോടവിചാരിച്ചാൻ-ഇതരാജാഭവനവും സൂക്ഷിപ്പാനറിയിച്ചു.</p>	

ഉമ്മാപദ്മം

പൊരുൾ.

൧൪൦. സതപരമമ്മാ കന്യാ യൌസേപ്പും ബാലനുടെ-സതപരക്ഷാത്മം പരദേശത്തിൽ വാണിപ്പാത്താൻ.

൧൪൧. തത്രസഭേതു കൊണ്ടു മൂവാണ്ടു വാസയ്ക്കെയ്യ-തത്രസം തീന്നു ദിഷ്ടൻ ഹേറോദേശ്വരിച്ചപ്പോൾ.

൧൪൨. അന്തരം വരാതെയും സപ്തേശ കല്പനയാൽ-അന്തരനക്ഷത്രേണ നസ്രസിലവർ വാണു.

൧൪൩. വളരമുണ്ണിയുടെ പ്രഭയുമാശ്വയുവും-വളരമുണ്ണിയുടെ സൽഗുണം കാണുന്നോക്കും.

൧൪൪. ജനകിഭക്തിയോടും സന്തോഷത്തോടും പുണ്യ-ജന കിരീടമായ പുത്രനെ ശുശ്രൂഷിക്കും.

൧൪൫. തരണിശോഭയാലെ നയനമൃഗാധർ-തരനിർബലപ്രിയശോഭിച്ചു കന്യാപുത്ര.

൧൪൬. സന്നിധിയാലോകംകൊണ്ടു സർവ്വഗുണങ്ങളുടെ-സാന്നിധ്യാ പൂണ്ണം വന്നു സപാത്മാവിൽ സന്തോഷവും.

൧൪൭. ഹായനം പന്നിരണ്ടു തികഞ്ഞു കാലെ ദോഷ- ഹായനം യഥാ ദഹിച്ചീടുന്ന മിശിഹാതാൻ.

൧൪൦. ഉടനെ കന്യാസ്ത്രീ ഉമ്മായും യൌസേപ്പും ഉണ്ണിയുടെ പ്രാണരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി മറദേശത്തിൽ വാണിപ്പാത്തു.

൧൪൧. ആ ഭയം കാരണത്താൽ മൂന്നാണ്ടുതാമസിച്ചു ആ ദിഷ്ട ഹേറോദേശ മരിച്ചപ്പോൾ ആ ഭയവും തീന്നു.

൧൪൨. സപ്തേശപരന്റെ കല്പനയാൽ അന്തരം വരാതെ കണ്ടു- ഉള്ളിലെ ആശ്വാസത്തോടുകൂടി നസ്രായിൽ അവരപാത്തു.

൧൪൩. കാണുന്നവന്റെ വളരുന്ന ഉണ്ണിയുടെ പ്രഭയും ആശ്വയുവും- ഉണ്ണിയുടെ സൽഗുണവും വളന്നു (വരികയായി)

൧൪൪. മാതാവ ഭക്തിയോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടി പുണ്യാത്മാക്കളുടെ മുടിയായ പുത്രനെ ശുശ്രൂഷിക്കും.

൧൪൫. സൂര്യന്റെ ശോഭയാലെ കണ്ണു പ്രകാശിക്കുന്നപോലെ കന്യാസ്ത്രീ ഏറാം പുണ്യമുള്ളവളായിട്ടും പരിശുദ്ധസ്നേഹത്തോടുകൂടിയും ശോഭിച്ചു (പുത്രന്റെ)

൧൪൬. സന്നിധിയിലുള്ള കാഴ്ചയാലെ സർവ്വഗുണങ്ങളുടെ നിഷ്കേപംകൊണ്ടു പൂത്തിയും തന്റെ ആത്മാവിൽ സന്തോഷവും വന്നു.

൧൪൭. പന്ത്രണ്ടു വയ്ക്കു തികഞ്ഞ സമയത്തിൽ ദോഷത്തെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന തീജ്വാലപോലേയുള്ള മിശിഹാതാൻ.

ഉമാപദ്യം.

മൗവ. സ്വപ്നകന്ദൻ തിരുമുൻപിലാരാധിപ്പാനായ്-സ്വപ്നത്തോടും ജനകിയോടും കൂടപ്പോയാൻ.

മൗൻ. സകലേശന്റെ മുൻപിലുന്മീട്ടു പോയശേഷം- സകലേശവേഷാളം ശോഭിത വൃണുകന്യക.

മരൂ. സ്വാത്മജാനേപത്നിയെയെ കണ്ടുതരില്ലതത്ര-സ്വാത്മജാഭിലം കൊണ്ടു മാതാവു പീഡിച്ചേററം.

മരൂ. ജീവനംഗങ്ങളിൽ നിന്നകലും ദുഃഖാപോലെ- ജീവനാ സ്വാമിതന്നാണെന്നു ദുഃഖിച്ചുമാ.

മരൂ. വാസരത്രയം കഴിഞ്ഞാൽ ദേവലയം വാസരത്നാഭിപ്പിത പുത്രനെയമ്മകണ്ടു.

മരൂ. സുതാപാത്തവും വന്നു താപത്തിൽ വൃഷ്ടായഥാ- സുതാപാരാഭം നിധി തൃഷ്ടിയെ യുദിച്ചു.

മരൂ. അരുണശോഭയാലെ ദിവസം ദേവിക്കുമ്പോൾ- അരുണ ശോഭകരനായെത്തെയിയിച്ചു.

മരൂ. തന്നെപതിനെട്ടു വത്സരം സുതനുമായ്- തന്നെ രസത്തോടു കന്യകാ വസിപ്പിച്ചാൻ.

പൊരുൾ.

മൗവ. തന്റെ പിതാവിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ആരാധിപ്പാനായി തന്റെ ശേഷക്കാരോടും മാതാവോടുംകൂടെ പോയി

മൗൻ. സകലേശന്റെ മുമ്പിൽ കുന്മീട്ടുപോയതിന്റെ ശേഷം-വൃണ്ണ ചന്ദ്രനേക്കാളും ശോഭിക്കപ്പെട്ട വൃണുകന്യക.

മരൂ. തന്റെ മകനെ അനേപത്നിയുടെ അവിടെ കണ്ടുതരില്ല-അതിനാൽ മാതാവു തന്റെ ഉള്ളിലുണ്ടായ വ്രാകുലംകൊണ്ടു ഏററം ദുഃഖിച്ചു.

മരൂ. ശരീരത്തിൽനിന്നു ജീവൻ പോകുമ്പോളുള്ള ദുഃഖാപോലെപ്രാണനാഥനായ തന്നെ കാണാത്ത ഉമാ സങ്കടപ്പെട്ടു.

മരൂ. മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം ദേവലയത്തിൽ-പാർക്കുന്ന (തായി) മാണിക്കത്തേക്കാൾ ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട പുത്രനെ അമ്മ കണ്ടു.

മരൂ. ഉഷ്ണത്തിൽ വർഷാപോലെ അധികദുഃഖത്തിന്നു ഒടുക്കംവന്നു പുത്രന്റെ കരകാണാത്ത വിശേഷ(മായ) ശോഭ സന്തോഷം തോന്നിച്ചു.

മരൂ. സൂര്യന്റെ ശോഭയാൽ പകൽ ഉണ്ടാകുന്നപോലെ-സൂര്യനു ശോഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അമ്മയെ പ്രസാദിച്ചു.

മരൂ. അതിന്റെശേഷം പതിനെട്ടുവത്സരം പുത്രനോടുകൂടെ- ആ സന്തോഷത്തോടുകൂടി കന്യാശ്രീ പാർക്കുന്ന നാളുകളിൽ.

ഉമ്മാപദ്യം.

പ്രമുഖ. സുതനമമ്മയുടെ ചൊല്ലുപോൽ പ്രവൃത്തിക്കും- സുതന കാലമതു തോന്നിയെന്നതെവേണ്ട.

പ്രമുഖ. സാരസമോടും മുന്നമില്ലാത്ത പ്രിയത്തോടും- സാരസമുഖികന്യ പുത്രനെസേവിച്ചിടും.

പ്രമുഖ. പരമഗുണ ദേവ ശാസ്ത്ര രഹസ്യങ്ങളും- പരമണ്ഡലസുഖ രസവും ദേവലോക.

പ്രമുഖ. അതുല മംഗല്യവും ശ്രേയസാം സമൃദ്ധവും- അതുലഭിപ്പാൻ പുത്രനമ്മക്കു യോഗം കൂടും.

പ്രമുഖ. അന്നാളുകളിൽ വച്ചു മുഖ്യനായ യൌസേപ്പു താൻ- അന്നാളുകളിൽമോക്ഷയാത്രയ്ക്കുദ്യുക്തനായി.

പ്രമുഖ. മോക്ഷകാരണൻ മുഖിൽ കന്യാനികത്തിൽദേഹം മോക്ഷ കാലമിവണ്ണു വന്നതു നിരപമം.

പ്രമുഖ. ഭർത്താവിൻ മരണത്താൽ കന്യകാഭിവാകര- ഭർത്താവിൽ ശപസിച്ചുടൻ ദൈവ കല്പിതമോത്ത.

പ്രമുഖ. സുതാന്തയെന്നാകിലുപുത്രനെ നോക്കുന്നേരം- സുതാന്തഭാഗാദൃശ്ചിനിതദുഃഖംചോക്കം.

പൊരുൾ.

പ്രമുഖ. മകനും അമ്മയുടെചൊല്ലുപോലെ പ്രവൃത്തിക്കു (മാറായിരുന്ന) ആക്കാലം ഏറാവും അല്ലമെന്ന തോന്നിയെന്ന പറയേണ്ട.

പ്രമുഖ. സന്തോഷത്തോടും മുഖ്യ ഇല്ലാത്ത പ്രിയത്തോടും-സൌന്ദര്യമാകപ്പെട്ട ആ കന്യാസ്ത്രീ പുത്രനെ ഇത്ര ശ്രേഷ്ഠിച്ചവന്നു.

പ്രമുഖ. മുഖ്യമായ പുണ്യങ്ങളും ദൈവശാസ്ത്രരഹസ്യങ്ങളും- ആകാശമോക്ഷത്തിന്റെ സുഖവും രസവും ദൈവലോകത്തിങ്കലുള്ള.

പ്രമുഖ. അഭിവില്ലാത്ത നന്മയും മോക്ഷ(ഭാഗ്യം) ക്ഷയം-അമ്മയ്ക്കു കിട്ടുവാൻ പുത്രൻ യോഗ്യകൂട്ടുമാറായി.

പ്രമുഖ. അന്നുള്ള ആളുകളിൽ വെച്ച ശ്രേഷ്ഠനായ യൌസേപ്പു താൻ- ആ നാളുകളിൽ മോക്ഷയാത്രയ്ക്കു ഒരു വെട്ടു.

പ്രമുഖ. മോക്ഷത്തിന്റെ കാരണത്തേന്റെ (അതായതു മിശിഹായുടെ) മുഖിൽ കന്യാസ്ത്രീയുടെഅടുക്കൽ- മരണകാലം ഈ വണ്ണം വന്നതിന്നു (ശരി) ഉപമയില്ല.

പ്രമുഖ. ഭർത്താവിന്റെ മരണത്താൽ കന്യാസ്ത്രീ ദൈവ കല്പിതമോത്ത- ഭിവാകര ഭർത്താവായിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ ഉടൻ ആശപസിച്ചു.

പ്രമുഖ. എത്രയും ക്ഷീണിച്ചവർ ആയി എങ്കിലും പുത്രനെ നോക്കുന്നേരം- പുത്രന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നുള്ള പ്രഭു വ്യാമ വ്യാപ്തപ്പെട്ട ദുഃഖം തീർക്കും.

ഉമ്മാപദ്യം.	പൊതു.
<p>൧൬൪. മധുരവാക്കുകേൾക്കുകാരണമതിന്നാട- മധുരസത്താൽ പൈയുന്മാർ ഹൃദയമാഴിഞ്ഞിടും.</p>	<p>൧൬൪. മധുരവാക്കുകേൾക്കുകാരന്മാർ (അതിന്റെ) തേൻപോലെയുള്ള രസത്താൽ വിശപ്പും ദാഹവും തീരും.</p>
<p>൧൬൫. സമയമിതികഴിഞ്ഞതരെയെക്കിതാവു- സമയമോടുചിതപ്പെട്ടതെല്ലാം തപോലെ.</p>	<p>൧൬൫. ഇപ്രകാരം കാലംകഴിഞ്ഞമലേയെക്കിതാവു- അപ്പോൾ വായുടെ കല്പനയെല്ലാം തപോലെ.</p>
<p>൧൬൬. ലോകരക്ഷാർത്ഥം പുറപ്പെട്ടതാൻ തന്റെ കൃപാ-ലോകരക്ഷിയാൽ സത്യവേദത്തെ പ്രകാശിപ്പാൻ.</p>	<p>൧൬൬. താൻ ലോകരക്ഷക്കായിട്ടു പുറപ്പെട്ടു. തന്റെ കൃപയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശത്താൽ സത്യവേദത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചാൻ.</p>
<p>൧൬൭. പുരസ്കാർ മാമ്മോദീസാ കൈക്കൊണ്ടു ബെത്തനിയ- പുരസ്കാരിതന്നിൽ മാർയോഹന്നാന്റെ കയ്യാൽ.</p>	<p>൧൬൭. ബെത്തനിയ നഗരിയിലുള്ള നദിയിൽ മാർ യോഹന്നാന്റെ കയ്യാൽ മുന്തിൽ മാമ്മോദീസാ കൈക്കൊണ്ടു.</p>
<p>൧൬൮. ജനകീ പുത്രൻ കയ്യാൽ മാമ്മോദീസായുമ്മി- ജനകിൽ വിഷംപോവാൻ പുത്രനും ശ്രമിക്കുമ്പോൾ.</p>	<p>൧൬൮. മാതാവ പുത്രന്റെ കയ്യാൽ മാമ്മോദീസായും മുമ്മി. ജനങ്ങളുടെ ദോഷംപോവാൻ പുത്രനും ശ്രമിക്കുമ്പോൾ.</p>
<p>൧൬൯. മധുപൻ പൂപ്പു മനസരിക്കുമ്പോൾ പുത്രൻ വാക്- മധുപാനാഗ്രഹത്താലനുഗമിക്കുമുമാ.</p>	<p>൧൬൯. തേനിച്ചു പൂപ്പത്തോടുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നപോലെ- തേൻ കുടിപ്പാനെന്നപോലെയുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ അമ്മ പുത്രനെനോക്കി പിഞ്ചെല്ലും.</p>
<p>൧൭൦. സൂര്യദർശനം സൂര്യനെ നോക്കും യഥാ- സൂര്യദേവനുമായും കണ്ടു സന്തോഷിച്ചിടും.</p>	<p>൧൭൦. സൂര്യകാന്തപൂപ്പും സൂര്യനെ നോക്കുമ്പോലെ- സകലജനനായിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ മുഖം കണ്ടു സന്തോഷിച്ചുവന്നു.</p>
<p>൧൭൧. ഉത്തരമായസ്സാന്ന കല്പിതവത്തിക്കുമ്പോൾ- ഉത്തര സുതമനസ്സനുവർത്തിക്കുമുമാ.</p>	<p>൧൭൧. വടക്കുനോക്കി എന്നുള്ള ഇരിമ്പുകാന്തക്കല്പ-വടക്കോട്ടുകൂടി നില്ക്കുന്നപോലെ എത്രയും നല്ല പുത്രന്റെ മനസ്സിന്നു ഉമ്മാ പിഞ്ചെന്നിരുന്നു.</p>

ഉമ്മാപദ്മം

മറേ. കർമ്മനനാമമായ
ശ്ലീലായാഃ നഗരിയിൽ- ക
ർമ്മനമോദത്തോടു പെൺ
കെട്ടു കഴിയുമ്പോൾ.

മറേ. കല്യാണാലയനാ
യ മിശിഹാ മാത്രാസഹ-
കല്യാണത്തിന്നുകൂടി വിവാ
ഹപുണ്യംചെയ്യാൻ.

മറേ. മധുരസജമധു
വൊടുങ്ങിയവിടത്തിൽ- മ
ധുരചിത്തകന്യാ കണ്ടിതു
പുത്രനോടു.

മറേ. കല്പിച്ചു പുത്രൻ
വారి വിശിഷ്ടമധുവാക്കി-
ക്കല്പിച്ചു വിളമ്പിച്ചു ആ
ത്മയുപാനരസം.

മറേ. പുതുമഗ്രഹപതി
കണ്ടനഗ്രാഹംകൊണ്ടു- പു
തുമഴയാൽ ഭൂമിയെന്നപോ
ൽ തെളിഞ്ഞൊഹാ.

മറേ. ഭത്താവുമതുനേരം
ഭൂവനത്രയത്തിന്നു- ഭത്താവു
മിശിഹായെസ്സേവിപ്പാനാ
ച്ചിത.

മറേ. ആദ്യന്തഹീനഭേ
വൻ സ്വപിസ്മയങ്ങളുടെ-
ആദ്യന്തമ്മയുടെ യിഹജ്ഞാ
യിതു കാട്ടീ.

മറേ. അവനിജ്ഞാന
ത്തിന്നു രക്ഷിതാവർഗ്ഗം ചെ
യ്യാ- അവനിർമ്മല കന്യാ
ബുദ്ധിയിൽ സംഗ്രഹിക്കും.

പൊരുൾ

മറേ. 'കർമ്മന' എന്നു നാമമുള്ള
ശ്ലീലായുടെ നഗരിയിൽ സ്തുതിക്കുത്ത
സന്തോഷത്തോടെ പെൺകെട്ടു കഴി
ക്കുമ്പോൾ.

മറേ. ലയമില്ലാത്ത ഭാഗ്യവാനാ
യ മിശിഹായും മാതാവും- കല്യാണ
ത്തിന്നു കൂടി വിവാഹം പുണ്യപ്പെടു
ത്തുവാൻ (പോയി).

മറേ. അവിടെ മുന്തിരിങ്ങാചാരാ
യ്ക്കു ഒടുങ്ങി- അത ഭയസഹവരമുള്ള
കന്യക കണ്ടു പുത്രനോട.

മറേ. കല്പിച്ചു പുത്രൻ വെള്ളം വി
ശേഷമായ വീഞ്ഞാക്കി- പാഞ്ഞു വി
ളമ്പിച്ചു അത്ഭുതമായ കുടിത്തരം.

മറേ. പ്രത്യക്ഷം വീടുകാരൻ ക
ണ്ടു- പുതുമഴയാൽ ഭൂമി (തെളിയുന്നു)
എന്നപോലെ അനഗ്രഹത്താൽ തെ
ളിഞ്ഞു.

മറേ. അപ്പോൾ ഭത്താവായ (മ
ണവാളൻ) മൂന്നു ലോകത്തിന്നും- അ
ധിപനായ മിശിഹായെ സേവിപ്പാ
ൻ ഉറച്ചു.

മറേ. ആദിയാദിയില്ലാത്ത തന്മ
രായ്ക്കു തന്റെ വിസ്മയങ്ങളുടെ- ഈ തു
ടക്കം തന്റെ അമ്മയുടെ ഇഷ്ടത്തി
ന്നായിട്ടു കാണിച്ചു.

മറേ. ലോകത്തിന്റെ അറിവി
ന്നായിട്ടു രക്ഷനാഥൻ അരുളിച്ചെയ്തു
എന്നവകളെ- നിർമ്മലകന്യക ബുദ്ധി
യിൽ സംഗ്രഹിച്ചുവന്നു.

ഉമ്മാചമ്പു

ഫവറ. സുതാപംകൊണ്ടു ഭൂമി സലിലം കുടിക്കുമ്പോൾ- സുതാപാരവാമധ്യ ജനകിപാനംചെയ്യും.

ഫവറ. ഭക്ഷിണായനംകൂടുന്ന മാത്താബന് നടന്നാറെ- ഭക്ഷിനാംശത്തിൽ ഭീനമന്ത്യാരെ സ്ഥാപിപ്പാനായി.

ഫവറ. ജനകല്യാണം വരുത്തുവാനും സ്വദുഃഖത്താൽ ജനകൻ കല്പിച്ചുപോൽ യാത്രയാകുന്നു സുതൻ.

ഫവറ. അതുരഹസിയ റിയിക്കണമെന്നുമൂലം- അതുരഗുണമുള്ള കന്യകാസമ്മതാത്ത.

ഫവറ. മതിയിൽ വരുത്താതെ പോയ്ക്കൊണ്ടാൽ സ്നേഹത്തിന്നു- മതിയാല്ലെന്നുവെച്ചു കന്യകകളെ ചൊന്നാൻ.

ഫവറ. ഭൂതവസ്തുക്കളെക്കാരും സ്തിഷ്ഠമാതാവ! കേൾനി- ഭൂതവസ്തുക്കളെല്ലാം കണ്ടു വിഷാദിച്ചീടും.

ഫവറ. ഭൂതവസ്തുക്കൾ നാലുമാറക്കാവത്താണത്രെ വചനങ്ങളാലരും ചെയ്യിച്ചതാതൻ.

ഫവറ. അരുളിയിപ്പോൾ തിരകച്ചീട്ടുവാൻ സമയമായി- അരുളിച്ചെയ്യരുതല്ലാമറിഞ്ഞു ചല്ലാമീരും.

ചൊരുൾ

ഫവറ. ചെറുംകുട്ടികൊണ്ടു ഭൂമി ചെളും കുടിക്കുന്നതുപോലെ- പുത്രന്റെ മരകരയില്ലാത്ത വാക്കായിരിക്കുന്നതേൻ മാതാവു കുടിച്ചുവന്നു.

ഫവറ. സൂര്യന്റെ തെക്കെ ഗതികൂടുന്ന ആദിത്യൻ നടന്ന (അതായതുമൂന്നുമവർ) പിന്നെ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം- വലത്തുഭാഗത്തിൽ അലസിയായ മാനുഷരെ നിറത്തുവാനായിട്ടും (അതായത) രക്ഷ കൊടുപ്പാനായിട്ടും.

ഫവറ. തന്റെ ദുഃഖത്താൽ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയ നന്മവരുത്തുവാനായിട്ടും- ബാവാ കല്പിച്ചുപോലെ പുത്രൻ യാത്രയാകുന്നു.

ഫവറ. അതു രഹസ്യത്തിൽ അറിയിക്കണമെന്നുള്ള ഹേതുവാൽ- സാവധാനത്തിലുള്ള കന്യകയുടെ സമ്മതം.

ഫവറ. ഹൃദയത്തിൽ വരുത്താതെ പോയാൽ സ്നേഹത്തിന്നു- മതിയാകയില്ലെന്നുവെച്ചു കന്യകയെ കണ്ടു ചൊല്ലി.

ഫവറ. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾക്കാരും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട മാതാവ! നീക്കേൾക്ക- സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾക്കും കണ്ടു വിഷാദിക്കും.

ഫവറ. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നാനാവസ്തുക്കളും ഈ വർത്തമാനം അറിയും- നിവൃന്മാരാൽ ഉണ്ടായ വചനങ്ങളാൽ ബാവാ ഈവണ്ണം അരുളിച്ചെയ്തു.

ഫവറ. ഈ അരുളപ്പാടുകൾക്കുപ്രാൻ ഇപ്പോൾ സമയമായി- അരുളിച്ചെയ്യരുതല്ലോ നീയും അറിഞ്ഞല്ലോ.

ഉമ്മാപദ്യം	പൊരുൾ
<p>ഏവ്യ. മാനസഭേദം വേണ്ട പിതൃകല്പിതമല്ലാ- മാനസംവർത്തതോടു മരണമിനിക്കുണ്ട.</p>	<p>ഏവ്യ. മനദുഃഖാവേണ്ട, ബാവാ യുടെ കല്പനയാകുന്നല്ലോ?- മാനഹീനത്തോടുകൂടെ ഇനിക്കു മരണമുണ്ട.</p>
<p>ഏവ. പ്രസൂതിജനങ്ങളെല്ലാം മാനുഷജന്മത്തിന്റെ- പ്രസൂതിനത്തിൽഫലമൊക്കെയുമിരിപ്പോകും.</p>	<p>ഏവ. മാനുഷജന്മത്തിന്റെ മാതാവ് (ആയ ഹാവ)തിന്ന ഫലത്തിനുള്ള- അതിവേഗേനകളെല്ലാം ഇതിനാൽ പോകും.</p>
<p>ഏവ. വിഷമമിനിക്കു റമാകിലുംദോഷത്തിന്റെ വിഷമതിനെത്തീപ്പാനപായമൊന്നേയുള്ളൂ.</p>	<p>ഏവ. ഇനിക്കൊന്ന വിഷമമാകുന്നതെങ്കിലും ദോഷത്തിന്റെ-ആ വിഷം തീപ്പാൻ ഉപായം ഒന്നേയുള്ളൂ.</p>
<p>ഏവ. എന്നുടലിന്റെ ദുഃഖസങ്കടം നിനക്കാകും- എന്നുടൻചിന്തിക്കുമ്പോൾ മമായി വലിക്കുന്നു.</p>	<p>ഏവ. എന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ദുഃഖവും സങ്കടവും നിനക്കുണ്ടാകും- എന്നുള്ളതിനെ ഞാൻ വിചാരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ആധി വലിക്കുന്നു.</p>
<p>ഏവ. ക്ഷമാതൻ നാശം പോവാനിനക്കുമാശയുണ്ടു ക്ഷമാതിനു വില്ലാഭത്തതിനെ വരുത്തുവാൻ.</p>	<p>ഏവ. ഭൂമിയുടെ നാശം പോകുവാൻ നിനക്കും ആശയുണ്ടു- ശരീരത്തിൽ ക്ഷമയെടുത്ത അതിനെ വരുത്തുവാൻ.</p>
<p>ഏവ. എന്ന സുസ്തി ശ്വമമ മാതാവ! യയച്ചാലും- എന്ന സുധമകായ്ക്കു നിനക്കുമംശമാവു.</p>	<p>ഏവ. എത്രയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട എന്റെ മാതാവ! എന്ന അയച്ചാലും- സുധമമായ കായ്ക്കിൽ എങ്കിലെ നിനക്കും പകുറുള്ളൂ.</p>
<p>ഏവ. മഹസാ മൂന്നാണാലിലയിത്തുന്നിക്കണ്ട മഹസാപുണ്ണം വരുത്തിടുവാൻ നാരിമണെ!</p>	<p>ഏവ. പ്രതാപത്തോടുകൂടെ മൂന്നാളിൽ ഉയിർത്ത നിന്നെക്കണ്ടു- സ്ത്രീകളിൽ മാണിക്കരണമെ! എത്രയും സംപുണ്ണം നിനക്കു ഞാൻ വരുത്തും.</p>
<p>ഏവ. പ്രസൂനം മഹോഷ്ണത്താൽ തളരുമെന്നപോലെ- പ്രസൂനനന്മയുടെ വാക്കിനാൽ വാടിക്കൊണ്ടു.</p>	<p>ഏവ. വലിയ ഉഷ്ണത്താൽ പൂപ്പുന്നതളരും എന്നപോലെ-മാതാവ പുത്രന്റെ വാക്കിനാൽ വാടിക്കൊണ്ടു.</p>

ഉമ്മാപദ്യം	പൊരുൾ
<p>൧൯൬. ഉത്തരം പറയാതെ നിന്നവളല്ലെന്നേരും-ഉത്തരപ്രമാണമെന്നോത്തരം രചയ്ക്കാം.</p>	<p>൧൯൬. ഉത്തരം പറയാതെ അവൾ അല്ലെന്നേരാനിന്നും- മേൽനിന്നുള്ള കല്പന എന്നു കാത്ത ഉടനെ അരുളിച്ചെയ്തു.</p>
<p>൧൯൭. ഉള്ളിൽ സുഖനാശ മിതിനാലെ നാകിലും-ഉള്ളിൽ ദുഃഖാവഹ മിതെന്നു വരികിലും.</p>	<p>൧൯൭. ഇതിനാൽ ഹൃദയത്തിൽ സുഖമില്ലയെന്നു വരികിലും- ഉള്ളിൽ ഇത വ്യാകുലം വരുത്തുന്നു എങ്കിലും.</p>
<p>൧൯൮. മമാത്മജന്റെവുണ്ണഭേദ ദുഃഖങ്ങളെല്ലാം മമാത്മാവിനെ യതിക്രമി ക്ഷമെന്നാകിലും.</p>	<p>൧൯൮. എന്റെ മകന്റെവുണ്ണരീരത്തിലെ ദുഃഖങ്ങളെല്ലാം-എന്റെ ആത്മാവിനെ സങ്കടപ്പെടുത്തുമെന്നാകിലും-</p>
<p>൧൯൯. സ്വാമിതങ്കാരുണ്യത്തെക്കാട്ടുവാൻ കല്പിക്കുന്ന- സ്വാമിതൻ തിരുമനസ്സുകൊട്ടെ മനസ്സത.</p>	<p>൧൯൯. തന്റെ അഭിവില്ലാത്ത കാരുണ്യത്തെ കാട്ടുവാൻ കല്പിക്കുന്ന തമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സുപോലെ ആകട്ടെ (ഇനിക്കും) മനസ്സത.</p>
<p>൨൦൦. ഇവ തിരുകച്ചിട്ടുടൻ ദുറ്റിനവഹമേഘ-ഇവ തിരുമുഖത്തിലക്ഷികൾ വർഷിച്ചുററം.</p>	<p>൨൦൦. ഇപ്രകാരം തികച്ച ഉടൻ ദുറ്റിനത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന മേഘം- പോലെ തിരുമുഖത്തിലെ കണ്ണുകൾ ഏററം കണ്ണുനീരൊലിച്ചു.</p>
<p>൨൦൧. പുഷ്പരമുഖിയുടെ യാത്മാവു കണ്ണിൽനിന്നു- പുഷ്പര ധാരകളിലൊഴുകുമെന്നു തോന്നും.</p>	<p>൨൦൧. താമരപ്പൂപോലെ മുഖവടി വുള്ളവളുടെ ആത്മാവ കണ്ണിൽനിന്നു- കണ്ണുനീരോടുകൂടി ഒഴുകുമെന്നു തോന്നും.</p>
<p>൨൦൨. സ്വപ്നാത രക്ഷാർത്ഥയാത്മജൻ പോയനേരം- സ്വപ്നാതനോടുകൂടെ വേർപെട്ടുസുഖമെല്ലാം.</p>	<p>൨൦൨. തന്റെ കലത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി. പുത്രൻ പോയ സമയത്തിൽ തന്റെ പുത്രനോടുകൂടെ സുഖമെല്ലാം വേർപിരിഞ്ഞു.</p>
<p>൨൦൩. വാസരഥയെ പുത്ര ഭുഷങ്ങൾ ഭിവ്യദുതൻ- വാസരഥസിപുണ്യകമ്പ്യയോടറിയിച്ചു.</p>	<p>൨൦൩. രണ്ടാം ദിവസത്തിൽ പുത്രന്റെ ഭുഷങ്ങൾ ദൈവദൂതൻ- രാമസ്വവാസത്തിൽ പുണ്യകമ്പ്യയോടറിയിച്ചു.</p>

ഉമ്മാപദ്യം.

൨൦൪. തനുജനാടവി
ഡനിനയുമാക്ഷേപവും-
തനുജമുള്ള ദുഃഖമൊക്കെയും മാതാവിന്റെ.

൨൦൫. തനുവില്ലൊണ്ട
പോലെ കൃഷ്ണത്തെ ക്ഷമി
പ്പിച്ചു.

തനുവല്ലാത്തവേദമിനെ
ന്നെ പറയേണ്ടു.

൨൦൬. അതലം പ്രശം
സിപ്പാൻ വചനവശംപോ
രാ- അതലദുഃഖാഞ്ജയെ
വീണെന്ന ചൊല്ലിക്കൂട്ടു.

൨൦൭. വിധാനം തനയ
ന ദുഷ്ടരടുപ്പിക്കുന്ന-

വിധാനനന്ദനാട ക്ഷമ
യുണ്ടേകേട്ടനേരം.

൨൦൮. പുറപ്പെട്ടുടനമ്മാ
യക്കാലം സുതനുട-

പുറപ്പാടായ്! ബഹു
ഖേദഭാലോകമെയ്തോ.

൨൦൯. ചോരനെന്നതു
പോലെ മരിപ്പാൻയാത്രയാ
യി - ചോരനൽതിരുമേനി
സർപ്പംഗമൊലിക്കുന്നു.

൨൧൦. ക്ഷതജനദിയഥാ
ഭൂമിയിലൊഴുകുന്നു.

ക്ഷതജന്മന്യമില്ല വേദ
ഭാലോകമെയ്തോ!

൨൧൧. പ്രാണരഹിതയാ
കുദുഃഖമഹതപംകണ്ടാൽ-

പ്രാണരഞ്ജിതകന്യാ സ
കല വശ ശക്ത്യാ.

പൊരുൾ.

൨൦൪. പുത്രന്റെ പീഡയും നിന്ദ
യും ആക്ഷേപവും- ദേഹത്തിൽ സംഭ
വിച്ചതായ ദുഃഖമൊക്കെയും മാതാവി
ന്റെ.

൨൦൫. ദേഹത്തിൽ കെണ്ടപോ
ലെ ദുഃഖത്തെ ക്ഷമിപ്പിച്ചു- വളരെയു
ള്ള വ്യാകുലം ഇതെന്നെ പറയേണ്ടു.

൨൦൬. അതിനെ മതിയാകുവണ്ണം
പറവാൻ വാഗ് വൈഭവവും പോരാ-
ആഴമുള്ള ദുഃഖസമുദ്രത്തിൽ വീണെ
ന്ന ചൊല്ലിക്കൂട്ടു.

൨൦൭. ദുഷ്ടന്മാരെ പുത്രനെ ചട്ടമാ
ക്കുന്ന വിധിയുടെ പ്രകാരവും- പുത്ര
ന്റെ ക്ഷമയും കേട്ടസമയത്തിൽ.

൨൦൮. ഉടനെ അമ്മപുറപ്പെട്ടു-അ
പ്പോൾ പുത്രന്റെ പുറപ്പാട അയ്യോ!
ഏറ്റവും ഖേദംവരുത്തുന്ന കാഴ്ചയാ
കുന്നു അയ്യോ!

൨൦൯. കള്ളനെപ്പോലെ മരിപ്പാൻ
യാത്രയായി-അഴകായ തിരുശരീരം സ
ർപ്പംഗം ചോര ഒലിക്കുന്നു.

൨൧൦. നദിപോലെ ചോര ഭൂമിയി
ലൊഴുകുന്നു. മുറിച്ചുകൾക്കു അവസ്ഥ
നമില്ല അയ്യോ! ഖേദം വരുത്തുന്ന
കാഴ്ചയാകുന്നു.

൨൧൧. ദുഃഖത്തിന്റെ പെരുപ്പംക
ണ്ടാൽ ജീവൻ പിരിഞ്ഞുപോകും- സ
ർപ്പവല്ലഭനായിരിക്കുന്ന (ദൈവത്തി
ന്റെ ശക്തിയാലെ കന്യാസ്ത്രീ ജീവൻ
പിരിയാതെ.)

ഉമ്മാപയ്യം.

പൊരുൾ.

൨൧൨. നിന്നതന്നാത്മജനെക്കണ്ടു ദുഃഖിച്ചു കണ്ണിൽ - നിന്നതണ്ണീറിൽ. കടൽവാത്തിതി ചൊന്നാർവന്നു.

൨൧൩. കൊല്ലവിനെ നെയെന്നാൽ ഞാൻ മരിച്ചിടാംവിട്ടു.

കൊള്ളവിൻ ഗുണാഞ്ജിയാന്നിമ്ലതനയനെ.

൨൧൪. എന്നാൽ ഞാൻ മരിക്കിച്ചുന്തികഞ്ഞുട്ടാ വിധി-എന്നാൽ ഞാൻ ലോകകാഴ്ചം സാധിപ്പാൻ പോരായല്ലോ.

൨൧൫. അരികൾക്കൊരുദയയില്ലായായിയാളുടെ-

അരികത്തൊരു ദൃഷ്ടകമ്ബിപ്പല്ലാഭവേ.

൨൧൬. സുതമമേഴ സുതയത്രനീ വലയുന്നു-

സുതമനസ്സികൽ സൂര്യയെങ്ങനെ മറഞ്ഞു നീ.

൨൧൭. ആത്മജ! മമാത്മജ!! കാരണമിതിനൊരു-

ആത്മജമായ പ്രിയന്നിനക്ക് നാശമായൊ.

൨൧൮. ചെറിയവനെ റിപുദുഷ്ണരാൽ നിന്നെരക്ഷിച്ചേറിയദുഷ്ണമ്ത്താലൊല്ലിപ്പാൻ വിധിയിതൊ.

൨൧൯. ഇതിന്നു സമദുഃഖാകണ്ടവർ ലോകേയുണ്ടോ-ഇതിന്നുമുമ്പിൽ മമപുത്രനിൽ പ്രത്യക്ഷമൊ.

൨൧൨. നിന്നതന്റെ പുത്രനെ കണ്ട ദുഃഖിച്ച കണ്ണിൽനിന്ന കണ്ണനിർ കടൽപോലെ ഒഴുകി ഇപ്രകാരം ചൊല്ലിവന്നു.

൨൧൩. എന്നെ കൊല്ലവിൻ! എന്നാൽ ഞാൻ മരിക്കാം- നന്മനിറയപ്പെട്ട കറയില്ലാത്ത പുത്രനെ വിട്ടുക.

൨൧൪. എന്നാൽ ഞാൻ മരിച്ചാലും കല്പന തികയപ്പെടുകയില്ല- എന്നാൽ ലോക(രക്ഷയുടെ) കാഴ്ചം സാധിപ്പാനും ഞാൻപോരായല്ലോ.

൨൧൫. ശത്രുക്കൾക്കു ഇയ്യാളുടെ മേൽ ഒരു ദയയും ഇല്ലായെ- ഇയ്യാളുടെ പക്കൽ ഒരു ദൃഷ്ടപ്രവൃത്തിയും ഇല്ലാ തമ്പുരാനെ!

൨൧൬. മകനെ! എന്റെ തമ്പുരാന്റെ പുത്രാ! നീ എത്ര വലയുന്നു- സൂര്യനെ! വലിയ ഇരുട്ടിൽ നീ എങ്ങിനെ മറഞ്ഞു.

൨൧൭. മകനെ! എന്റെ മകനെ!! ഇതിന്നു എന്തു കാരണം? നിന്നിൽ ഉണ്ടായ പ്രിയം നിനക്കു നാശമായൊ?

൨൧൮. ചെറുപ്രായത്തിൽ ശത്രുവിന്റെ കഠിനകമ്ബത്തിൽനിന്നു നിന്നെ രക്ഷിച്ചു- ഏറിയ ദുഷ്ണമ്ത്താൽ കൊല്ലിപ്പാൻ ഇവണ്ണം വിധിച്ചൊ?

൨൧൯. ഇതിന്നു ശരിയായ ദുഃഖാകണ്ടവർ പരലോകത്തിൽ ഉണ്ടോ? ഇതിന്നുമുമ്പിൽ എന്റെ പുത്രനിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

ഉത്തരപഥം

പൊതു

൨൨൦. അരികേസരിക
ഒളിഞ്ഞു മെത്തയന്റെ
അരികനിന്നു ചൊല്ലി
യോശാനയാറാന്നാളിൽ.

൨൨൧. ആകലംവരുത്തു
വാൻ കാരണമെന്തായി
പ്പോൾ- ആകലനാശാലി
തികൂലിപ്പാൻമൂലമെന്തേ?

൨൨൨. സുത! മരിപ്പാൻ
കൂടമേവിധിവരണമെ-
സുതമത്രദേവ്യണ്ണം മമ
കല്പിക്കണമെ.

൨൨൩. താപസഹായ
ന്മാരാല്ക്കരയുമെന്തസാധ-
താപസവതൈവസഹാ
യം ഭവാനൃപം.

൨൨൪. ജീവിക്ക മമ നാ
ശാൽ ജീവാശ്വാസമമമ-
ജീവിക്കാസുനിയല്ലാജീ
വനീമരിച്ചോക്കും.

൨൨൫. തന്മേലോരകൊ
ണ്ടു ചുവന്നമാറ്റുന്നാക്കി-
തന്മേലമിച്ചവർ പുത്ര
സമീപനിന്നാർ.

൨൨൬. ജനനിഖില ഭ
ത്താവമ്മയെമറക്കാതെ-
ജനനിയൊടുചൊന്നാ
ൻ സഭയംകരിശികൽ.

൨൨൭. നിന്നടയവൻനാ
രീ നിനക്കാത്മജനിവൻ.
നിന്നുടെ മാതാപിതാ
യെന്നു യോഹന്നാനോടു.

൨൨൦. ശത്രുക്കളെ ഏറാൻ പുത്ര
ന്റെ അരിക നിങ്ങൾ നിന്നുകൊ
ണ്ടു ആറാന്നാർ ഭാശാനചൊല്ലി.

൨൨൧. ദുഃഖം വരുത്തുവാൻഇപ്പോ
ൾ എന്തു കാരണമായി- അയ്യോ! ക്ഷ
ത്തോടെ നശിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഇ
പ്രകാരം കോപിപ്പാൻ കാരണമെന്തേ?

൨൨൨. മകനെ! കൂടെ മരിപ്പാൻ ഇ
നിക്കു കല്പന ഉണ്ടാകേണമെ! എത്ര
യും അധികം താല്പര്യം ഇനിക്കു കല്പി
ക്കേണമെ!

൨൨൩. ദുഃഖത്തിൽ തുണക്കുന്നവ
രാൽ മനോദുഃഖം ക്ഷായം- മുഖ്യതാപ
സനെ! ഞാൻ നിന്റെ സഹായമുള്ള
വളായി ഇരിക്കട്ടെ.

൨൨൪. ഏറാൻ ജീവൻ ആശ്വാ
സമായവനെ! ഞാൻ മരിക്കുന്നതുവ
രെ നീ ജീവിക്ക. പ്രാണികൾക്കു ജീവ
നും മരിച്ചവർക്കു ജീവിപ്പിക്കുന്ന ഔഷ
ധവും നീയല്ലോ ആകുന്നു.

൨൨൫. അതിന്റെശേഷം ചോര
കൊണ്ടു ചുവന്നവഴിയെ നോക്കി അ
വർ നടന്നു ഉടനെ പുത്രന്റെ അരി
കിൽ വന്നുനിന്നു.

൨൨൬. സകല ജനത്തിന്റെയുംപ
രിപാലകൻ അമ്മയെ മാക്കാതെ ഭയ
യോടുകൂടെ അമ്മയോടു ചൊല്ലി കുരി
ശ്ശന്മൽ.

൨൨൭. നിന്നു ഉടയനാഥൻ “സ്രീ
യെ! ഇതാ നിനക്കു ഇവൻമകനാക്കു
ന്നു” യോഹന്നാനോടു “ഇതാ നിന്റെ
മാതാവ” എന്നും.

ഉമാപദം.

൨൨൮. അതിനാൽ യോഹന്നാനും മാനുഷവർഗ്ഗത്തിനും-അതിനാവശ്യത്തിന്നു കന്യകമാതാവായാൾ.

൨൨൯. പ്രതിവാക്യമായൊന്നും ചൊന്നില്ലാത്ത ശുദ്ധിതം-

പ്രതിവാക്യംബാദിദൈവചമ്പലംനീക്കി.

൨൩൦. അസാരനാരിയമാ മുറയിട്ടില്ലതാനും-

അസാരകർമ്മങ്ങളിട്ടറിവൽസാരന്നിന്നു.

൨൩൧. അതലമായ ഏദമക്ഷോഭ്യമെന്നു കാണാം-

അതളനീട്ടുവതിന്നുപായമില്ലതാനും.

൨൩൨. സ്വാധികംബസ്വസിന്ധു വെന്നപോൽ നിറഞ്ഞുള്ളിൽ-

സ്വാധികവ്യുമാതലം ബുദ്ധിയിലാലത്തിക്കൂടാ.

൨൩൩. ജഗതീശ്വരപ്രാണൻ ശരീരം വിട്ടനേരം- ജഗതിവിദ്യോദാനം ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടുസൂര്യൻ.

൨൩൪. ജന നീതിയെ വിട്ട മാനുഷകർമ്മംകണ്ട- ജനനി മരിക്കാതെ മരിക്കുന്നതെവേണ്ട.

൨൩൫. അധികാർത്ഥമതാലിറക്കിപ്പുത്രശവം-

അധികാർത്ഥസ്ത്രീയായ കന്യകയായവച്ചു.

പൊരുൾ.

൨൨൮. അതിനാൽ യോഹന്നാനും മാനുഷവർഗ്ഗത്തിനും- കന്യക മാതാവു ആകുവാൻ (ഇപ്രകാരം) ആവശ്യമായി.

൨൨൯. ഉത്തരമായിട്ട ഒന്നും സ്തേഹപ്പെട്ട പുത്രനോടു ചൊല്ലിയില്ല. കണ്ണനീരോടുകൂടിയ അമ്മയുടെ ദുഃഖത്താൽ പാവൻ വശപ്പെട്ടുപോയി.

൨൩൦. കെല്പുക്കുറവുപെട്ട സ്ത്രീ എന്നപോലെ മുറയിട്ടതുമില്ല. അല്പനാരുടെ പ്രവർത്തികണ്ടിട്ട കല്പപോലെ ഉറപ്പായിനിന്നു.

൨൩൧. ആഴമുള്ള കയം ഇളകപ്പെടാത്തതെന്നു കാണാം. അതു അളക്കുന്നതിന്നു ഉപായവുമില്ല.

൨൩൨. എത്രയുമധികം വെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കുന്ന സമുദ്രമെന്നപോലെ ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞ- തന്റെ അധികമായ ദുഃഖത്തിന്റെ ആഴം ബുദ്ധിയിൽ എത്തുകയില്ല.

൨൩൩. ത്രിലോകനാഥന്റെ ജീവൻ ശരീരത്തെ വേർപിരിഞ്ഞപ്പോൾ- ഭൂമി ഏറാം വിറച്ചു സൂര്യൻ മറയപ്പെട്ടു.

൨൩൪. ജനങ്ങളുടെ നീതിയെ വിട്ടുള്ള മാനുഷരുടെ പ്രവൃത്തികളു മാതാവ മരിക്കാതെ മരിച്ചതെന്നേവേണ്ട.

൨൩൫. അധികാരിയുടെ അനുവാദത്താൽ പുത്രന്റെ ശവം ഇറക്കി ഏറ്റിറക്കപ്പെട്ട പീഡയുടെ കടൽ ആയ കന്യക അതാവച്ചു.

ഉമ്മാപദ്യം

പൊന്തം.

൨൩൬. തദോലോകത്തിൽ ഭൂതസങ്കട മൊപ്പിക്കാമൊ- തദോലോചനാശ്രുക്കൾ സ്വപകാധിവാദികളായ്.

൨൩൭. സാമാന്യദുഃഖം കരെഞ്ഞൊപ്പിക്കുമാത്തിമാന്മാർ- സാമാന്യ കന്യാദുഃഖം വാക്കിലപരിചേരും.

൨൩൮. പ്രണദേവന്മാർത്താ ലാത്മാന്തർഗതനികൽ- പ്രണദമെന്നനും മൃത്യുവാഗതദുഃഖം.

൨൩൯. കുറയില്ലാത്ത കന്യസ്വപുത്രദേഹമർ- കുറയില്ലാത്ത ക്രൗഞ്ചകാരണചിഹ്നംകണ്ടു.

൨൪൦. പാദകരങ്ങളിലും ശരീരാംഗങ്ങളിലും- പാദകാരണമായ ശിരസ്സിൻ മുറിവുകൾ.

൨൪൧. ഒക്കെയുമെണ്ണിക്കണ്ടാ ദുഃഖാധിയോടു ദുഃഖം- ഒക്കെയുമില്ല നര വാക്കൊപ്പിക്കുമില്ല.

൨൪൨. കണ്ടകം തലയോടു തുളച്ചു പൂക്കവിധം- കണ്ടകമലർ തന്നിൽ മുറുമുറയൊക്കെക്കൊണ്ടു.

൨൪൩. പകലോനോടപ്പമാം നയനം രണ്ടുചിപ്പാൾ- പകലൊഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള രാത്രിയിലകപ്പെട്ടു.

൨൩൬. ആ കാഴ്ചയാൽ ഉണ്ടായ സങ്കടം ഒപ്പിക്കാമൊ?-അപ്പോൾ കണ്ണിൽനിന്നുള്ള കണ്ണീരുകൾ തന്റെ ദുഃഖത്തെ അറിക്കുന്നവയായി.

൨൩൭. നോറിയായിട്ടുള്ള ദുഃഖം പീഡയുള്ളവര കരഞ്ഞ ഒപ്പിക്കും- മാന്യയായിരിക്കുന്ന കന്യകയുടെ ദുഃഖം വാക്കിനാൽ ഒതുക്കിക്കൂടാ.

൨൩൮. മുറിവിന്റെ കാഴ്ച കാത്താൽതന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ മരണം വരുത്തുന്ന ദുഃഖത്തിന്നടുത്ത മുറിവ എന്ന നിശ്ചയപ്പെടും.

൨൩൯. കുറയില്ലാത്ത കന്യക തന്റെ പുത്രന്റെ ശരീരത്തുമ്മൽ അർത്തിയില്ലാത്ത കുറിനം കാരണത്താൽ ഉണ്ടായ അടയാളം കണ്ടു.

൨൪൦. കാൽകളിലും കൈകളിലും ശരീരത്തിന്റെ അംഗങ്ങളിലും പ്രകാശരശ്മിക്ക കാരണമായ തലയുടെ മുറിവുകളും.

൨൪൧. ഒക്കെയും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ ദുഃഖംകൊണ്ടുള്ള പീഡയെക്കാളും ദുഃഖം-മാനഷവാക്കിനാൽ ഒക്കെയുമില്ല, ഒപ്പിക്കുമില്ല.

൨൪൨. മുളളുകൾ തലയോടു തുളച്ചു കടന്നിരിക്കുന്നവിധം- കണ്ട തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മുളളിന്റെ മന ഒക്കെ കൊണ്ടു.

൨൪൩. സൂര്യനോടു ശരിയാകുന്ന കണ്ണു രണ്ടും- ഈ സമയം പ്രകാശമില്ലാത്ത രാത്രിയിലകപ്പെട്ടു.

ഉമ്മാപദ്യം.

പൊരുൾ.

൨൪൪. മൃതസഞ്ജീവിനി യാം നാവിന്റെ വാക്കും മുട്ടി- മൃതസന്ധ്യക്കുളൊക്കത്ത ഉന്നു വശം കെട്ടു.

൨൪൫. അകമന്തസ്സാപത്താൽ ദേവിച്ചുപോകും വണ്ണം- അകമലരിലിതു ചിത്തിച്ചു വേദിച്ചുറ്റം.

൨൪൬. ഇതി നിമ്ലകം എം പീഡിച്ചു സുദുഃഖിതാ

ഇതിനീക്കുണം കൊണ്ടു മായ്ച്ചമെഞ്ഞത്തലായി.

൨൪൭. മുത്തിവപ്രഭയുത പുണ്യശരീരക്ഷതം- മുത്തി ബഹുപാദരമായ്തെഴുകി തിരുമേനി.

൨൪൮. ഉപലവിലത്തി ലുംപൊതിഞ്ഞു മുടിവച്ചു- ഉപലബ്ധിയും തതഃ വേദ പെടാതെകണ്ടു.

൨൪൯. മന്ദമന്ദസ്വോയു മ്യാ പുത്രദർശനംമൂലം- മന്ദ മനസ്സുകൊണ്ടു പുരത്തിലെഴുന്നള്ളി.

൨൫൦. അനാശ. കന്യാരണ്ടുടിചസം പീഡിച്ചാറെ- അനാശപ്രാണൻ പുത്രദേഹത്തിൽ രണ്ടാം പുക്കു.

൨൫൧. ഭാസാപരനന്ദി ത്വ ഉയിർത്തു മൂന്നാംപക്കം- ഭാസാപരം രമ്യരശ്മി പ്രാലോകത്തെ തെളിയിച്ചു.

൨൪൪. ജീവന ഭൗഷധമാകുന്ന നാവിന്റെ വാക്കും ഒട്ടുങ്ങി-മരണ സന്ധ്യക്കുളൊക്കയും തളന്നു വശം കെട്ടു.

൨൪൫. മനോതാപത്താൽ ഉള്ള ദേവിച്ചുപോകുംവണ്ണം- ഇത ഹൃദയത്തിൽനിരൂപിച്ചു ഏറ്റം വേദിച്ചു.

൨൪൬. ഇപ്രകാരം ഇലാമാക്കപ്പെട്ട കന്യക ഏറ്റം പീഡിച്ചു ദുഃഖിച്ചു- ഈ കാഴ്ചകൊണ്ടു ഏറ്റം സങ്കടം നിറഞ്ഞവളായി.

൨൪൭. മുത്തുപോലെ പ്രഭയുള്ള പുണ്യശരീരത്തിലെ മുറിവിനെ- ഏറ്റം ഭക്തിമയോടുകൂടെ മുത്തി തിരുമേനി പിടിച്ചു തഴുകി.

൨൪൮. കൽകഴിയിൽ പൊതിഞ്ഞു മുടിവച്ചു അവിടെ നിന്ന ബുദ്ധിയും വിചാരവും വിട്ടുപിരിയാതെ കണ്ടു.

൨൪൯. പുത്രനെ കണ്ടു കാരണത്താൽ ഉമ്മാ വിഷാദത്തോടുകൂടെപോയി- ക്ഷീണിക്കപ്പെട്ട മനസ്സോടുകൂടെ വീട്ടിൽ എഴുന്നള്ളി.

൨൫൦. നാശമില്ലാത്ത കന്യക രണ്ടു ദിവസം ദുഃഖിച്ചാറെ നാശമെന്നിയെ ഉള്ള ജീവൻ പുത്രന്റെ ശരീരത്തിൽ രണ്ടാമത വീണു.

൨൫൧. സൂര്യനോടുകൂടെ ഉളിച്ചിട്ടു മൂന്നാംപക്കം ഉയിർത്തു-സന്തോഷിക്കുന്ന ശോഭയുള്ള രശ്മി ലോകത്തെ തെളിയിച്ചു.

ഉമ്മാപദ്യം.

പൊരുൾ.

൨൫൨. അസിതമേഘാൽ സൂര്യനെനപോൽ മരണത്താൽ- അസിതനായ ത്രാതാവോറവും പ്രകാശിച്ചു.

൨൫൩. പ്രഭാതത്തിങ്കൽ മാതൃസ്തമീപെ പുത്രൻ നിന്നു- പ്രഭാതനവെക്കണ്ടിട്ടു ഞൻ ദുഃഖസ്വപ്നാൽ.

൨൫൪. അതലാം ഭസ്മീ വിണിട്ടയന്പോലേയുമാ അതലമാഗ്രഹിച്ചു കണ്ടാശ്വസിച്ച് തദാ.

൨൫൫. ആനതാംഗനാ ദേവപന്നമസ്താരം ചെയ്യാൾ- ആനതനായ ദേവൻ സജ്ജനകിയെ ബഹു.

൨൫൬. ദേവമാം ഭാവമോടു ചൊന്നു സുഖിക്കുമനോ ദേവായതിനിഷ്പാ ജാഗ്രസ്സഭവിച്ചിത.

൨൫൭. സാധിതാധന ബഹു ദുഃഖനയുക്തമായ സാധിതം മമ കാളം മാനുഷ ജനത്രാണം.

൨൫൮. ഇനിക്കു ദുഃഖങ്ങളിൽ നിൻ ദുഃഖമായി ക്രമായ്- ഇനിക്കു ദുഃഖ സുഖം വരുവാൻ കാലമായി.

൨൫൯. സജ്ജനകിയെ നിനക്കുശ്വാസം വരണമെ- സജ്ജനനീന്റെ ക്ഷമസ്തുതിക്കുമനാരതം.

൨൫൨. കാമേഘത്താൽ സൂര്യനെ നപോലെ-മരണത്താൽ മായപ്പെട്ട രക്ഷിതാവു ഏറാവും പ്രകാശിച്ചു.

൨൫൩. ഉഷ്ണകാലത്തുങ്കൽ മാതാവിന്റെ അടുക്കൽ പുത്രൻ നിന്നു പ്രഭയുള്ള മകനെ കണ്ടിട്ടു സ്വപ്നമായ ദുഃഖത്തിൽനിന്നു ഉണർന്നു.

൨൫൪. ആഴമുള്ള ആറിൽ വീണിട്ടു പോങ്ങിയതുപോലെ- ഉമ്മാ മതിയാകുവണ്ണം ആഗ്രഹിച്ചതിനെ അപ്പോൾ കണ്ടാശ്വസിച്ച്.

൨൫൫. കമ്പിട്ടു ദൈവ പാദത്തുങ്കൽ അവരോധമുണ്ടിച്ചു- (അന്നേരം) സ്തുതിക്കപ്പെട്ട തന്വരാൻ തന്റെ മാതാവിനെ ഏറാവും.

൨൫൬. ദേയുള്ള ഭാവത്തോടു (നോക്കി)ചൊല്ലി- മനസ്സിന്റെ വൃദ്ധിയോടുകൂടെ സുഖിക്ക. ആയതിന്നു ഇപ്പോൾ നേരംവന്നു.

൨൫൭. അധികം അടികൾകൊണ്ടു വളരെ ദുഃഖത്തോടുകൂടിയ മാനുഷ കുലത്തിന്റെ രക്ഷയാകുന്ന ഏന്റെ കാളം സാധിക്കപ്പെട്ടു.

൨൫൮. ഇനിക്കു ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്റെ ദുഃഖം ഏറിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഇനി ഭക്തിച്ചു സുഖിപ്പാൻ കാലമായി.

൨൫൯. ഉത്തമമായ മാതാവേ! നിനക്കു ആശ്വാസം വരട്ടെ! എല്ലാ ജനങ്ങളും നിന്റെ ക്ഷമയെ എപ്പോഴും സ്തുതിക്കും.

ഉമ്മാപദ്യം

പൊന്തരം.

൨൬൦. ഇങ്ങനെ സ്തുതി നമിക്കുന്നുസരിപ്പാൻ വിധ ഇങ്ങനെ ദുഃഖാൽസുഖം വന്നീടും മററുള്ളൊക്കും.

൨൬൧. പാത്തുകൊൾ മ മ ദേഹക്ഷത ലക്ഷണങ്ങളെ- പാത്തുകൊൾ സതാ മുഖദ ദൃഷ്ട ശിക്ഷക്കുമിവ.

൨൬൨. സത്തുകൾ തദി ത്വിത പ്രഭയം തെളിയുമ- സത്തുകളതിനാലു മത്വം വിഷാദിക്കും.

൨൬൩. അക്ഷതങ്ങളാൽ സമുദ്രോഷ നാശനംവന്നു- അക്ഷത ഭാഗ്യങ്ങളും സമസ്യ ഭൂരക്ഷയും.

൨൬൪. നരകമരണങ്ങൾമെഴുത്താ ജിതമായി- നരകമ്പത്തെ വരുത്തിടുന്ന ചെയിത്താനാമം.

൨൬൫. ബഹുല സംവത്സരം കൂടിയിരുന്ന പോലെ- ബഹുലതന്നിൽകൂടെ യിരിപ്പാൻ വിധിയില്ല.

൨൬൬. മേ ജനകിയെ സദാ പരിപാലിപ്പാൻ നന്നം-മേ ജനത്തിന്നു നിന്നാസ്വഹായമുണ്ടാകണം.

൨൬൭. എന്നതുകൊണ്ടു ഭൂമിലോകെ നീയിരിക്കണം എന്നതു പിതാവിന്റെ കല്പനയറിഞ്ഞാലും.

൨൬൦. ഇങ്ങനെ സ്തുതി അനുഭവിപ്പാൻ നമിക്ക കല്പന- ഇങ്ങനെ മററുള്ളവർക്കും ദുഃഖത്താൽ സുഖം വരും.

൨൬൧. എന്റെ ശരീരത്തിൽ മുറിവിന്റെ അടയാളങ്ങളെ നോക്കുക. നല്ലവരുടെ സന്തോഷത്തിനും ദുഷ്ടരുടെ ശിക്ഷക്കും ഇവകളെനോക്കിക്കൊൾക.

൨൬൨. നല്ലവർ അതിൽ നിന്ന ചുറ്റപ്പെടുന്ന പ്രഭയം തെളിയും. തണ്ണിവർ അതിനാൽ ഏറം വിഷാദിക്കും.

൨൬൩. ആമുറിച്ചുകളാൽ സർവ്വോഷങ്ങൾക്കും ഹരം വന്നു. ലയമില്ലാത്ത ഭാഗ്യവും സകല ഭൂമിക്കു രക്ഷയും ഉണ്ടായി.

൨൬൪. നരക മരണങ്ങൾഎന്റെ ശക്തിയാൽ ജയിക്കപ്പെട്ടതായി-മാനുഷരെ ഭൂമിപ്പിക്കുന്നചെയിത്താനാമം ജയിക്കപ്പെട്ടു.

൨൬൫. വളരെ കാലം അവർ കൂടി ഇരുന്ന പോലെ ഇപ്പോൾ ഇരളിൽ കൂടയും ഇരിപ്പാൻ അവർക്കു ഇടയില്ല.

൨൬൬. എന്നാൽ എന്റെ മാതാവെ! എപ്പോഴും നിന്നെ ഞാൻ പരിപാലിക്കുമെന്ന നിശ്ചയം-എന്റെ ജനങ്ങൾക്കു നിന്നാൽ സഹായമുണ്ടാകണം.

൨൬൭. എന്നതുകൊണ്ടു ഭൂലോകത്തിൽ നീ ഇരിക്കണം- എന്നത ഖാവാടെ കല്പന എന്ന അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.

ഉമ്മാപദ്യം.	പൊരുൾ.
<p>൨൬൮. ചൊന്നിതു വൃതൻ കന്യദേവകുലിതം ഗ്രഹി - ചൊന്നിതു സാദ്ധ്യം മയായെന്നടൻ ബുദ്ധ്യ വച്ചാർ.</p>	<p>൨൬൮. വൃതൻ ഈ പാഞ്ഞ കൈവകുലനയെ കന്യക ഗ്രഹിച്ചു - എന്റെ ബുദ്ധിക്കൊണ്ടു എന്നാൽ സാധിപ്പാൻ യോഗ്യം എന്നു കരുതി ചൊല്ലിയത (എന്നന്നാൽ.)</p>
<p>൨൬൯. നിന്നാലെനാമന. മയിവണ്ണം കല്പിച്ചത-നിന്നാലെനതേവേണ്ടുതവേഴും യഥാ ഭൂയാൽ.</p>	<p>൨൬൯. എന്റെ ആത്മനാഥാ! നീ ഈവണ്ണം കല്പിച്ചത - നിന്നാൽ നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ആകട്ടെ.</p>
<p>൨൭൦. എന്നാലഖിലതൊലും നിന്മനസ്സുകേണമെ - എന്നാലക്ഷ്യമേയുള്ളു മറ്റൊരു മനസ്സില്ല.</p>	<p>൨൭൦. എന്നാൽ എല്ലാകൊണ്ടും നിന്റെ മനസ്സു ആയിരിക്കണമെന്നലാക്കൊള്ളു - മറ്റൊരു മനസ്സില്ല.</p>
<p>൨൭൧. അത്തലാത്തജനിനക്കത്തലുണ്ടായ മൂലം - അത്തലേക്കുള്ള ഭാരമിനിഷ ഭാരമുള്ളു.</p>	<p>൨൭൧. ദുഃഖിക്കപ്പെട്ട എന്റെ മകനെ! നിനക്കു സകടമുണ്ടായകാരണം - ആയ ആ ദുഃഖത്തിന്റെ ഘനം മാത്രമെ ഇനിക്കു ഭാരമായൊള്ളു.</p>
<p>൨൭൨. ബഹുനാകിം മേമനം പ്രത്യക്ഷം നിനക്കല്ലൊ-ബഹുനായത്തോടിവകന്യകയുണർത്തിച്ചു.</p>	<p>൨൭൨. വളരെ എതിന് (പറയുന്നു) എന്റെ മനസ്സു നിനക്കു അറിവുള്ളതായിരിക്കുന്നുവല്ലൊ - ഇപ്രകാരം ഏറാം ന്യായത്തോടുകൂടെ ഇവകളെ കന്യക ഉണർത്തിച്ചു.</p>
<p>൨൭൩. പ്രത്യക്ഷമായസുതനമ്മുടെദൃഷ്ടകൾക്കു - പ്രത്യക്ഷം ഭവിച്ചുടൻ മനസി സദാസ്ഥിതൻ.</p>	<p>൨൭൩. അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾക്കു കാണപ്പെട്ട വൃതൻ-മനസ്സിൽ എപ്പഴും കുടിയിരുന്ന കാണപ്പെട്ടവൻ സംഗതി വന്നു.</p>
<p>൨൭൪. ഇതതിക്രാന്തമായവിഷയയെശിഷ്യസ്ഥലം-ഇതതി മിരജനം വിശ്വസിപ്പിച്ചുകന്യ.</p>	<p>൨൭൪. ഇതു കഴിഞ്ഞശേഷം ശിഷ്യരുടെ സ്ഥലത്തിങ്കൽ (ചെന്ന) അന്ധകാരത്തിൽ കിടന്ന ജനത്തെ കന്യക വിശ്വസിപ്പിച്ചു.</p>
<p>൨൭൫. ദേവവാക്യത്തെ മയം ഭാവിജ്ഞന്മാരാൽ സൂചകതാത- ദേവവാക്യങ്ങളുടെ വിശേഷം ബോധിപ്പിച്ചാർ.</p>	<p>൨൭൫. നിവൃന്മാരാൽ പറയപ്പെട്ട ദൈവ വചനത്തിന്റെ സത്യാദൈവവത്ത്മാനത്തിന്റെ വിശേഷത്താൽ അവർ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി.</p>

ഉമ്മാപവാ.

ഓനെ. ഇതിനാല്പതു ദിനമിതന്നു യോഷിദാറെ - ഇതിനകത്തു പുത്രപരിത്രം കണ്ടും കേട്ടും.

ഓനെ. മുത്തോടു സമമായ തുല്യവ്യാപാരത്തോടും - മുത്തോടും ചരിത്രങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചുള്ളിൽ പൂണ്ടു.

ഓവ്യ. ആ ദിനം കഴിഞ്ഞിട്ടും സമയമടുത്താറെ - ആദിനായക നമ്മെക്കണ്ടു യാത്രയും ചെയ്താനാൻ.

ഓൻ. ആനന്ദമോടു വാഴ്ന്നു! സുഷുമുള്ളതിൽ പ്രിയെ! - ആനന്ദമുറവകൊൾക വാഴ്വാൻ പോകുന്നുഞാൻ.

ഓവം. താപത്തിന്നല്ല യാത്ര ഭവിപ്പാനായിരുന്ന - താപത്തിനിന്നു വന്നു കഴിഞ്ഞു ക്ഷമകാലം.

ഓവം. പ്രഭാവമോടു യാത്ര ഭവിൽ നിന്നിതുകാലം - പ്രഭാവസ്സനം നാണിമുട്ടി മെന്നുടെ രശ്മിയാൽ.

ഓവം. മാനസപീഡ വേണ്ട രക്ഷിപ്പാൻ നിന്നെ സദാ-മാനസം സിദ്ധിയോടു കൂടിയെ നീയും വാഴ്ക്ക.

ഓവം. ജനകല്പിതമെല്ലാം തികഞ്ഞ മതിയാവു - ജനകനിതാക്കളെ വീവണ്ണ പ്രമാണിച്ചു.

പൊന്തം.

ഓനെ. ഇപ്രകാരം നാല്പതു ദിവസം ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഇടയിൽ ഇരുന്ന - ഇതിനകത്തു പുത്രന്റെ വിശേഷം കണ്ടും കേട്ടും.

ഓനെ. രത്നത്തോടു സമമായ തുല്യമുള്ള വ്യാപാരത്തോടും - സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ വൃത്താന്തങ്ങളെ ഉള്ളിൽ വിസ്മയിച്ചു ഗ്രഹിച്ചു.

ഓവ്യ. ആ ദിവസം കഴിഞ്ഞു സമയമടുത്തപ്പോൾ തന്നാൽത്താനായിരിക്കുന്ന ദൈവം അമ്മയെ കണ്ട യാത്രയും ചെയ്തി.

ഓൻ സുഷുക്കപ്പെട്ട വസ്ത്രങ്ങളിൽ പ്രിയപ്പെട്ടവളെ! ആനന്ദത്തോടുകൂടെ വാഴുക. നീ ആ സന്തോഷത്തെ പ്രാപിക്ക. ഞാൻ വാഴ്വാൻ പോകുന്നു.

ഓവം. ദുഃഖത്തിന്നല്ല യാത്രയാകുന്നത - അനുഭവിപ്പാനിരുന്ന ദുഃഖം ഇനിക്കു വന്നു ക്ഷമയുടെ കാലവും കഴിഞ്ഞു.

ഓവം. ഭൂമിയിൽനിന്നു പ്രകാശത്തോടുകൂടിയുള്ള യാത്രയുടെ സമയമിപ്പോഴാകുന്നു - എന്റെ രശ്മിയാൽ സൂര്യനും ശങ്കിച്ചുപോകും.

ഓവം. മനസ്സിൽ തീ ക്ലേശിക്കേണ്ട നിന്നെ എപ്പോഴും ഞാൻ രക്ഷിക്കുന്നുണ്ട - മാനസസന്തോഷത്തോടുകൂടെ നീയും വാഴുക.

ഓവം. ജനങ്ങൾക്കൊക്കെല്ലാം കല്പിക്കപ്പെട്ടതെല്ലാം തികഞ്ഞ മതിയാവു - ബാവാ ഇതൊക്കെയും ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചു.

ഉദ്ധാപപ്പം.	പൊന്തം.
<p>൨൮൪. പത്തു നാളിന്റെയുള്ളിൽ രാമായയയപ്പാനാ- പത്തുനായകനിയൊളാഴിക്കും മുത്തും തരും.</p>	<p>൨൮൪. പത്തുനാളിന്നകത്തു രഹാദക്ഷദശായെ അയക്കുന്നുണ്ടു- ദൈവമായിരിക്കുന്ന ഈ ആൾ ആപത്തു നീക്കും, സന്തോഷവും തരും.</p>
<p>൨൮൫. പ്രിയതാ നിന്ന പ്രതിത്തടർക്കിരുവെക്കുന്ന- പ്രിയതാലുക്കൊണ്ടു നീയിയാൾക്കിരിപ്പാക്കും.</p>	<p>൨൮൫. തെങ്ങൾക്കിരുവെക്കും നിന്നുള്ള സ്നേഹം ഒന്നുപോലെ - സ്നേഹത്തിന്റെ അധികത്താൽ നീ ഇയാൾക്കു ഇരിപ്പിടമാക്കും.</p>
<p>൨൮൬. കാലയമകത്തിടും നിന്നൊടുമിച്ചിടും- കാലയമേയ്ക്കുന്നിന്നമോക്ഷ സന്തോഷിപ്പിക്കും.</p>	<p>൨൮൬. ആപത്തു ഒഴിക്കും നിന്നൊടുക്കി ഒന്നിച്ചിരിക്കും-കാലത്തിൽ(അതായത കുറിക്കപ്പെട്ട സമയമാകുമ്പോൾ)ഇഷ്ടാപോലെ നിന്ന മോക്ഷത്തിൽ സന്തോഷിപ്പിക്കും.</p>
<p>൨൮൭. എന്തന്നാൽ വേണമതപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളണം- എന്തന്നാലതാൽ തന്നിടും പ്രിയത്തോടും.</p>	<p>൨൮൭. നിനക്കു എന്തുവേണമെന്നാൽ അത നീ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം - എന്തന്നാലത ഖാവാ പ്രിയത്തോടുകൂടെ നിനക്കു തരും.</p>
<p>൨൮൮. മകളിയാൾക്കു നീയെ സതതസ്നേഹത്തോടും- മകളിയിരിപ്പാനായ് നിന്ന സൂക്ഷിക്കും സദാ.</p>	<p>൨൮൮. നീ ഇയാൾക്കു മകൾ ആകുന്നു. എല്ലാപ്പോഴും സ്നേഹത്തിൽനിന്നു വേർപിരിയാതിരിപ്പാൻ ഇടവിടാതെനിന്നെ സൂക്ഷിക്കും.</p>
<p>൨൮൯. നിന്നെക്കണ്ടു ഞാൻ നിത്യം പാലിപ്പന്നാകാശത്തിൽ-നിന്ന കാന്തപ്രേമമാജ്ഞാതുകൊണ്ടിരിപ്പൻ ഞാൻ.</p>	<p>൨൮൯. നിന്നെ ഞാൻ കണ്ടു ആകാശത്തിൽ നിത്യവും പരിപാലിക്കുന്നുണ്ടു - നിന്നെ ഊറ സ്നേഹമായിട്ടു ഞാൻ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കും.</p>
<p>൨൯൦. എന്നാണാത്തനേരം നീ ശിഷ്ടാശ്വാസമാകും - എന്നാ കല്യാണശീലേയവെക്കു തണുപ്പാവു.</p>	<p>൨൯൦. എന്ന കാണാത്ത നേരം നീ ശിഷ്ടരുടെ ആശ്വാസമാകും- എന്നാൽ മാത്രമേ ഭാഗ്യശീലമുള്ളവളെ! അവർക്കു കണപ്പു വത്ര.</p>
<p>൨൯൧. അരുൾ ചെയ്തിതു നാഥൻ കന്യകജനനിയും-അരുൾ ചേതസിധരിച്ചുണർത്തിച്ചിതു ഭക്ത്യാ.</p>	<p>൨൯൧. ഇപ്രകാരം ഉടയനാഥൻ അരുളിച്ചെയ്യാറെ - അവകളെ മനസ്സിൽ ഗ്രഹിച്ചു ഭക്തിയോടുകൂടെ കന്യകമാതാവ ഈവണ്ണം ഉണർത്തിച്ചു.</p>

ഉമ്മാപദ്യം.	പൊതു.
<p>൨൯൨. നിനക്കു തോന്നും വണ്ണമെങ്കിലും മറ്റൊന്നു ഞാൻ - നിനക്കു വേണ്ടതവ പ്രീതമായതേവേണ്ടു.</p>	<p>൨൯൨. ഇവയണ്ണം നിനക്കു മനസ്സാക്കുന്നകിൽ മറ്റൊന്നു ഞാൻ നിനക്കു വേണ്ടു - നിനക്കു ഇഷ്ടമായതെന്തു നിനക്കു വേണ്ടു.</p>
<p>൨൯൩. എന്നു ടെസ്യൂൻ നീയെ നീ പോയാലിതുകൊ - എന്നു ടെസ്യൂൻ നീയെ മാനസ പ്രകാശിക്കും.</p>	<p>൨൯൩. നീ എന്റെ സൂര്യനാകുന്നു നീ പോയാൽ ഇതുകൊ - എന്റെ ഉടയവനായ നീ ഹൃദയത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു.</p>
<p>൨൯൪. ശവ്വരം കഴിയുമ്പോളുസ്മിച്ഛിതാനി- ശവ്വരനേക്കാൾ ഭാസപന്നിനക്കു വിളങ്ങിട്ടും.</p>	<p>൨൯൪. ഇതൾ കഴിയുമ്പോൾ നീ അസ്മിച്ഛിക്കാതെ - ചന്ദ്രനേക്കാൾ പ്രകാശം നിനക്കു വിളങ്ങും.</p>
<p>൨൯൫. പോക ഭൂതലം നിനക്കുചിതവാസമല്ല- പോക ഭൂമിക്കുവേണ്ടു തെളിവു മറഞ്ഞില്ല.</p>	<p>൨൯൫. നീ പോക ഭൂമി നിനക്കു യോഗ്യമായ ഇരിപ്പിടമല്ല- ഭൂമിക്കു വ്യക്തവേണ്ടു തെളിവിനെ അറിഞ്ഞില്ല.</p>
<p>൨൯൬. വെളി വിനേക്കാളന്യത മനസ്സിൽ പ്രിയമുള്ള - വെളിവിമലത്തേക്കാൾ കീടനെ വിലയുള്ള.</p>	<p>൨൯൬. (ഭൂമിയിൽ മാനുഷക്) വെളിവിനേക്കാൾ കൂരിരുട്ടിലെ സന്തോഷമുള്ള - വെളുത്ത വെള്ളിയേക്കാൾ കീടനെ വിലയുള്ള.</p>
<p>൨൯൭. എന്നാലും ലോകപ്രതിഷ്ഠയും മരണവും- എന്നാലും പ്പുവി ഓരിപ്പിപ്പതല്ലല്ലോ ന.മ!</p>	<p>൨൯൭. എന്നാലും ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഷ്മയും മരണവും- എന്നാൽ മനസ്സിൽ ധരിപ്പിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവുമാണെ!</p>
<p>൨൯൮. ത്രാതാവനിയെ പ്രതി ദേയെ കളയല്ല - ത്രാതാവഖിലജനം മംഗലം വരുത്തുക.</p>	<p>൨൯൮. എങ്കിലും രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഭൂമിയെ പ്രതി അനുഗ്രഹത്തെ വിടല്ലെ- രക്ഷിതാവ എല്ലാ ജനത്തിന്നും ഭാഗ്യം വരുത്തുക.</p>
<p>൨൯൯. നരകമരണങ്ങൾ ജയിച്ച ജയത്താലെ- നരകലിക്കളൊക്കെ നാശം ചെയ്യിക്കണമെ.</p>	<p>൨൯൯. നരകമരണങ്ങളെ ജയിച്ച ജയത്തെ കുറിച്ച - മാനുഷരുടെ ആപത്തുകളൊക്കെയും നശിപ്പിച്ചുകുളയയണമെ.</p>

ഉമ്മാപദ്യം.	പൊരുൾ.
<p>൩൦൦. നരകമഷാ മാ റിട്ടുണത്തനല്ലെണമെ- പാകലുഷങ്ങളുമെന്നി യെ മോക്ഷത്തേയും.</p>	<p>൩൦൦. മാനുഷരുടെ ദോഷംമാറി ഗുണത്തെ കൊടുക്കണമെ- മാനുഷ പാപംനീക്കി മോക്ഷത്തെയും നല്ലേ ണമെ.</p>
<p>൩൦൧. വന്ധ്യമാകുവാന ല്ലനിൻകൂറന്ത കാലമ- വന്ധ്യമാക്കുകമുഖ്യഫല വും വല്പിപ്പിക്ക.</p>	<p>൩൦൧. നിന്റെ ദുഃഖത്തോടുകൂടിയ മനുഷ്യനായ കാലം നിഷ്പലമാകുവാന ല്ല-ഫലമുള്ളതാക്കുക, മുഖ്യമായ ഫല വും വല്പിപ്പിക്ക.</p>
<p>൩൦൨. സൃഷ്ടാവായതി നാൽ നീയേകൾൻ ഭൂമിന ര-സൃഷ്ടാവലിക്കുനാമാതപ ലീയംഗ്രജിക്കല്ല.</p>	<p>൩൦൨. സൃഷ്ടിതാവും ഒരുവൻതന്വ രാനും നീ ആകുന്നു- ആയതിനാൽ ഭൂ മിയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നിനക്കുള്ള മാ നുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ നീ ഉപേക്ഷിക്കല്ല.</p>
<p>൩൦൩. തരുഫലത്താലാ ഭം സ്വജനം വിറാശേഷം തരുഫലമായ്ത്തൂങ്ങിയ ജനംവീണ്ടുകൊണ്ടു.</p>	<p>൩൦൩. ആഭം ഒരു കനിയാൽ ത ന്റെ പശ്ശത്തെ വിറാതിന്റെശേഷം- ഒരു കനിയാതെ നീ തൂങ്ങപ്പെട്ട ആ വ ർഗ്ഗത്തെ വീണ്ടെടുത്തു.</p>
<p>൩൦൪. ചോരനൽ തി രുമേനിയികൽ നിന്നൊക്ക ച്ചിനി-</p>	<p>൩൦൪. മാണിക്കമായ നിന്റെ തി രുശരീരത്തിൽനിന്നു ചോര ഒക്കയും ചിനി-കള്ളനെപ്പോലെ മരിപ്പാനുള്ള കാരണത്തെ കാക്ക.</p>
<p>ചോരനെന്നപോൽ മ രിച്ചീടുവാനുലാമാക്ക.</p>	<p>൩൦൫. ചോരയാൽ നനയപ്പെട്ട ഭൂ മിയെ! അതിന്റെ ഫലം മാനുഷർ സിദ്ധിപ്പിക്കേണമെ. പുണ്യത്തിൽ ഉ റപ്പുള്ളഭാവം മാനുഷർ കൊടുക്കേണ മെ.</p>
<p>൩൦൫. സ്മിതയായകു വെ ഫലിപ്പിച്ചിടണമെ-</p>	<p>൩൦൬. അധികമുണ ത്തിപ്പാൻ കന്യകഭാവിച്ച തും-</p>
<p>സ്മിതഭാവായാമ്മെ ത്തുക്കു നൽകേണമെ.</p>	<p>൩൦൭. ഇതിന്റെശേഷം കത്താവി നോട യാത്രക്കൂട്ടി സൈന്യമലയിൽ ചെന്നു- അവിടെ വന്നവരോടും യോ ഗ്യതപോലെ യാത്രയുചൊല്ലി. 9 *</p>
<p>൩൦൬. അധികമുണ ത്തിപ്പാൻ കന്യകഭാവിച്ച തും-</p>	<p>൩൦൭. ഇതിന്റെശേഷം കത്താവി നോട യാത്രക്കൂട്ടി സൈന്യമലയിൽ ചെന്നു- അവിടെ വന്നവരോടും യോ ഗ്യതപോലെ യാത്രയുചൊല്ലി. 9 *</p>
<p>അധികപോലങ്ങളില ശ്രുക്കുണത്തിച്ചു.</p>	<p>൩൦൮. തദയാത്രക്കൂട്ടി സൈന്യഗിരിയിൽചെന്നു തദയാതന്മാരാം വിഷ യയാത്രാചാനാൻ.</p>
<p>൩൦൭. തദയാത്രക്കൂട്ടി സൈന്യഗിരിയിൽചെന്നു തദയാതന്മാരാം വിഷ യയാത്രാചാനാൻ.</p>	<p>൩൦൮. തദയാത്രക്കൂട്ടി സൈന്യഗിരിയിൽചെന്നു തദയാതന്മാരാം വിഷ യയാത്രാചാനാൻ.</p>

ഉമ്മാപയ്യം.

ന.മ.ന. നോക്കിനില്ക്കുന്നതെന്തെ? വിസ്തൃത ജനങ്ങളെ!-നോക്കിനിയത്താതമാ വന്നിട്ടുമാരുകാലം.

ന.മ. പുറപ്പോകസംയുതൻ ഭൂമിയിലെഴുന്നള്ളും പുറപ്പോചനത്തോടു നുകർമ്മംവിധിപ്പാനായ്.

ന.മ.വ. തദാകണ്ണനഞ്ചെയ്യുകൂടിയ നരഗണം-തദാകണ്ണനായ്ക്കുറയ്ക്കാത്ത പോൽപുരിപാത്തു.

ന.മ.ൻ. ദശാഹസ്സകൾ തികഞ്ഞിരുന്ന കാലത്തിൽ-ദശാഹമുറവെപ്പൊഴുവിസ്തൃതപിതാവേൽ.

ന.മ.൦. ഉദാരവായുസ്വരമെന്നപോൽഭാനമുണ്ടായ്. ഉദാരജനവാസാനിറച്ചു സുവിസ്തൃതം.

ന.മ.൧. ജപലനത്തോടു ദേവ സ്തോഹാനി കൂട്ടുവാനായ്-

ജപലനരൂപത്തിൽ ജിഹ്വകൾ കാണുന്ന.

ന.മ.൨. വരവണ്ണിനീ കന്യാമാദക്കുദേശം-വരവത്സരകൃത്യാ പാത്തുകന്യകയുടെ.

ന.മ.൩. ചേതസ്സിഹാസനത്തിൽ സർവ്വേശനെഴുന്നള്ളി-

ചേതസ്സികലം ഗുണസമ്പൂർണ്ണം വരുത്തിയാൻ.

പൊരുൾ.

ന.മ.ന. വിസ്തൃതപുണ്യജനങ്ങളെ! എന്തെ നിങ്ങൾ നോക്കിനില്ക്കുന്നു? നോട്ടം ഇനി എത്തുകയില്ല. ഇപ്രകാരം ഇനി ഒരിക്കൽ ലോകത്തിൽ വരും.

ന.മ.൦. ആദിമുതൽ കണ്ടിരിക്കുന്ന ദൈവം ഭൂമിയിൽ എഴുന്നള്ളും-മുൻകണ്ട കാഴ്ചയോടെ മാനുഷപ്രവൃത്തിയെ വിധിപ്പാനായി.

ന.മ.൧. കൂടിയ മാനുഷവർഗ്ഗം അതുകേട്ട അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ കല്പനയ്ക്കനുസരണം ദേശത്തിൽപോയി.

ന.മ.ൻ. പത്തുദിവസം തികഞ്ഞ സമയത്തിൽ ഉഷകാലത്തിന്റെ അവസ്ഥയിൽ എന്തെയും വിസ്തൃതത്തോടുകൂടിയവനായി (അമാദക്കുദേശം വന്നു.)

ന.മ.൦. നല്ല കാരന്റെ സ്വരം എന്നതുപോലെ സ്വരം ഉണ്ടായി-സജ്ജനങ്ങൾ വസിക്കുന്ന സ്ഥലം തന്റെ വിസ്തൃതാനിറച്ചു.

ന.മ.൧. ദൈവത്തിന്റെ സ്തോഹാനി തീജപാലയോടുസമം കൂട്ടുവാനായി തീജപാലയുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ നാക്കുകൾ കാണപ്പെട്ടു.

ന.മ.൨. പുണ്യപ്പെട്ട കന്യാസ്ത്രീ അമാദക്കുദേശയുടെ വരവു ഏറ്റവും ഭക്തിയോടുകൂടെ പാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു എന്ന ആ കന്യകയുടെ.

ന.മ.൩. ഹൃദയമായ സിംഹാസനത്തിൽ സർവ്വേശ്വരൻ എഴുന്നള്ളി-മനസ്സികലം പുണ്യത്തിന്റെ സംപൂർണ്ണവരുത്തി.

ഉദ്ധാപനം	പൊരുൾ
ന.ര.സ.പാവാസയോ- ഗ്രമായകന്യക പുരയേവം- സപാവാസമാക്കി തത്ര സുതജസ്സോടുവാണു.	ന.ര. തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിന്നു യോഗ്യമായ കന്യകയുടെ പുരയേവം തന്റെ ഭവനമാക്കി അതിങ്കൽ നല്ക ശക്തിയോടു വാണു.
ന.ര. സൃഷ്ടിയായതു കൊണ്ടു സ്വമുഖം കാട്ടിയ ത- സൃഷ്ടിയാക്കുവാൻ സ്വ സ്വംകന്യയിൽകൂടിയാൻ.	ന.ര. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവളാകയാൽ തന്റെ മുഖംകാട്ടിയതു നിശ്ചയപ്പെ ടുത്തുവാൻവേണ്ടി- മോക്ഷസമ്പത്തു കന്യകയിൽ അധികമായി.
ന.ര. സുവണ്ണന്തന്നി ൽ മണി ശോഭിക്കുമെന്ന പോലെ - സുവണ്ണകന്യക യിൽ ധർമ്മാഭം ശോഭിച്ചേ റും.	ന.ര. പൊന്നിൽ രത്നം ശോഭി ക്കുന്നതുപോലെ ഉന്നതവംശത്തിലു ള്ള കന്യകയിൽ പുണ്യത്തിന്റെ ശോ ഭ ഏറ്റവും ശോഭിച്ചു.
ന.ര. മാറുള്ള പൊ ന്നുലോഹശേഷത്തിലെന്ന പോലെ	ന.ര. മാറുള്ള പൊന്നു എന്നപോലെ വു ണ്യത്തിൽ നടക്കുന്നശേഷം കൂട്ടമാ ക്കയക്കാൻ പ്രകാശിച്ചു.
മാറുള്ള ധർമ്മഗുണ ത്തിൽപ്രകാശിച്ചു.	ന.ര. രാജസ്ത്രീയും അടിയാനും എന്നുള്ള ഭേദത്തോടും തന്റെ രാജാ വിനുള്ള പ്രജ ഭേദമായ സ്നേഹത്തോടു കൂടെ ആശ്രയിച്ചു.
ന.ര. രാജനിയുംക്രീത ന്മാരുമെന്നുള്ളഭേദത്തോടും രാജനിയുള്ള സ്വപ്രജാ നിർമ്മയസ്നേഹത്തോടും.	ന.ര. വിശ്വപ്രസാദമുള്ള ജനങ്ങ ളിൽ ഹൃദയഭേദം എഴുന്നള്ളി ഭേ ദമായി വ്യാപരിച്ചിരുന്ന ഇരുളിനെ നീക്കി വെളിച്ചംകൊടുത്തു.
ന.ര. വിശ്വപ്രസാദമു ള്ളിൽ ഹൃദയഭേദമെന്ന ള്ളി-വിശ്വസമാസംനീക്കി വെളിച്ചംധരിപ്പിച്ചു.	ന.ര. വിശേഷമായ മാനുഷരിൽ ഉപമയില്ലാത്ത കന്യാസ്ത്രീ മുഖ്യമായ സിംഹാസനവും സർവ്വേശ്വരന്റെ വീ ടും ആയി.
ന.ന. വിശേഷമനുഷ്ഠ രിൽ വിശിഷ്ടകന്യാനാഥ- വിശേഷതുഭാസനമായ് സർവ്വേശ്വരായവു.	ന.ന. അതിന്റെശേഷം എല്ലാ ലോകത്തിലും സത്വവേദം അറിപ്പാ നായിട്ടു- ആ അനുവാദത്തോടുകൂടെ അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരും പിരിഞ്ഞു.
ന.ന. തദനുസർവ്വലോ ക സദോദമറിയിപ്പാൻ- തദനുജയോടഥ പിരി ഞ്ഞുശിഷ്യയോഗം.	

ഉത്തരവും.	പ്രശ്നം.
<p>ന.ന.മ. അസമകൃഷ്ണൻ കല്ലന തികപ്പാനായി- അസമകൃഷ്ണൻ കല്ലന തികപ്പാനായി ചെല്ലി.</p>	<p>ന.ന.മ. ആ പ്രത്യക്ഷമുള്ള പുത്രൻ കല്ലന തികക്കുന്നതിനായി ഉപമയില്ലാത്ത കന്യകയും ആശീർവാദം ചെയ്തി.</p>
<p>ന.ന.ന. അതിവേഗമുള്ള കോശങ്ങളെപ്പോലെ- അതിവേഗമുള്ള കോശങ്ങളെപ്പോലെ തക്ക വാക്കും.</p>	<p>ന.ന.ന. ഏറ്റവും ശക്തിപ്പെട്ട കോശങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ വലുതായ വേലനകളെ ഒഴിപ്പാൻ തക്ക വാക്കും.</p>
<p>ന.ന.ശ. അധിക സ്നേഹത്തോടു മാതാവു ചൊന്ന ശേഷം- അധികസ്നേഹത്തോടു മാതാവു ചൊന്ന തപാസ്സിന്മാർ യാത്രചെയ്തി.</p>	<p>ന.ന.ശ. ഏറ്റവും സ്നേഹത്തോടു കൂടെ മാതാവു ചെയ്ത ശേഷം അധികമായ ഫലം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതിന്മാർ യാത്രയും ചെയ്തി (ഇവേണ്ണ പാഞ്ഞു)</p>
<p>ന.ന.മ. നിന്തിരുമുഖം കണ്ട സുഖിപ്പാൻ മഹാഭാഗം- നിന്തിരുമുഖം കണ്ടുണ്ടാമതുഭാവിതവുമായി.</p>	<p>ന.ന.മ. നിന്തിരുമുഖം കണ്ടു സ്തുതിപ്പാൻ ഏറ്റവും ആശയങ്ങളും- അതു വിചാരിക്കുമ്പോൾ നിന്തിരുമുഖം കണ്ടു ഉണ്ടാകും.</p>
<p>ന.ന.ന. ഉത്തരഭാഗം കണ്ടതിലുപരി പ്രാപ്തികളും ഉത്തരം സദൃശത്തികൾക്കു താക്കംനിറഞ്ഞതും.</p>	<p>ന.ന.ന. മേലോക്കത്തിലുപരി അനഭവിപ്പാനിടകൂടും. നല്ല പ്രവൃത്തികൾക്കു നിത്യം ഇതു പ്രതിപകരമാകും.</p>
<p>ന.ന.മ. ഞങ്ങളെ പ്രതി സദാ കാരുണ്യ ഭാവത്തോടു- ഞങ്ങളെപ്പ്രതി പ്രതി തികപ്പാനയച്ചാലും.</p>	<p>ന.ന.മ. ഏറ്റവും ഞങ്ങളെ പ്രതി കാരുണ്യഭാവത്തോടുകൂടി- പുത്രൻ കല്ലന തികപ്പാൻ ഞങ്ങളെ അയക്കുക.</p>
<p>ന.ന.വ. താമസഭാഷാ നീക്കി സദാഭിമുഖീകരിച്ചാൻ-താമസംവിനാ പോവാൻ ദേവകുലത്തിലൊ.</p>	<p>ന.ന.വ. അജ്ഞാനമെന്ന ഭാഷാ നീക്കി സത്യവേദം അറിയിപ്പാൻ താമസംകൂടാതെ പോവാൻ ദൈവത്തിൻ കല്ലനയച്ചൊ.</p>
<p>ന.ന.ന. സാദരമിവയ്ക്കുന്ന സമുഹമുണർത്തിച്ചു- സാദരമിവയ്ക്കുന്ന സപരത്തോടുകൂടെ ഉടനെ അരുളിച്ചെയ്തു.</p>	<p>ന.ന.ന. ആ ചാരത്തോടുകൂടെ ഇപ്രകാരം പുണ്യ സമുഹക്കാരു ഹോധിച്ചിട്ടു- അപ്പോൾ തൊട്ടുള്ള സപരത്തോടുകൂടെ ഉടനെ അരുളിച്ചെയ്തു.</p>

ഉദ്ധാപവും.	പൊന്മുഖം.
<p>ന.ര. മാതൃണം ചെ യ്ക്കു സർവ്വഭൂമിലോകരെക്കൂടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തിട്ടു വാൻ പോയ്ക്കൊള്ളുവിൻ.</p>	<p>ന.ര. എല്ലാ ദേശത്തിലെയും മാ തൃണങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു സത്യവേദ നോടുകൂടി നടത്തുവാൻ പോയ്ക്കൊ ള്ളുക.</p>
<p>ന.ര. കലനീക്കംകൊണ്ടു വരുത്തിക്കൊള്ളും ദുരിത ന്മാർ- കലനീക്കംകൊണ്ടു തൊക്കെയെ വരുത്താനും.</p>	<p>ന.ര. കയ്യെപ്പട്ടു ചാപികൾ നി ങ്ങളെ കലപെയ്ക്കും. കലത്തിന്റെ ഇണത്തിനായി ഇതൊക്കെയും വരി കയും ചെയ്യും.</p>
<p>ന.ര. മന്നവർ മര ത്തിടം ദോഷത്തെ നിശ്ച യിക്കും- മന്നവർ രാജാക്ക ളും മേലിനീപാലന്മാരും.</p>	<p>ന.ര. രാജാക്കന്മാർ മരത്തിങ്ക ലേക്കുവരുത്ത കൊല്ലും. മാടമ്പികളും രാ ജാക്കന്മാരും ഭൂമിപാലകന്മാരും.</p>
<p>ന.ര. ആത്മനാശ ത്തെവരുത്തിട്ടുവാൻ നരക ന്മാർ- ആത്മനാശത്തോട വർ നിഷ്ഠയും ശ്രമിച്ചിട്ടും.</p>	<p>ന.ര. ആത്മത്തെ കൊല്ലുവാൻ വശമില്ലാത്തവരാകുന്നു- തങ്ങളുടെ നാ ശത്തോടുകൂടിയുമാ ശ്രമിക്കും.</p>
<p>ന.ര. സുവർണ്ണമല നീക്കി മാറ്റിനടക്കുകയേ റ്റി- സുവർണ്ണച്ചുവട്ടപ്പിടിച്ച തൃപ്തി ശോഭിപ്പിക്കും.</p>	<p>ന.ര. മാറ്റിനടക്കുകയേ റ്റി- സുവർണ്ണച്ചുവട്ടപ്പിടിച്ച തൃപ്തി ശോഭിപ്പിക്കും.</p>
<p>ന.ര. മരണദുഃഖക്കു മാ ഭാരങ്ങൾ ചിന്തിച്ചിട്ടു- മരണ ദുഃഖം ശങ്കലപാ പുത്രം പ്രതി.</p>	<p>ന.ര. മരണത്തിനടുത്ത ദുഃഖ ത്തിന്റെയും ക്ഷമയുടെയും ഭാരങ്ങൾ വിചാരിച്ചു- പുത്രനാക്കിയിട്ടു യുദ്ധ ത്തെ ശങ്കിക്കുന്നു.</p>
<p>ന.ര. സഹായസ്സാ നാരതഭാഗ്യദ്രവ്യയുഷ്ടി- സഹായസ്ഥിരം ഭാരാ ഭാ വിനിസംഗലം.</p>	<p>ന.ര. അയ്യോ! എന്തൊരു സ ഹായിക്കുന്നവനും നിങ്ങൾക്കു ഭാഗ്യ തരുന്നതും- ഉറപ്പുതന്നെ സഹായിക്കു ന്നവനും വരുമാനമില്ലാത്ത സന്തോ ഷഭാഗ്യവും ആകുന്നു.</p>
<p>ന.ര. യോദ്ധാസന്തു യുഷ്ഠാ സുജ്ഞാചന്ദ്ര- യോദ്ധാ സഹായെ ദൈ വസംയുഗേകോനീശപരൻ.</p>	<p>ന.ര. നിങ്ങളുടെ പേർക്കു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവനും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജ യിക്കുന്നവനും അയാൾ ആകുന്നു. നി ങ്ങൾക്കു ദൈവം സഹായമായിരി ക്കും.</p>

ഉമ്മാപദ്യം.

ന.ര.വ. ഭൂതങ്ങളിൽ പൊട്ടാ
ങ്ങും റോമ്മായിൽ പത്രോ
സെ! നി-ഭൂതങ്ങളിൽ ഭൂത
നേരോ നെടത്താപ്പിച്ചിട്ടും.

ന.ര.ൻ. അധശ്ശിലപോ
ൽനിന്നുൽ പൊങ്ങിട്ടും ഭൂ
വസഭാ അധശ്ശിരസ്സൻമോ
ക്ഷലോകത്തെ ഗമിച്ചിട്ടും.

ന.ര.ം. അഘായ മനസ്സ
ള്ളവന്റെ ക്രൗഞ്ചംകൊ
ണ്ട- അഘായ രാജ്യത്തിൽ
നിയന്ത്രയ ജയിച്ചിട്ടും.

ന.ര.മ. സഹജമാരെ!
നിങ്ങൾ കുരിശിൽ ഗുരു
വോട- സഹജമന്യ മറ
സുഖങ്ങൾ പ്രാപിച്ചിട്ടും.

ന.ര.വ. ജ്ഞാതാ
ക്കോവെ! മുൻപിൽ കാവുകൂ
ടാതെനി ജ്ഞാതാർപ്പണം
വൃക്ഷഭേദിന്യ യേല്ക്കുമിഹ.

ന.ര.വ. വസലയോഹ
ന്നാനെ! തേ വാത്സാസുര
ഹസ്യാ- വസലംഘനാ
ചെയ്തു ജീവിക്കും ദൂരദർശി.

ന.ര.ഴ. പ്രാസീദത്തെ
ശിഷ്യഭ്യോമ ദേവ തോ
മ്മാനയും- പ്രാസീദപ്പത്ത
ലവൻ പോകുമ്പോൾ കൈ
ക്കൊള്ളുക.

ന.ര.മ. ശോഭനമാകുവ
ണ്ണമുതമാനം ചെയ്യിടുവാൻ
ശോഭനശീലയാക്കോവിപ്പ
രിവീഴുന്നീയെ.

പൊരുൾ.

ന.ര.വ. പദ്യങ്ങളിൽ ഉയരപ്പെ
ട്ട റോമ്മായിൽ പത്രോസെ! നി രാജാ
ക്കന്മാരിൽ ഭൂതനായ നേരോനെ
തോല്പിക്കും.

ന.ര.ൻ. അടിസ്ഥാനകുല്ലപോലെ
നിന്റെമേൽ ദൈവത്തിന്റെ പള്ളി
പൊങ്ങും- തല കീഴായി നീ തുക്കപ്പെ
ട്ട മോക്ഷലോകം കൈക്കൊള്ളും.

ന.ര.ം. പാപത്തിന്നു മനസ്സുള്ള രാ
ജാവിന്റെ കഠിനതയാൽ അന്ത്രയോ
സെ അഘായയെന്നു പേരുള്ള രാജ്യ
ത്തിൽവെച്ചു നീ ജയിച്ചിട്ടും.

ന.ര.മ. കൂടപ്പിറപ്പുകളെ! നിങ്ങൾ
ഗുരുവിനോടുകൂടെ കുരിശിൽ (തുങ്ങി)
അന്തമില്ലാത്ത സുഖങ്ങൾ പ്രാപിച്ചീ
ടും.

ന.ര.വ. വയസ്സനായ യാക്കോവെ!
മുമ്പിൽ കുറവുകൂടാത്ത നീ വയസ്സാ
യനിന്റെ ശരീരത്താൽ കോടാലിയു
ടെ വെട്ടിയെ നീ ഏകിക്കും.

ന.ര.വ. സ്നേഹമുള്ള യോഹന്നാ
നെ! നിന്റെ ജീവിതം എത്രയും രഹ
സ്വമുള്ളതും- നീ ചെറുപ്രായം കടന്നു
ഏറാനാർ ജീവിക്കും.

ന.ര.ഴ. എന്റെ തമ്പുരാന്റെ ശി
ഷ്യന്മാരിൽവെച്ചു തോമ്മായെ! കുന്ത
ക്കാരന്റെ അഹങ്കാരത്താൽ- അവ
ൻ പോകുമ്പോൾ അവനിൽനിന്നു വ
ലുതായ ദിവ്യത്തെ നീ കൈക്കൊൾ
ക.

ന.ര.മ. പ്രഭയോടുകൂടെ ഉയർക്കാ
ൻ ശ്രേഷ്ഠഗുണമുള്ള യാക്കോവെ! ഇ
പ്പരിയിൽ നീ വീഴും (മരിക്കും)

ഉത്താപദ്യം.

നമു. ഉത്തമസ്തിനെ നീക്കി ഹിയാപ്തോലീസ്ഥ ലെ- ഉത്തമ ചീലിപ്പോ സെ! മേല്ലോട്ടു പോവാൻ പൊങ്ങും.

നമു. വത്തുളഭുവിവേ ദന്നടത്തി തപചാനാശാൽ- വത്തുലമേയോ വാഴമ മേയൻ നിമുക്കുവൽ.

നമു. പുജയെ കഴിക്കു നോളേക്കദാ മഞ്ഞയോ സെ- പുജയെത്തിയോ പ്യയിൽ നീദ്യോവില്ലരയേറും.

നമു. ലോഹിത മണി യേക്കാൾ ശോഭിക്കും നിങ്ങ ളുടെ-ലോഹിതമേമ പുത്രാ ത്തംതന്ദയാ സീമോനാരെ.

നമു. നിങ്ങളെഞാൻ പോകുമ്പോൾ കാണതിനാ ശയുണ്ട-നിങ്ങളെല്ലാരുമ വരുമെന്നതുമറിഞ്ഞില്ല.

നമു. ഉത്ഥാനസാ ക്ഷിമമ പുത്രന്റെ തോമ്മാ! നീയെ- ഉത്ഥാനമറിയിക്ക ഇതത്രെ ചൊല്ലിക്കൂട്ട.

നമു. സകലേശാ സ്വാകന്യയിതരൾ ചെയ്യ ശേഷം.

സകലേ ശാസ്ത്രന്മാരും ശ്ലീഹന്മാർ പുറപ്പെട്ടാർ.

നമു. അന്തരമീന മുള്ള നിമേയ പ്രേമത്തോ ടും- അന്തരാദരത്തോടും യോഹന്നാൻതപോധനൻ.

പൊരുൾ.

നമു. കൂരിരുട്ടിനെനീക്കി ഹിയാ പ്തോലി ദേശത്തിൽ ഉത്തമനായ ചീ ലിപ്പോസെ!- മേല്ലോട്ടു പോകുവാൻ നീ പൊങ്ങും.

നമു. വത്തുലമുമായെ! നീ ഭൂമ ണ്ഡലത്തിൽ വേദം നടത്തിയശേഷം പടം കഴിച്ചു പാമ്പിനേപ്പോലെ തോ ലുരിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ഉപമയില്ലാത്തവ നായി വാഴും.

നമു. പുജ കഴിക്കുമ്പോൾ മത്ത യോസെ ഒരു സമയം- എത്തിയോ പ്പിൽ പുജയായിട്ടു നീ ആകാശത്തിൽ കരേറും.

നമു. തന്ദയായും സീമോനാമെ! നിങ്ങളുടെ ചോര-എന്റെ പുത്രനെ കുറിച്ചു ചുവന്ന രത്നക്കല്ലിനെക്കാളും ശോഭിക്കും.

നമു. ഞാൻ പോകുമ്പോൾ നി ങ്ങളെ കാണാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടു. നി ങ്ങൾ എല്ലാവരും വരുമൊ എന്നറി ണ്തില്ല.

നമു. എന്റെ പുത്രന്റെ ഉയ പ്പിന്റെ സാക്ഷി തോമ്മായെ! നീ ആ കുന്നു എന്നത്രെ പറയേണ്ടു.

നമു. ചന്ദ്രനെപ്പോലെ മുഖപ്ര സാദമുള്ള കന്യക ഇത അരുളിച്ചെ യ്ക്കുതിന്റെശേഷം സകലേശന്റെ മു ഖപ്രസാദമുള്ള ശ്ലീഹന്മാരും പുറപ്പെ ട്ടു.

നമു. ദേമില്ലാത്ത ഒന്നിക്ക പ്പെട്ട സ്നേഹത്തോടും-ഹൃദയ ബഹുമാ നത്തോടും യോഹന്നാൻ മഹാ തപ സ്സി.

ഉമ്മാപദ്യം.

നന്ദൻ. സ്വപ്നനകിയെ
പ്പോലെ കന്യയെ ശുശ്രൂ
ഷിച്ചു - സ്വപ്നനകിയിൽ
ഫലമുഖ്യമിതെന്നും വച്ചു.

നന്ദൻ. തരളം സൂക്ഷി
ക്കുമ്പോലുമായെ നോക്കി
ക്കൊണ്ടു - തരളഭാവം വി
നാശിച്ചുപോയെന്നും.

നന്ദൻ. അകന്ന രാജ്യ
ങ്ങളിൽ വേദമറിയിക്കിലും -
അകന്നായ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന
കന്നു പോകയില്ല.

നന്ദൻ. ഉത്തരംപോത
വണി ക്ലേശിയായെന്നും
പോലെ - ഉത്തരമാതാവി
നെനോക്കിപ്പോയെന്നും.

നന്ദൻ. അവസന്നാവ
നി ക്കു ശരണാ ശരണങ്ങ
ൾ - അവസരത്തെക്കണ്ടാ
ൽ തൊഴുവാൻ ചെല്ലുമി
ന്നെ.

നന്ദൻ. സത്തമകന്യ
താനും പുത്രചരിത്രങ്ങളെ -
സത്തമനസ്സിൽ വെളി
വെന്നുപോൽസൂക്ഷിച്ചിട്ടും.

നന്ദൻ. സ്വാപത്തിൽ
പ്രജാഗരണത്തിലു മിത്രത
ന്നെ - സ്വാപത്തിലും
മോദത്തിലുമിരുന്നിരുന്നു.

നന്ദൻ. സ്വപ്നതോടേ
ത്തോടതി സങ്കടത്തോടുംകൂ
ടെ - സ്വപ്നതോടേതൊക്കെ
കാലവും മറക്കത്ത.

പൊരുൾ.

നന്ദൻ. തന്റെ മാതാവെപ്പോലെ
കന്യയെ ശുശ്രൂഷിച്ചു - തന്റെ ജന
നത്തിന്റെ വിശേഷമായ ഫലം ഇ
തെന്നും കരുതി.

നന്ദൻ. മുത്തിനെ നോക്കുന്നപോ
ലെ ഉമ്മായെ നോക്കിക്കൊണ്ടു - ഇള
ക്കത്തിന്റെ ഭാവംകൂടാതെ ആഗ്രഹി
ക്കപ്പെട്ടതുപോലെ താൻ പൂജിച്ചുവ
ന്നു.

നന്ദൻ. അകലപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങ
ളിൽ വേദം അറിയിച്ചിരുന്നവെങ്കി
ലും ഹൃദയം കന്യയുടെ ശോഭയിൽ
നിന്നു അകന്നുപോകുമില്ല.

നന്ദൻ. കപ്പലാമൻ വടക്കു നോ
ക്കി (എന്ന കാന്തക്കല്ലിനെ കണ്ടു) ഭാ
ടുന്നപോലെ-ഏറ്റവും നല്ല മാതാവി
നെ ജ്ഞാനകണ്ഠകൾകൊണ്ടു നോക്കി
നടന്നിരുന്നു.

നന്ദൻ. അവസരമെന്നു കണ്ടാൽ
(കന്യക) നശിക്കപ്പെട്ട ഭൂമിക്കു - ശര
ണമാകുന്ന തുപ്പാടങ്ങളെ തൊഴുവാ
ൻ പോകും, ചിന്നയും.

നന്ദൻ. നല്ലവരിൽ ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ട
കന്യക തന്റെ പുത്രന്റെ ചരിത്രങ്ങ
ളെ - വലിയ ഇരുട്ടിൽ വെട്ടും എന്ന
തുപോലെ വിചാരിച്ചിരുന്നു.

നന്ദൻ. ഉറക്കത്തിലും ഉണർച്ചയി
ലും ഇതു തന്നെ വിചാരം - വലിയ
സങ്കടത്തിലും സന്തോഷത്തിലും ഈ
നിരൂപണതന്നെ.

നന്ദൻ. ഏറ്ററിക്കപ്പെട്ട പ്രാണവേ
ദത്തോടും ഏറ്ററും സങ്കടത്തോടുംകൂ
ടെ - തന്റെ പുത്രന്റെ ചരിത്രം ഒരി
ക്കലും മറക്കത്ത.

ഉത്തരപദ്യം.

ന. ൭൨. അനുസാരങ്ങ
ളായ ചിത്തരസങ്ങളുടെ -
അനുസാരണകൈകളി
തൊക്കെയെ നിരൂപിക്കും.

ന. ൭൩. ചിലനാൾ പു
ത്രൻ ചോര വിയർത്ത ഭൂമി
പ്പോക്കും - ചലനം വിനാ
പുത്രസ്തേ ഹസ്തൈശ്ച
മോക്ഷം.

ന. ൭൪. കാകസഗിരിയി
തിൽ ചിലനാൾ പോക
മ്പിന്ന - കാകസഗിരി
ത്തോടു സുതാധിസ്തരിച്ചി
ടും.

ന. ൭൫. ഉദയസൈന്യാ
ഭിയിൽപോയിടും ചിലകാ
ലം - ഉദയാനന്തരച്ചിന്തി
ച്ചാത്മജാലോകത്വം.

ന. ൭൬. പാലേക്കണ
ങ്ങളെ മുതിർപ്പുത്രനെട -
പാലേസത്തെ സുതപാദ
ഗ്നപരയാകും.

ന. ൭൭. സ്വകാർയ്വചി
ണ്ണമെ തികക്കുമനദിനം -
സ്വകാർയ്വത്മജജനം ത
ണുപ്പിച്ചിടും പിന്നെ.

ന. ൭൮. കലുഷം നീക്കി
വേദസേവികളുടെ മനഃ -
കലുഷനാശകരസദാക്ഷമ
തർവചയ്യം.

ന. ൭൯. ബഹുനാകി ഭൂ
രത്തിലിരുന്നപുണ്യവാനാ
ർ - ബഹുനായാബ്ധിയായ
കന്യകാകാണാൻ വന്നു.

പൊരുൾ.

ന. ൭൨. മനസ്സിന്റെ രസങ്ങളുടെ
വഴക്കവും അനുസരണവും - കൊണ്ടു
ഇവ ക്ഷയം നിരൂപിച്ചുവന്നു.

ന. ൭൩. ചില സമയം പുത്രൻ
ചോര വിയർത്ത ഭൂമിയിൽ പോകയും -
ഇളക്കുകൂടാതെ പുത്രന്റെ സ്നേഹവും
ഉറപ്പും കാത്തിരുന്നു.

ന. ൭൪. ചിലനേരം കാകൽത്താ
മലയിൽ പോകയും - സങ്കടത്തിന്റെ
നിലവിളിയോടുകൂടെ പുത്രന്റെ പീ
ഡയെ കാത്തിരുന്നു.

ന. ൭൫. ആകാശത്തിൽ കേറിയതി
നെ നിരൂപിച്ചു പുത്രനെ കാണണ
മെന്നുള്ള ആശങ്കകൊണ്ടു - ചില സമ
യം ഉയർന്നു പെട്ട സൈന്യമലയിൽ
പോയിരുന്നു.

ന. ൭൬. പുത്രന്റെ കാൽ അടയാ
ളത്തെ മുത്തുകയും പാദത്തിന്റെ ശോ
ഭയെ കാത്ത കാണാൻ ആഗ്രഹപ്പെട്ട
കയും ചെയ്തിരുന്നു.

ന. ൭൭. ഇപ്രകാരം തന്റെ കാര്യം
ഭിംബവും തികച്ചുവന്നു - തന്റെ ശ്രേ
ഷ്ഠനായിരിക്കുന്ന പുത്രന്റെ ലോകരെ
തണുപ്പിച്ചിരുന്നു.

ന. ൭൮. ദൈവസ്നേഹക്കാരുടെ മ
നസ്സിൽനിന്നു ദോഷം നീക്കുകയും -
ദുഃഖം ഒഴിക്കുന്ന നല്ലവാക്കിനെ ചൊ
ല്ലിക്കൊടുക്കയും ചെയ്തുവന്നു.

ന. ൭൯. വളരെ ഏതിനു (പറയു
ന്നു-) ദുരരാജ്യത്തിൽ ഇരുന്ന പുണ്യ
വാളന്മാരെ ഏറിയ ദീനിയുടെ കടൽ
ആയ കന്യകയെ കാണാൻ വന്നിര
ന്നു.

ഉമാപദ്യം.

നവ്യം. ആനന്ദനാഥിത പ്രഭാകരൻ വർ സവിസ്തൃയം - ആനന്ദനാഥം ലഭിച്ചുവെന്നും പ്രസാദിച്ചാർ.

നവ്യം. അജ്ഞാതനായിട്ട് ലിംഗാഭിമാനമെന്നായിട്ട് - അജ്ഞാതനായിട്ട് കണ്ടു സൗന്ദര്യമറിയിച്ചാൻ.

നവ്യം. പ്രഭാവം മനുഷ്യാഭിമാനമെങ്കിലും പ്രഭാവത്തിലിരിക്കുന്നതും ഭവിച്ചില്ല.

നവ്യം. അജ്ഞാതനായിട്ട് മെങ്കിൽ ദേവിയെന്നായിട്ട് ഞാൻ - അജ്ഞാതനായിട്ട് മെങ്കിൽ നമസ്കരിക്കും നന്നാ.

നവ്യം. വേദനയെന്നായിട്ട് കൊണ്ടും നാരിയെന്നായിട്ട് കൊണ്ടും - വേദനയിലായിട്ട് കൊണ്ടും വേദനയെന്നായിട്ട് വേദന.

നവ്യം. ജനനിത്രപസാക്ഷിയായിട്ട് ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു - ജനനിയുടെ സിന്ധുവായിട്ട് പ്രകാശിച്ചു.

നവ്യം. അംഗനാത്രപാമോഹകാരണം കാണുന്നോരിൽ - അംഗനായകരായിട്ട് തിരുപോലെയല്ല.

നവ്യം. ഭാനുവിൻ ത്രയാലോകം കന്യകാമുഖം - ഭാനുവിശേഷം നമസ്കരിക്കും വരുന്നതീടം.

പൊതു.

നവ്യം. മുഖത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന പ്രഭാകരൻ വർ സവിസ്തൃയം - അധികം സന്തോഷം വെണ്ടു എന്നായിട്ട് പ്രസാദിച്ചു.

നവ്യം. ആ ജനങ്ങളിൽ ലിംഗാഭിമാനമെന്നായിട്ട് - അജ്ഞാതനായിട്ട് കണ്ടു സൗന്ദര്യമറിയിച്ചു (പ്രാണതായതം).

നവ്യം. മാനസികമായിട്ട് ഇവയ്ക്കും ശോഭിക്കുമായിട്ട് - ഭൂമിയിൽ ഇതിനോടുകൂടി പ്രഭാവമുള്ളതും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

നവ്യം. അജ്ഞാതനായിട്ട് മെങ്കിൽ തന്മൂലമായിട്ട് ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു - അജ്ഞാതനായിട്ട് മെങ്കിൽ നമസ്കരിക്കും നന്നാ.

നവ്യം. വേദനയെന്നായിട്ട് കൊണ്ടും നാരിയെന്നായിട്ട് കൊണ്ടും - വേദനയിലായിട്ട് കൊണ്ടും വേദനയെന്നായിട്ട് വേദന.

നവ്യം. മാനസികമായിട്ട് ഇവയ്ക്കും ശോഭിക്കുമായിട്ട് - ഭൂമിയിൽ ഇതിനോടുകൂടി പ്രഭാവമുള്ളതും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

നവ്യം. ജനനിത്രപസാക്ഷിയായിട്ട് ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു - ജനനിയുടെ സിന്ധുവായിട്ട് പ്രകാശിച്ചു.

നവ്യം. ഭാനുവിൻ ത്രയാലോകം കന്യകാമുഖം - ഭാനുവിശേഷം നമസ്കരിക്കും വരുന്നതീടം.

ഉദ്ധാപദ്യം.	പൊരുൾ.
നവ്യവ്യ. വിനയരാശം കെട്ടത്തക്കിയ ജലം പോലെ - വിനയം ഭവിപ്പിക്കും ദർശനങ്ങളിൽ.	നവ്യവ്യ. വെള്ളം തീയെ കെട്ടത്തക്കപോലെ-നീതികളെ ആശയം കെട്ടത്തീരുന്നു നോക്കുന്ന ജനങ്ങളിൽ അടക്കവും തോന്നിച്ചിരുന്നു.
നവ്യൻ. ആചാരശങ്ക വേദീതിയും വിരക്തിയും- ആചാരണയും ഗുണഭാവവും ധരിപ്പിക്കും.	നവ്യൻ. ആചാരവും, ശങ്കയും, വൈഭവപേടിയും, കന്യാവൃതവും, - ആചാരണയും, പുണ്യശീലവും തോന്നിക്കുമാറായിരുന്നു.
നവ്യൻ. വേദനയകത്തീടും രാത്രിയായ സൂര്യൻ പോലെ - വേദനായകന്റെയും സദിനമുദിപ്പിക്കും.	നവ്യൻ. സൂര്യൻ ഇരുട്ടിപ്പോയ അകത്തുനൂതപോലെ ക്ലേശങ്ങൾ അകത്തുകയും വേദമേധാക്കാരന്റെ നല്ല വെളിവി ഉദിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.
നവ്യൻ. ഏറ്റവും മെന്തിനൊന്നൊന്നു പുത്രനെക്കൊന്ന യുദ്ധം - ഏറ്റവും മെന്തെ കന്യകയോടുകാട്ടിയില്ല.	നവ്യൻ. ഏറ്റവും മെന്തിനൊന്നൊന്നു പുത്രനെ കൊന്ന യുദ്ധവും കന്യകയോടു യാതൊരു ഏറ്റവും കാട്ടിയില്ല.
നവ്യൻ. വേദജ്ഞനും വരുത്തിയവൻ ശ്രമിച്ചവൻ - വേദജ്ഞനിയോടുപദ്രവം ശങ്കിച്ചല്ലോ.	നവ്യൻ. വേദത്തെ നിമ്നലോകവാൻ അവര ശ്രമിച്ചു-വേദത്തിന്റെ മാതാവിനോടു ഉപദ്രവം ചെയ്യാൻ അവര ശങ്കിച്ചല്ലോ.
നവ്യൻ. ജലവാഹങ്ങൾ വായുവകത്തുമെന്നപോലെ - ജലവാഹങ്ങൾ സ്ഥിരവശത്തിലോടും.	നവ്യൻ. മേഘങ്ങളെ കാറ്റും അകത്തുനൂതപോലെ - മൃഗാത്മകളെ ഭാവങ്ങളെ തന്റെ മുഖപ്രസാദത്തിന്റെ ശക്തി മാറി ഇരുന്നു.
നവ്യൻ. സമകൾ പതിനാലു കഴിഞ്ഞൊന്നരനാൾ - സമകാക്ഷയോടുമാസപ്രളാക മാഗ്രഹിച്ചാർ.	നവ്യൻ. പതിനാലു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ആഗ്രഹം കൈയോടുകൂടെ അമ്മ മോക്ഷലോകം ആഗ്രഹിച്ചു.
നവ്യൻ. ഭൗതികമുള്ളതൊക്കെയൊന്നു ഭേദത്തിന്നു - ഭൗതികവിഷയവുമുസംഗ്രഹമെന്നു തോന്നി.	നവ്യൻ. ഭൂതങ്ങൾക്കുടത്തതൊക്കയും അറച്ചു - പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ വിഷയം ഭേദത്തിന്നു സാധിപ്പാൻ വായിതെ തോന്നി.

ഉമ്മാപദ്യം.

നന്ദ. ഭൂമാവസ്ഥിത
വസ്തു സാരമധിഭവമെന്നും-
ഭൂമാവമാനഃയാഗ്രമാക
ന്നാവന്നാബുദ്ധ്യം.

നന്ദ. സാരസായുതം
പരലോകജന്മമെന്നാജ്ഞാനം-
സാരസം ദേഹഭാഷണം
പ്രാപ്തിച്ചാർ കന്യാവര.

നന്ദ. ഏകമനോഭ്യോ
ദേവം സന്തോഷസമുദ്രം-
ഏകമംഗലം ചൊന്നാ
ളെത്ര നാൾ വലയും ഞാൻ.

നന്ദ. ദഹനന്ദപരി
ഷ്ണാമല്ലോടുപോവാൻ ത്ര
ഷാ - ദഹനബലം പൊര
ത്തിടുവാൻ വശമല്ല.

ശര. ദേഹമെ! മെ ഭാര
മെ!! ശരീരമെ!! ഹാ!! ദുഃഖം

ദേഹമെത്രയും വലഞ്ഞാ
ധിയെ പ്രാപ്തുമായ്.

ശര. പക്ഷത്തിപ്പതത്രി
പോൽത്താതാനിഭവശത്തി
ന്നു- പക്ഷത്തിന്നുപായം
ഞാനിതാചേദിക്കുന്നു.

ശര. ബന്ധനം കഴിക്ക
നീഭവമെ! ദയാനിധെ!

ബന്ധനാശത്തെച്ചെയ്യ
പ്രാണാനെക്കൈക്കൊള്ളുക.

ശര. നിന്നെകാണാ
തെപാത്തു കൂട്ടുന്നില്ലിനി
നിൽ-

നിന്നെ കാണതാഹത്തി
ൽശീതളം വന്നുകൂട്ട.

പൊന്തം.

നന്ദ. ഭൂമിയിൽ ഉറപ്പില്ലാത്ത വ
സ്തു സാരമില്ലാത്തതെന്നും ഏറാവും
അവമാനത്തിന്നു തക്കതായതെന്നും
ബുദ്ധിഭവകാണ്ടു വിചാരിച്ചു.

നന്ദ. പരലോകത്തിലുള്ളത് ഉറ
പ്പുള്ള വസ്തുവെന്ന കന്യകമാരിൽ
ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ടവർ അറിഞ്ഞ സന്തോ
ഷമാകാംവണ്ണ ശരീരഭാഷണത്തെ അ
വർ അപേക്ഷിച്ചു.

നന്ദ. സന്തോഷത്തിന്റെ കട
ലെ ഭവനം ആദിയില്ലാത്തവനും
(ആയി) ദൈവമായിരിക്കുന്നിന്നെ-
കാണാൻ എത്രനാൾ ഞാൻ വലയു
ന്നുവെന്നു മുഖ്യമായ സ്തുതി അവർ
ചൊല്ലി.

നന്ദ. മേല്ലോടു പോകവാനുള്ള
ഇഹകാണ്ടു ആഗ്രഹം എറിയുന്നു.
ആശയുടെ ശക്തി സഹിപ്പാൻ വശമ
ല്ല.

ശര. ശരീരമെ! എന്റാഭാരമെ!!
ദേഹമെ!!! അയ്യോ ദുഃഖം-ശരീരം എ
ത്രയും വലഞ്ഞു ആധിയെ പ്രാപിച്ചു.

ശര. സ്നേഹത്താൽ പക്ഷിയെ
പ്പോലെ യാതൊരിടത്തുനിന്ന പുറ
പ്പെടുന്നതിന്നു- ചിറകിന്നു ഉപായമില്ലാ
തെ ഇതാ ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു.

ശര. ദൈവമെ! അനുഗ്രഹത്തി
ന്റെ നിഷ്കലഭമെ! കെട്ടിനെ നീ അ
ഴിക്ക- വിലങ്ങിനെ നീ കഴിച്ചു ആ
ത്മാവിനെ കൈക്കൊൾക.

ശര. ഇനി നിന്നെകൂടാതെ പാ
ത്തുകൂടാ- നിന്നേയുള്ള വിശേഷ ആ
ഗ്രഹത്താൽ മാത്രം ആശ്വാസം വരി
കെയുള്ളു.

ഉമ്മാവനും.

രാം. സ്വപ്നോക്തമമ
പ്രിയനോടടുത്തറിയിപ്പിൻ-
സ്വപ്നോക്തം സ്വപ്ന കാ
ന്ത്യായശ്ശോഭായതെ സദാ.

രാം. വ്യാധിത വലയു
ന്നവേകുന്നമഹോഷ്ണത്താൽ
വ്യാധിതാരണം ചെയ്തി
പ്പിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ.

രാം. ഒട്ടുമെ വൈകാ
തെ താൻതന്നെവന്നെന്നേ
കൂട്ട- ഒട്ടുമെ ദോഷമടക്കിട്ടു
ഞാൻപാത്തുയിപ്പോൾ.

രാം. ഉന്മൂലവൃക്ഷംപോ
ലെവാടിഞാൻ വശകെട്ടു-
ഉന്മൂലനന്മൂലവും മെ
പ്രിയവിഷയനായ്.

രാം. സാരസംശിലോ
പരിയെന്നപോൽ മമസ്ഥാ
നം-

സാരസന്നതയോടു നി
ബ്ബലംചേദിക്കേണൻ.

രാം. മാനസദോഹംമമ
വ്യാധിയെന്നറിയിപ്പിൻ-
മാനസാ ചികിത്സയെ
വരണമിപ്പോൾതന്നെ.

രാം. ഗുഡമുണ്ണങ്ങളേ
യുക്തി വരികേവേണ്ട-
ഗുഡമുഡാമണികൾ
വ്യാധിശ്ശോഭയവുമെല്ലാം.

രാം. താൻതന്നെവര
ണമയരയുമെല്ലാം-
താൻതന്നെ വ്യാധിമൂലം
ചികിത്സാതാനുന്തന്നെ.

പൊന്തും.

രാം. മോക്ഷവാസികളെ! ഏ
ന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവനോടു ക്ഷണം നി
ങ്ങൾ അറിയിക്ക- യാവെന്നാരുത്തനാ
യതന്റെ ശോഭയാൽ ആകാശം പ്ര
കാശിപ്പിക്കുന്നു.

രാം. വ്യാധി ഉള്ളവളായി ഞാൻ
വലയുന്നു. വലിയ ആശയാൽ ഞാൻ
ഉരുകുന്നു. എന്റെ വ്യാധിക്കു ഒതുക്കം
വരുത്തണമെന്നുവരുകിൽ-

രാം. ഒട്ടും വൈകാതെ താൻത
ന്നെവന്നേമതിയാവൂ- എന്റെദോഹം
ഒട്ടുഅടക്കിഞാൻ പാത്തു. ഇപ്പോൾ-

രാം. വേരപരിച്ചവൃക്ഷംപോലെ
ഞാൻ വാടിവശംകെട്ടു. ഉയച്ചുജ്വം ന
ന്മൂലമുള്ള കാരണവും എന്റെ പ്രിയ
ത്തിന്റെ വിഷയമായ പുത്രൻ ആയി.

രാം. കല്ലുമാൽ താമരപ്പൂവുപോ
ലെ എന്റെവാസസ്ഥലം-പ്രധാനമാ
യ സ്തുതിയോടുകൂടെ ശക്തികെട്ടു ക്ലേ
ശിക്കുന്നു.

രാം. എന്റെ വ്യാധിയാകുന്നത
മനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹം എന്നറിയി
ക്ക- മനസ്സിനെ ചികിത്സിപ്പാൻ ഇ
പ്പോൾതന്നെ വരണം.

രാം. ഗുളികപൊടികളേയും കൂട്ടി
വരികേവേണ്ട- തുല്യമില്ലാത്ത രത്നഗു
ളികകളും വ്യാധിയുടെ എല്ലാ ഔഷധ
വുംആയിട്ടു.

രാം. താൻതന്നെ വരേണമെ!
ആരെയും അയക്കേണ്ട- വ്യാധിയുടെ
കാരണവും താൻതന്നെ ചികിത്സയും
താൻതന്നെ (ആയിരിക്കണം).

ഉമ്മാചര്യം	പൊന്തം
<p>ര.മ. ഭക്തമിത്രം കൊണ്ടുവെ പ്രകാശകാരണം-ഭക്തന്മാർക്കു മനസ്സും പോയാലോടുകൂടിയവ.</p>	<p>ര.മ. എന്റെ വെട്ടത്തിന്നു കരുവായ കണ്ണുകൾ ഇരുട്ടിച്ചു-കാഴ്ചയാൽ രസവും അത്യാലോടുകൂടെ പോയ്ക്കി.</p>
<p>ര.മ. ശ്രവണമടഞ്ഞതു മന്ദിമധുരസ്വരം- ശ്രവണനീക്കിയപ്പോളിന്ദ്രിയംവശപ്പെട്ടു.</p>	<p>ര.മ. മധുരിക്കപ്പെട്ട സ്വരത്തിന്റെ കാരണമായ ചെവി അടഞ്ഞു-കേൾവി ഇല്ലാണ്ടായപ്പോൾ ഇന്ദ്രിയം വശപ്പെടായി.</p>
<p>ര.മ. പ്രാണാൽ ബലഗുണമിനിക്കയാലുള്ള പ്രാണാൽ കൂടാതെത്തൊന്നെങ്ങനെ ജീവിക്കേണ്ടു.</p>	<p>ര.മ. പ്രാണന്റെ വലുതായും ബലഗുണവും ഇനിക്കയ്ക്കുള്ളതല്ല-പ്രാണന്റെ അംശമെങ്കിലും കൂടാതെത്താൻ എങ്ങനെ ജീവിക്കേണ്ടു?</p>
<p>ര.മ. ശ്വാസവുമായാർ മമസകലദുഃഖത്തിലാ- ശ്വാസവുമിനിക്കില്ലോൾ ശ്വാസാശ്വാസവുമില്ല.</p>	<p>ര.മ. എന്റെ ശ്വാസവും സകലദുഃഖത്തിൽ ആശ്വാസവും അത്യാൾ ആകുന്നു. ഇനിക്കില്ലോൾ ഒരുതന്നെ ആശ്വാസവുമില്ല.</p>
<p>ര.മ. ആശ്വാസം പൊരുന്നതെങ്ങനെയെന്നു ചൊൽവിൻ- ആശ്വാസാലുമില്ലെന്നു ധരിപ്പിച്ചിടേണമെ.</p>	<p>ര.മ. ആശ്വാസമുള്ളവളായിട്ടു പൊരുന്നതെങ്ങനെ എന്നു ചൊല്ലുക? ആശ്വാസം മുതലായതു ഇല്ലെന്നു ബോധിപ്പിക്കേണമെ.</p>
<p>ര.മ. മെ പ്രിയൻപരിക്ഷിപ്താനിത്രനാൾ വൈകിക്കകിൽ-മെ പ്രിയം സർവ്വം അവിചിതല്ലാതെന്നായില്ല.</p>	<p>ര.മ. പ്രിയപ്പെട്ടവൻ എന്നെ പരിക്ഷിപ്താൻ ഇത്രനാൾ താമസിക്കുന്നതിൽ- എന്റെ എല്ലാ ഹൃദയത്തിലും ഇതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പ്രിയമില്ല.</p>
<p>ര.മ. സർവ്വശക്തിയാലിതപേക്ഷിച്ചു ഭാധിക്കുന്നു സർവ്വശക്തന്മാർക്കുമെന്നതു മുണർത്തിപ്പിൻ.</p>	<p>ര.മ. എല്ലാ ശക്തികൊണ്ടും ഇത അപേക്ഷിച്ചു താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു- സർവ്വ ആശങ്കയും ലാഭം അത്യാൾ ആകുന്നുവെന്നും ബോധിപ്പിക്ക.</p>
<p>ര.മ. പാത്തുകൊള്ളരുതൊട്ടുമെ മനോരമം തൃക്കണ്- പാത്തുകൊണ്ടുഴന്നുള്ളിയെങ്കിലതണപ്പുള്ള.</p>	<p>ര.മ. ഇനി ഒട്ടും താമസിക്കരുത. എന്റെ മനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹം തൃക്കണ്പാത്തുകൊണ്ടു എഴുന്നള്ളിവന്നാൽ മാത്രമെ ഇനിക്കു ആശ്വാസമുള്ളു. (ഇവണ്ണം)</p>

ഉമ്മാപട്ടം.

൪൨൦. മുറക്കിട്ടുള്ള വി
ണാതന്ത്രിസുസ്വരം പോ
ലെ- മുറക്കിയപേക്കിമുത
വിലേശ്വരൻകേട്ടു.

൪൨൧. അതുലകന്യാ
ചേതസ്സതാപമിച്ഛിച്ചപ്പോ
ൾ- അതുലയോനനംഗീക
രിച്ചയഥാകാമം.

൪൨൨. സഹിതം യഥാ
സുതനുടാനബഹുയോ
സഹിതമനുസ്സോടു ദിവ്യ
നെയാത്രയാക്കി.

൪൨൩. തിരുമുൻപവ
ൻ പ്രാപിച്ച തൃന്തഭക്ത്യാ
ചൊന്നാൻ-

തിരുമുഖത്തിൻമേലാക
ളകന്യുഷ്ഠിനാഥമ.

൪൨൪. ദിവസമുഖരാ
ത്രിയിതിതാപുലഭനം-

ദിവസമുഹമൊക്കെ നി
ന്നപ്പാഴ്ത്തിരിക്കുന്നു.

൪൨൫. സകലവശതാത
ൻപുത്രിയെ യയന്തുവാൻ-

സകലനരത്രാതാവമ്മ
യെസമ്മാനിപ്പാൻ.

൪൨൬. സകലഭാഷ്യാ
ബ്ധിരഹാപത്തിയെ സുചി
പ്പിപ്പാൻ-

സകലാനന്ദം കല്പിച്ചു
ന്നതുകൊണ്ടുവന്നേൻ.

൪൨൭. സവ്യേശൻ തവ
പുത്ര നിഷ്പാഴ്ത്തേഴാനെ
ളളും-സവ്യേഷാപരിപൂർണ്ണ
വരത്തു മൃഗംവിനാഃ.

പൊതുൾ.

൪൨൦. മുറക്കിട്ടുള്ള വിണയുടേയുംത
ന്ത്രിയുടേയും നല്ല സ്വരം കേൾവിപ്പെ
ടുന്നപോലെ- മുറക്കി അപേക്ഷിച്ചതു
സവ്യേശ്വരൻ കേട്ടു.

൪൨൧. ഉപമയില്ലാത്ത കന്യകയു
ടെ മനസ്സു പുത്രനെ പ്രാപിക്കണമെ
ന്നു ഇച്ഛിച്ചപ്പോൾ- ലയമില്ലാത്തവ
ൻ ഇഷ്ടപോലെ അതിനെ കൈ
ക്കൊണ്ടു.

൪൨൨. ഇപ്രകാരമുള്ള ആഗ്രാഹ
ത്താൽ പുത്രന്റെ ഏറിക്കപ്പെട്ട യേ
യോടും ആശയുള്ള മനസ്സോടുംകൂടെ
മാലാഖയെ യാത്രയാക്കി.

൪൨൩. കന്യകയുടെ തിരുമുഖിൽ
അവൻ വന്നുകൊണ്ടു ഏറിക്കപ്പെട്ട
ഭക്തിയോടുകൂടെ അവൻ ചൊല്ലി-
സുഷ്ഠിനാഥയെ! തിരുമുഖത്തിൽനി
ന്നു ഭക്തം അകരാക.

൪൨൪. ഇതാരാത്രിയിൽനിന്നു പ
കൽപുറപ്പെടുന്നു.മോക്ഷവാസികളുടെ
കൂട്ടമെല്ലാം നിന്നെ പാർത്തിരിക്കുന്നു.

൪൨൫. സർവ്വവല്ലഭമുള്ള ബാവാ ത
ന്റെ മകളെ ഉയർത്തുവാനും സകലമാ
നഷ്വരക്കിതാവു തന്റെ അമ്മയെ സ
മ്മാനിപ്പാനും,

൪൨൬. സകല ശുദ്ധതകളുടേയും
കടൽ ആയ രഹാഭക്തഭരതമ്പുരാ
ൻ തന്റെ മണവാട്ടിയെ സന്തോഷി
പ്പിപ്പാനും- സകലഭാഗ്യവും കല്പിച്ചു-
എന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻവന്നു.

൪൨൭. തിന്റെ പുത്രൻ സവ്യേശപ
രൻ തമ്പുരാൻ ഇതാഇപ്പോൾ എഴു
ന്നുള്ളും. ഭേദകൂടാതെ സകല ആശ
ക്കും രൂപീവരത്തും

ഉമ്മാപദ്യം.

ഭദ്രവൃ. അന്നേരം പൂജിപ്പവനാഷ്ടമം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ- അന്നേരന്നുവന്ന മെഴുതിരിമന്ദിരം തത്ര വന്നു.

ഭദ്രൻ. ആതു ഗമയ്യവനാലെന്നപോൽ ദിവ്യന്മാരാൽ- ആതുഗമനക്കൊണ്ടു സതപരമവർകൂടി.

ഭദ്രൻ. പുണ്യപാദത്തിൽ ബഹു ചിത്തപ്രസാദത്തോടും- പുണ്യപാദങ്ങൾ വന്ദിച്ചത്ര മുഖന്മാരായ്.

ഭദ്രൻ. അവരെത്തന്നെ ഞ്ഞാത്തു കന്യകയുടെപേരായ്- അവരലോകദർശനപിതസമ്മനമെ!

ഭദ്രൻ. പരലോകികളായ നിങ്ങളെക്കണ്ടിട്ടുഞാൻ- പരലോകത്തെപ്രതി ഗമിപ്പാനിച്ഛിക്കുന്നു.

ഭദ്രൻ. എന്തെന്നാൽ വേണ്ടുവെന്നെന്നോടു ചൊല്ലിക്കാൾവിൻ - എന്തെന്നാലതൊക്കെയെ ലഭിപ്പാൻ സഹായം ഞാൻ.

ഭദ്രൻ. ഉത്തരമാതാവേദ മുഖനാം ശൈലോൻ കേപ്പം - ഉത്തരമുണർത്തിച്ച ഗൽഗദേശപരത്തോടും.

ഭദ്രൻ. വീതതാതന്മാർ ഞങ്ങൾ സൽഗുരുപോയ ശേഷം- വീതതാചിയുമായാലൊന്നെ പൊരുപ്പവർ.

ചൊരുൾ.

ഭദ്രവൃ. അന്നേരം വണ്ടു പൂത്തോട്ടത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ - അപ്പോൾ അന്നു അപമിച്ചുവന്നു ശ്രീമന്മാർ ഉടനെ വന്നു.

ഭദ്രൻ. അത്രയും എഴുവനാൽ അത്രയും പായുവണ്ണം മാലാഖമാരൊൽ വാത് അറിയിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ വേഗം പോണമെന്നുള്ള ആശങ്കയൊടു ഉടനെ അവർ വന്നുകൂടി.

ഭദ്രൻ. പുണ്യമായ കാൽപാദത്തിൽ എത്രയും മനസന്തോഷത്തോടുകൂടെ അവര തുടരാകപ്പെട്ട കാലം കളെ വന്ദിച്ചുകരഞ്ഞു.

ഭദ്രൻ. അവരെ നോക്കിക്കൊണ്ടു കന്യക അരുളിച്ചെയ്യ - സാരമല്ലാത്ത ലോകത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ക്ലേശിക്കപ്പെട്ട കൂടപ്പിറപ്പുകളേ!

ഭദ്രൻ. മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ച് ആഗ്രഹമുള്ളവരായ നിങ്ങളെ കണ്ടിട്ടു ഞാൻ മോക്ഷത്തിൽ പോകുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഭദ്രൻ. എന്തിൽ നിന്നു വേണ്ടുന്നതൊക്കെ എന്നോടു പറക - എന്തെന്നാലതൊക്കെയും നിങ്ങൾ ലഭിപ്പാൻ ഞാൻ സഹായിക്കും.

ഭദ്രൻ. ഏറ്റവും നന്മ നിറഞ്ഞ മാതാവിനോടു തലവനായ സീമോൻ കേപ്പം തൊണ്ടു പന്തിയുള്ള സ്വരത്തോടുകൂടെ ഉത്തരിച്ചു ചൊല്ലി.

ഭദ്രൻ. ഞങ്ങളുടെ ഗുരുപോയതിൽ പിന്നെ പിതാവില്ലാത്ത പുത്രന്മാര ഞങ്ങൾ ആകുന്നു. രക്ഷയ്ക്കു തക്കതാണു ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ പൊരുകാം.

ഉമ്മാവം.

ര'നന്യ. മോക്ഷസത്താ
വ്യ നിനക്കുചിത വാസന
നെ- മോക്ഷസങ്കടം ഞ്ഞെ
രംകേരവുമുണ്ടുതാനും.

ര'ന. തരളമിതുദേവ
ഭണ്ഡാരയോഗ്യം തന്നെ -
തരളഭൂമിക്കുതല്ലോപത്താൽ
മഹാചേതം.

ര'ന. ഇളയിലുള്ളവി
ലയിവരമണി പോയാൽ -
ഇലയിലുള്ള ഗുണ ഫൽഗു
തപാ ശേഷിച്ചിടം.

ര'ന. ജനനിപോകം
ഞെടുകീവേദമോപ്പി
ക്കാമൊ - ജനനിവാഹര്യ
കതപാ പോയാലെ തണുപ്പു
ള്ള.

ര'ര. അധികം ചൊ
ല്ലുവാനും ഭാവിച്ച ഗുരുവര
ൻ - അധികാശപാഗമവും
രോധിച്ചു വചസ്സുകൾ.

ര'ര. ദൈവഭാഗ്യം കണ്ട
നേരം സ്വപ്നത്തിലുണർന്നു
ത - ദൈവഭാഗ്യരശീല ക
ന്യകയുരചെയ്യ.

ര'ര. മാഗ്ഗണം സുപ്ര
യോഗിയെ യിട്ടാശരവ്യ
യെ- മാഗ്ഗണം ചെയ്യ വേ
ഗമുഴറിപ്പോകാപോലെ.

ര'ര. മാനസാശകൾ
കേകലക്ഷമാകുന്നതി
നെ - മാനസാപേക്ഷയെ
ല്ലാമനെപയിക്കുന്നു ദേവ.

പൊരുൾ.

ര'നന്യ. മോക്ഷം നിനക്കു ഉചിത
മായ പൊരുതിസ്ഥലമാകുന്നു- എന്നാ
ലും മരണസങ്കടം ഞ്ഞെടുകു വളരെ
ഉണ്ടുതാനും.

ര'ന. ഈ മുത്തുരത്നം ദേവഭ
ണ്ഡാരത്തിലേക്കു യോഗ്യമുള്ളതുത
ന്നെ- ഇതു പോകുന്നതിനാൽ ഇളക്കു
മുള്ള ഭൂമിക്കു മഹാ ചേതമാകുന്നു.

ര'ന. ഈ ശ്രേഷ്ഠതപെട്ട മാണി
ക്കം പോയെന്നാൽ ഭൂമിയിലുള്ള വില
(കുനിയല്ലാതെ) ഇലയിലുള്ള ഗുണം
പോലെ. അപ്പഗുണമെ ശേഷിക്കയു
ള്ള.

ര'ന. മാതാവ പോയാൽ ഈ
വേദം അറിയിച്ചു ഞ്ഞെടുകൊപ്പി
ക്കാമൊ- ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടം ഉപേക്ഷി
ച്ചിട്ടു പോയാലെ തണുപ്പുള്ള.

ര'ര. ഗുരുശ്രേഷ്ഠൻ അധികം പ
റവാൻ ഭാവിച്ച ദുഃഖത്താൽ ഉണ്ടായ
കണ്ണനീരിന്റെ വരവ വാക്കുകളെ ത
ടുത്തു.

ര'ര. ദൈവശോഭ കണ്ടനേരം
സ്വപ്നത്തിൽ നിന്നുണർന്നു- അപ്പോൾ
തന്നെ മനോഹരരീലമുള്ള കന്യകയ
രുളിച്ചെയ്യ.

ര'ര. അമ്പലക്കാരൻ എയ്യ അ
മ്പലാക്കിയെ അനെപയിച്ചു വേഗ
ത്തിൽ ഉഴറിപ്പോകുന്നപോലെ.

ര'ര. മനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങ
ൾക്കു പ്രത്യേക വിഷയമായിരിക്കുന്ന
ദൈവമാകുന്ന നിന്നെ മനസ്സിന്റെ
ആഗ്രഹമല്ലാതെക്കൊണ്ടും അനെപയി
ക്കുന്നു.

ഉമ്മാചവും.

ര.ര.ര. സമഗ്രമിനിക്കു നീയല്ലാതെയേതും വേണ്ട - സമഗ്രഹണം നിന്നാലിനിക്കു വന്നുകൂടും.

ര.ര.ര. നാരിണാം വരയരുൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു നാരിനയാകുന്നു നിവരിക മഹാസമ.

ര.ര.ന. അസം ച്യമാലാഖാമാർ സ്വപ്നാകരല്ലാപരം- അസംച്യഭാഗ്യങ്ങളും നിന്നപ്പാത്തിരിക്കുന്നു.

ര.ര.ര. കണ്ടകങ്ങളിൽ പുഷ്പമന്ത്രിയിൽ നീ മേതാനൻ- കണ്ടകാരസൗന്ദര്യം പെരികെയിരിക്കുന്നു.

ര.ര.വ. ഭൂരിപക്ഷത്താൽ യഥാ മാനുഷരായുള്ളോരിൽ- ഭൂരിപണിതരൂപം കൊണ്ടുനിശ്ശോഭിക്കുന്നു.

ര.ര.ൻ. വരിക ജനകിയെ! വാഴുക നിരന്തരം- വരിക പ്രേഷകന്യേ! വരികയനപമ.

ര.ര.ര. ലോകനാഥനമിവയരുളിച്ചെയ്യേ ശേഷം - ലോകനായകരണാഭൂമിയെ യുപേക്ഷിച്ചു.

ര.ര.മ. സ്വസുതനവിൽ നിന്നു വേർപെട്ടു നിരാകലം - സ്വസുതനോടുകൂടെ മോക്ഷലോകത്തിൽപുക്ക.

പൊരുൾ.

ര.ര.ര. ഇനിക്കു എല്ലാം നീയല്ലാതെ ഏതും വേണ്ട - നിന്നാൽ സകല അറിവും ഇനിക്കു ഉണ്ടാകും.

ര.ര.ര. സ്ത്രീകളിൽ ശ്രേഷ്ഠതപ്പെട്ടവൾ ബോധിച്ചു ഉടനെ സർവ്വേശ്വരൻ അരുളിച്ചെയ്തു - സ്ത്രീകളിൽ ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ട നീ എന്നോടുകൂടെ വരിക.

ര.ര.ന. എണ്ണമില്ലാത്ത മാലാഖമാരും എല്ലാ മോക്ഷവാസികളും സംച്യയില്ലാത്ത ഭാഗ്യങ്ങളും നിന്ന പാത്തിരിക്കുന്നു.

ര.ര.ര. മുളകളിൽ പുഷ്പപോലെ മനുഷ്യരിൽ നീ ആകുന്നു-എന്റെ പിതാവു സൗന്ദര്യരശ്മി കണ്ടു ഏറാവും ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ര.ര.വ. സ്വപ്നം ചെയ്തിൽ മിന്നുന്നപോലെ- മാനുഷരായുള്ളവരിൽ എത്രയും സൂരിപ്പെട്ട സ്വരൂപം കൊണ്ടു നി പ്രകാശിക്കുന്നു.

ര.ര.ൻ. വരിക മാതാവെ! എന്നെന്നേക്കുമായി വാഴുക. വരിക ഏറാവും പ്രിയമുള്ള കന്യകയെ! വരിക. ഉപമയില്ലാത്ത സ്ത്രീയെ!

ര.ര.ര. ലോകരക്ഷിതാവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യേ ശേഷം ലോകത്തിൽ മാണിക്കരണാഭൂമിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു.

ര.ര.മ. നല്ല ജീവൻ ദുഃഖാകുടാതെ ദേഹത്തിൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞു - തന്റെ പുത്രനോടുകൂടെ മോക്ഷലോകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

ഉമ്മാപദ്യം.

രഭീമ. പ്രാണതരണ നേരം മാനസഭക്തിയോടും - പ്രാണതശ്ലീഹാഗണം ദേവനൊക്കോണ്ടാടിയാർ.

രഭീമ. ആമോദയുക്ത ശവം ലിപ്യന്മാർ ശ്ലീഹന്മാരും - ആമോദമോടും ഗാനവിശേഷത്തോടുംകൂടെ.

രഭീമ. ഉപലവിലത്തിങ്കൽ പ്രണിധാനവും ചെയ്യൂ - ഉപലസർപ്പത്തിങ്കൽ സുസ്തുത്യകന്യയുടെ.

രഭീമ. ശയനാഭയെക്കൊളം മാനുവായിരിക്കുന്ന - ശയനത്തിങ്കൽ മൂന്നുതാളെല്ലാവരും പാത്തു.

രഭീമ. അസ്സമയംതന്നെ ശ്ലീഹാ മാത്തോമ്മാ സംപ്രാപ്തനായ് - അസ്സമകന്യാ ശവം കാണാനുമാഗ്രഹിച്ചാൻ.

രഭീമ. ആവിലംതുറന്നുറെ പുണ്യദേഹവുമുള്ള - അവിലം വിനയോവിൽപുക്കതു പ്രത്യക്ഷമായ്.

രഭീമ. മഹസ്സന്ദർശകന്യാസർവ്വേശ്വരോവിന്റെ - മഹസ്സം പുണ്യത്വവുമുള്ളിയ ശ്ലീഹന്മാരും.

രഭീമ. ഉത്ഥാനദേവത്തിന്നു സാക്ഷിമാത്തോമ്മാതാനും - ഉത്ഥാനത്തോടുസർപ്പഭീമിലിറങ്ങിയില്ലാർ.

പൊതു.

രഭീമ. പ്രാണൻ പിരിയുന്ന സമയം ഹൃദയഭക്തിയോടുകൂടെ സ്തുതിക്കപ്പെട്ട ശ്ലീഹന്മാരെക്കൊക്കെയും ദേവത്തിന്നു സ്തുതികൊണ്ടോ ചെയ്യൂ.

രഭീമ. സുഗന്ധം വീശുന്ന ശവം മാലാഖമാരും ശ്ലീഹന്മാരും സന്തോഷത്തോടും വിശേഷരാഗവും പാടിക്കൊണ്ടു -

രഭീമ. കൽക്കഴിയിൽ അടക്കവും ചെയ്യൂ എല്ലാവകരണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും സ്തുതിക്കപ്പെട്ട കന്യകയുടെ -

രഭീമ. കിടക്കയുടെ ശോഭയെക്കാൾ പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കവറടക്കസ്ഥലത്തിങ്കൽ മൂന്നുദിവസം എല്ലാവരും കാത്തിരുന്നു.

രഭീമ. ആ നേരത്തിന്റെ ഒടുക്കം മാർ തോമ്മാശ്ലീഹാ വന്നു ഉപമയില്ലാത്ത കന്യകയുടെ ശവം കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

രഭീമ. ആ കല്ലഴിതുറന്നുറെ പുണ്യപ്പെട്ട ശരീരവുമുള്ള അഴിവുകൾതെ മോക്ഷത്തിൽ കരയേറിയതു കണ്ടു.

രഭീമ. എത്രയും സൗന്ദര്യകന്യകയായ തമ്പുരാന്റെ അമ്മയുടെ തേജസ്സിനെയും പുണ്യത്തിനെയും കൂടിയ ശ്ലീഹന്മാരും.

രഭീമ. മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായും രണ്ടുയിരപ്പിന്റെ സാക്ഷികളായി പൗരഷത്തോടുകൂടെ ഭൂമിയിൽ അറിയിച്ചു.

ഉദ്ധാപപ്പം.	പെരുൾ.
<p>രന്തറ. നിഗമഗുരുക്കളു മറിയിച്ചതുപോലെ-</p>	<p>രന്തറ. പെട്ടെന്ന് ഗുരുക്കൾ അറിയിച്ചതുപോലെ പട്ടണങ്ങൾതോറും കന്യാകയുടെ മുഷ്ണരം പ്രകാശിച്ചു.</p>
<p>നിഗമം തോറും കന്യാമുഷ്ണരം പ്രകാശിച്ചു.</p>	<p>രന്തറ. ഇങ്ങനെ സ്ത്രീകളിൽ ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ടവളും ജയിക്കപ്പെട്ടവരിൽ പ്രഭാകാണ്ടു മികച്ചവളും ഓരോ ലോകത്തിൽനിന്നും ദൈവത്തെ തെളിവാക്കിട്ടു കാണുന്ന മൊക്കെലൊകത്തിൽ പ്രാപിച്ചു.</p>
<p>രന്തറ. ഇങ്ങനെ സ്ത്രീ ണാം വരാ പ്രഭയാ ജീതാം വര-</p>	<p>രന്തറ. മാലാഖമാരും ബാവാന്മാരും നിവൃന്മാരും.</p>
<p>ഇങ്ങിന്നു മോക്ഷലോകം ദേവ പ്രത്യക്ഷലോകം.</p>	<p>രന്തറ. ഉപമയില്ലാത്തവനും ദോഷത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നവനും ആയ ദൈവത്തെ സ്തുരിച്ചു.</p>
<p>രന്തറ. പ്രാപിച്ചു ഭി വ്യന്മാരും വാവാന്മാർ നിവൃന്മാരും.</p>	<p>രന്തറ. ആകാശത്തിന്റെ പ്രഭുവും സകല വസ്തുക്കളുടെ ഉടയവനുമായ ദൈവം.</p>
<p>രന്തറ. അപരദേവാ ലയംസ്തുതിച്ചു ദോഷാലയം.</p>	<p>രന്തറ. സ്ത്രീകളിൽ ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ടവൾ ആകുന്ന മാതാവിനെ അൻപോട്ടു കൂടെ ബഹുമാനിച്ചു.</p>
<p>രന്തറ. നാകേശൻ സർവ്വേശ്വരനവിലവധീശ്വര</p>	<p>രന്തറ. മോക്ഷവാസത്തിലും തന്റെ സിംഹാസനത്തിലും മെഗ്നണം ചെയ്തു.</p>
<p>രന്തറ. യാക്കുന്ന മാതാ വിനെമാനിച്ചുദയാവിന-</p>	<p>രന്തറ. കെട്ട ഭൂമിക്കും മാനുഷ വസ്തു ത്തിനും.</p>
<p>രന്തറ. കാട്ടി സ്വപ്നം സത്തിലും സ്വസിംഹാസ നത്തിലും.</p>	<p>രന്തറ. സഹായിപ്പാനും ദോഷമ കത്തുവാനും.</p>
<p>രന്തറ. കേട്ട ഭൂവനത്തി ന്നും മാനുഷജന്മത്തിനും.</p>	<p>രന്തറ. ആഗ്രഹംതീർപ്പാനും കേട്ട നീക്കുചാനും.</p>
<p>രന്തറ. സഹായഞ്ചെ യ്ക്കീടുവാൻ പാപമകത്തിടു വാൻ.</p>	<p>രന്തറ. എകത്തി പൊക്കിവച്ചു രാ ജമുടിയും വച്ചു.</p>
<p>രന്തറ. ഓരോ തീർത്ഥീടു വാനും കേട്ടനീക്കീടുവാനും.</p>	<p>രന്തറ. എകമായുള്ളഭരിപ്പു കൊണ്ടും കരുണയുള്ള കണ്ണുകൊണ്ടും</p>
<p>രന്തറ. എകത്തിപ്പൊക്കി വച്ചു രാജമുടിയും വച്ചു.</p>	
<p>രന്തറ. എകശാസനം കൊണ്ടും കരുണെ ക്ഷണം കൊണ്ടും.</p>	

ഉമ്മാപവാ.

ശ്വെ. അനന്യ രാജ്ഞിയു
മായ് സ്രീകളിൽ മണിച്ചുമാ
യ്.

ശ്വെ. ജനനീ ത്രിലോക
ത്തിൽ വാഴുന്നു ഭൂ ശോക
ത്തിൽ.

ശ്വെ. പ്രമുഖ്യ സഹാ
യവുംജീവാന്ത നിർത്തും.

ശ്വെ. നമുക്കായിരിക്കു
ന്ന നമ്മെയും രക്ഷിക്കുന്നു.

ശ്വെ. അക്കാലകളിൽ
നിത്യം നമ്മുമാരേണാനി
ത്യം.

ശ്വെ. ലോകത്തിന്നുപേ
ക്ഷയാ മോക്ഷത്തിന്നുപേക്ഷ
യാ.

ശ്വെ. സജ്ജനാ സേവി
ക്കണമാധാരം പിടിക്കണം.

ശ്വെ. അജ്ഞാനം തൃ
ജിക്കണം സമീപന ധരിക്ക
ണം.

ശ്വെ. രാജ്ഞിയെ! ത്രാ
താവിൻ്റെ മാതാവെ! ഭ
യാവിൻ്റെ.

ശ്വെ. അജ്ഞാനനി
യെ! ജീവമാധുര്യനീയെ.

ശ്വെ. ഞങ്ങൾക്കു ശര
ണമെ! സങ്കടം തരണമെ!

ശ്വെ. ഞങ്ങൾ ഹാ
വാടെ മക്കൾ പാപികൾ
ദുരാശക്കാർ.

ശ്വെ. ദുരാശജീവനാ
രായ് സ്വഭാവജ്ഞിതനാ
രായ്.

പൊന്തം.

ശ്വെ. ഏകനായകിയുമായിസ്രീക
ളിൽ മാണിക്കുമായി.

ശ്വെ. മാതാവു മൂന്നു ലോകത്തി
ലും വാഴുന്നു. ഭൂമിയുടെ ദുഃഖത്തിൽ-

ശ്വെ. എത്രയും പ്രധാനമായ സ
ഹായവും മരണ നേരത്തിൽ നിർത്ത
വും.

ശ്വെ. നമുക്കു ആയിരിക്കുന്നു. നമ്മ
യും രക്ഷിക്കുന്നു.

ശ്വെ. ആ കാലുകളിൽ നിത്യവും
കമ്പിട്ടു സ്മരിച്ചു.

ശ്വെ. ലയമുള്ള ലോകത്തെ ഉപേ
ക്ഷിച്ചു മോക്ഷത്തെ അപേക്ഷിച്ചു കൊ
ണ്ടു.

ശ്വെ. സജ്ജനം സേവിക്കണം, ആ
ധാരം പിടിക്കണം.

ശ്വെ. അജ്ഞാനത്തെ ഉപേക്ഷി
ക്കണം, നല്ല ചിന്ത വിചാരിക്കണം.

ശ്വെ. രാജ്ഞിയെ! രക്ഷിതാവി
ൻ്റെ മാതാവെ!

ശ്വെ. മനഗുണത്തിൻ്റെ നിത്യ
മായ അമ്മ! ആയുസ്സിൻ്റെ മധുരം
നീയെ.

ശ്വെ. ഞങ്ങൾക്കു ശരണമെ! സ
ങ്കടത്തിൽ സങ്കേതമെ!

ശ്വെ. ഞങ്ങൾ ഹാവാടെ മക്കൾ
പാപികൾ, ദുരാശക്കാർ.

ശ്വെ. ദുരാശകളാൽ ജയിക്കപ്പെട്ട
വരും സ്വന്തമായുള്ളതിനെ ഉപേക്ഷി
ച്ചവരും (ആയി.)

ഉമ്മാപദം.	പൊരുൾ
രവുതി. കരഞ്ഞു വിളിക്കുന്നു രക്ഷക്കുന്നു രക്ഷയപേക്ഷിക്കുന്നു.	രവുതി. കരഞ്ഞു വിളിക്കുന്നു, രക്ഷ അപേക്ഷിക്കുന്നു.
രവുന്. അനുക്രോശനം കൊണ്ടും ദയാദർശനം കൊണ്ടും.	രവുന്. അനുഗ്രഹം കൊണ്ടും മനഗുണമുള്ള കണ്ണുകൊണ്ടും.
രവു. ഞങ്ങളെ നോക്കേണമെ താപവും പോക്കേണമെ.	രവു. ഞങ്ങളെ നോക്കേണമെ! സങ്കടവും തീക്കേണമെ.
രവുവ. ജീവനാത്തതിങ്കലും മൃത്യുവുല്പത്തിങ്കലും.	രവുവ. മരണനേരത്തിലും മരണത്തിന്നു മുൻപിലും.
രവുൻ. ആശ്വാസമാകേണമെ അപ്പൊഴുതാകേണമെ.	രവുൻ. ആശ്വാസമാകേണമെ! അപ്പോൾ ഉതകേണമെ.
രൻറ. ഞങ്ങളുടെ ജീവഫലം, ഹാരോവെത്തവഫലം.	രൻറ. ഞങ്ങളുടെ ആയുസ്സിന്റെ ഫലവും നിന്റെ ഫലവുമായ ഹരശോഭയെ.
രൻമ. ഞങ്ങൾക്കു കാട്ടേണമെ ദീപമകരോണമെ.	രൻമ. ഞങ്ങൾക്കു കാട്ടേണമെ! ദീപം അകരോണമെ.
രൻവ. നാരികളിലവരെ! അത്യന്ത ദയപരരെ!	രൻവ. സ്ത്രീകളിൽ ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ടവളെ! ഏറ്റക്കുറച്ച ദയയുള്ളവളെ.
രൻവ. സുരസമാധുയ്യമെ! വിശിഷ്ട മറിയമെ!	രൻവ. എത്രയും രസമുള്ള മധുരമെ! നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമെ! ആമ്മേൻ.

